

20250619-MvS-In-gesprek-Open-Thema-dialoog-dag-Zwaanshoek-5dec2025

Deel 1-3 is nu uitgewerkt 23-sep2025

Deel 2-3 is al uitgeschreven op 19 jun 2025

Deel 3-3 is nu 4 dec uitgeschreven

20250619-MvS-1-3-In-gesprek-Open-Thema-dialoog-dag-Zwaanshoek

Deel 1-3

Goedemorgen lieve jij, van harte welkom.

Fijn dat je er vandaag bent, op een dag die best wel wat merkwaardige woorden heeft gekregen, qua omschrijving. Ja als het dan niet uit zichzelf plaatsvindt ga ik het gewoon beschrijven.

Een dialoog-dag kan alleen slagen als wij allemaal hier aanwezig zijn en ook beseffen, zonder ergens aan mee te doen, beseffen wat in de kern is waar je in jouw leven voelt en ook weet mee bezig te moeten zijn.

Dat is essentieel om juist in de dialoog te kunnen komen. Ik wens ons allemaal toe dat we die moeite nemen. In elk moment van ons bestaan. In het moment waarin we navigeren. In het moment waarin we leven. Dat we als mensen ons terdege bewust zijn dat we een eigen spoor hebben en zijn.

In een enorme gebeurtenis wat we hier aarde noemen.

Het is ook vandaag weer dat je beseft dat je je eigen spoor loopt. Dat je steeds weer in jezelf afweegt in je gevoel, wat is mijn weg?

Wat is mijn interesse?

Wat is mijn aantrekkingskracht in mezelf, naar mezelf toe?

Op bewustzijnsniveau.

En als we dat allemaal doen op onze eigen manier. Dan zitten we hier ook op de aarde in deze werkelijkheid, op de meest unieke wijze. Mijn naam is Marijn van Staveren. En ik ben hier in deze wereld met een hele doelgerichte vooropgezette agenda. Zonder dat ik dat de agenda van een ander wil laten zijn.

Maar op kosmisch niveau is die gewoon heel belangrijk.

En het is direct gebonden aan de aarde. Aan het leven wie we allemaal zijn. Aan het geluk en de liefde die in ons ligt en die we werkelijk zijn. Ik ben hier in deze wereld gekomen, zoals ik dat dan met woorden nu beschrijf, om eigenlijk een totaal uit het oog en uit het bewustzijn, bijna bewustzijn geraakte, grotere gebeurtenis om ons heen te belichten. En dat gaat natuurlijk niet altijd zonder slag of stoot. Zoals jij zelf ook weet en ziet in jouw wereld, in jouw beleving hier op de aarde, is er veel inzet nodig om jezelf kenbaar te maken.

Om uit te spreken waar je voor staat.
Om te zeggen wie je nou werkelijk *bent*.

En niet omdat je zo heet. Of om wat je doet. Maar wie je bent vanbinnen. Waar je je mee verbonden voelt. Dat zijn toch heel vaak, bijna altijd, hele andere voorstellingen vanuit dat stuk van jezelf. Dat mensen met jou in contact komen dan wat ze zien. Dus je maakt jezelf kenbaar in deze wereld vanuit eigenlijk niet een fysiek beeld van wat je in eerste instantie aan de buitenkant ziet.

Ja, ik ben hier in deze wereld gekomen om een bepaalde vaardigheid die we zijn. Om die weer in beeld te brengen. En ik doe dat gelet op de situatie waarin we ons bevinden. Doe ik dat op een bepaalde manier. Of manieren. Die passen bij het moment.

En niet iedereen is het daar mee eens en dat hoeft ook niet.

Ik doe dat passend bij het moment omdat we in een periode verkeren, in een situatie verkeren, die niet één situatie is maar allerlei situaties tegelijkertijd die zich bundelen tot een bepaald uitkomst.

Ik doe dat op die manier omdat daar ook als mensen het kunnen zien in zichzelf en niet mijn informatie als de leiding pakken maar als mensen het zien in zichzelf ook toepassen. En dat is bemoedigend om te zien vanuit mijn kant hoe hard er de afgelopen jaren is gewerkt op deze aarde door mensen uit allerlei verschillende regio's, regionen, uit verschillende ja maatschappelijke richtingen, om te zien dat zoveel mensen die vaardigheid of vaardigheden niet meer als een toevalligheid zien maar ook heel bewust hebben terug weten te halen. Dat is het bewust terughalen van vaardigheden is de sleutel. En niet alleen het weten en het voelen dat dat zo is.

Je kunt weten en voelen dat je liefde bent, maar dat wil nog niet zeggen *dat* je het bent. Want als je iets bent, dan heeft het een effect. Dan wordt het niet bij toeval gelanceerd, dan wordt het niet bij het toeval en via het toeval ergens naartoe gestuurd.

Maar als je het bent, dan reist datgene wat we hier intentie noemen, reist bewust daarheen waar het moet zijn. En daar zijn dus bepaalde vaardigheden voor nodig. En daar hebben we het de afgelopen vele jaren over gehad. Dat is ook waarom ik hier ben in deze wereld.

En dat heeft heel veel vragen en heel veel dwaalsporen ook opgeroepen. Er zijn ook mensen door op- en in dwaalsporen geraakt. Er zijn ook mensen uit en van dwaalsporen afgeraakt. En juist in zichzelf gekomen. Dus praten over die vaardigheden, wie de mens is, wat het bewustzijn van de mens is, heeft wel alle mogelijke uitwerkingen. Dat is boeiend.

Ik denk ook dat als we goed kijken naar wat bewustzijn is. Jij bent nu hier in deze ruimte. Op dit moment, in dit moment. Wat bewustzijn is, jouw bewustzijn. Als we daarnaar kunnen kijken, want dat is echt een goede afstemming, een kalibratie in

je gevoel, in jezelf. Als we goed kunnen zien, dus niet definiëren, maar goed kunnen zien wat bewustzijn is, dan kun je ook zien dat dat ook iets doet.

En ik noem het dus scheppend bewustzijn.

Bewustzijn heeft een scheppend vermogen dat er vanuit het niets, het was er eerst niet, jij voelt het, je processed dat in jezelf, je doorvoelt het, je brengt het in je gedachten, je brengt het via je bewustzijn – gedachten - lichaam in het veld, en er ontstaan daaruit gevolgen. Dat is niet niets. Dus bewustzijn is iets enorms. Bewustzijn is een vaardigheid. Bewust *zijn* is vaardigheid bedrijven.

Als je niet oplet in deze wereld, daar gaan ook vandaag dus de dialogen over, dan ben je niet bewust. Dus je kunt veel over bewustzijn weten en veel over doorleven. Maar het wil niet zeggen dat je je bewustzijn onderzoekt en daarmee ook bewustzijn effecten afgeeft.

Dus dat zijn hele grote onderwerpen.

Ik ben in deze wereld hier aanwezig om die vaardigheden op bepaalde manieren met elkaar samen te brengen.

En waarom doe ik dat?

Ik doe dat omdat ik weet, zonder informatie van andere mensen, wat er aan de hand is. En wat er aan de hand is, is echt niet eenvoudig en toch is het te begrijpen. Als mensen zeggen dat het te groot voor ons, don't believe it.

Wij waren er eerder dan de situatie die er is ontstaan. We waren er zelf getuigen van. We hebben er zelf een aandeel in. We zijn er deelgenoot in.

En uiteindelijk zitten we nu in een situatie en moeten we zeker niet denken en zeker niet het bewustzijn dragen dat we dit niet kunnen bevatten. Want het is wel te bevatten. Het is groots, het is indringend. Het vraagt het uiterste en het maximale volledige van jezelf om betrokken te raken bij wie je werkelijk zelf bent, en wat er allemaal gebeurd is.

Dus ja, er zijn heel veel dingen benoemd door mij de afgelopen paar jaren. En we zitten op een punt dat we die vaardigheden eigenlijk ook moeten gaan toepassen.

Ja, er komen een hoop vragen tevoorschijn. En niet aan mij per se bedoel ik, hè. Het zijn vragen in onszelf. Het kan ook zijn dat er geen vragen meer zijn. Dan ben je niet wakker meer, want als je je bewust bent van wat hier allemaal aan de hand is, dan struikel je over het opmerkelijk heden. Laat ik het woord 'vragen' maar even wegvallen. Hoe opmerkelijk alles in elkaar zit. Heel bijzonder. Ja, er zijn een aantal dingen die we vandaag met elkaar kunnen doen. Dit is de tweede keer dat de dialoog-dag wordt samengevloeid met elkaar. Ben je zeer dankbaar dat je er vandaag bent. Ik weet dat je hard werkt. Ik doe dat ook. Ik weet ook dat we een heel gemêleerd gezelschap zijn op dit moment. Wees niet boos op mij of op jezelf als je niet helemaal goed in je vel zit. Dat is oké. Alles is maar een moment. En als

de momenten weg zijn, dan is alles goed. En weet je, er zijn zulke grote dingen aan de hand.

Ik zat gisteren in een stoel, eventjes in het land, in Kerkenveld. Nou, ongeveer een uur daarvoor was ik bezig met gewoon door de natuur te lopen, alle bomen te bekijken. Het is natuurlijk warm, er zit daar veel turf en veen in de grond. Dat is de hoofdzakelijke substantie die erin zit. Dus de bomen en de struiken die erin, voor het voorjaar neergezet zijn, en wortels schieten, die krijgen wel water twee keer per dag. 's Morgens vroeg sta ik, als ik er ben, sta ik water te sproeien. Honderden van die boompjes en planten. En heerlijk trouwens om te nevelen. Dus echt sproeien dat het nevel is. En dan tegen het licht in van de zon. En dan tussen al die, ik zei miniatuur, ja, bush-bush. En dan gaat die nevel tussen al die struiken door, en die bomen. En dan schijnt de zon daar doorheen. En dat is het gevoel van thuis. Dat is zoiets subtiels en groots tegelijkertijd. Maar goed, bomen krijgen water. Maar omdat de grond er omheen zo warm is, verdampt dat water natuurlijk vrij snel. Dus is er veel water nodig. En ik kom op een gegeven moment kom ik bij een soort graspol uit, een grote graspol. En daar heb ik in 2017 een paar mooie keien naast gelegd. Die keien kwamen uit het vennetje wat gegraven is. En die heb ik daar zo neergelegd. En toen zag ik dat er onder die kei een uitbreiding plaatsvond van die graspol. Toen dacht ik van, goh als ik die kei weghaal kan ik het zien. Dat is het gevoel, hè. Het is niet letterlijk wat ik denk. Zo werken we allemaal. Je staat niet te denken; 'als ik nu die kei weghaal', want het is een gevoel.

En toen ging iets door me heen, maar als ik hem laat liggen, dan is het een verrassing. Maar er was een groter gevoel in mij om die kei aan de kant te schuiven. En toen wist ik ook van, ja, dat is goed. Dus ik leg hem een 10 centimeter aan de kant. En dan zie ik daaronder een bamboestengel. Terwijl daar op die hele plek helemaal geen bamboe is. Twintig meter verderop. En ik zeg tegen die bamboe; 'dag Bamboe, kom jij nu ook hier?'. En ik zie in mijn voorstellingsvermogen gewoon van hoe groot dat wordt. Omdat aan de andere kant van het land in 2017 ook één stengeltje hebben neergezet. En dat zijn er nu honderden. En gisteren heb ik nog staan te tellen dat er nog 22 bij waren gekomen op één plekje. Dus ik zei dat ene, die ene zei ik gedag, maar het is een heel leger. Dus ik schuif die kei zo aan de kant en ik geef water. En ik voel me bevoorrecht dat ik zo samen, samen met elkaar, tot een bepaald natuurlijk proces mag komen, in dat moment. Maar goed, kraan uit, slang aan de kant, kop koffie erbij. En een uurtje later maak ik een wandelingetje en ik pak een stoel, ik zet daar een stoel neer. Ik pak nog een stoel. (naam 1 W.) kan daar ook zitten. Ik pak nog een stoel en (naam 2 R.) gaat daar ook zitten. (naam 2 R.) komt met een broodje gesmolten kaas aanlopen. En ik zit zo in die stoel, een hele fijne stoel. Ik zit zo. En vervolgens wordt tijdens dat kaasbroodje, worden er gewoon hele grote onderwerpen ingeladen over de NAVO, over Trump, over de Ayatollah, over van alles en nog wat.

En wordt niet gewoon ingeleid met een vraag, maar gewoon wordt gelijk hele cycli worden er benoemd. In één keer. Over de tijd waarin we leven, wat het is, wie dat zijn, achter het fysieke beeld, en waarom dat zo is, waar wij in staan met elkaar, waar we geprobeerd worden lid te blijven of lid te worden. Via voorkeur, pijn, woede, of wat wij hier noemen rechtvaardigheid. Want als jij doorhebt wie de rechtvaardige partij is, dan word je hier vanzelf wel lid van de rechtvaardige partij.

En zo hebben we het daarover. En ik benoem een aantal zaken. En vervolgens zeg ik, over dit stuk praat ik nu niet want het is gerelateerd aan tijd.

En dat moet we met grotere groepen mensen moet dat besproken worden. Omdat, kijk als je met 90 mensen samen bent en je bent hier niet voor mij, laat ik dat vooropstellen. Als dat er nou niet is, en dat is er dus niet, dankjewel. Dat je als commander van de hartenkracht hier bent. Dan kun je ook moeilijke zaken ook via dialoog openmaken. En dan is er solide bewustzijn en staat het veld recht overeind. En zijn er geen geldingsdrang in geen belangrijke dingen. Maar dan is er alleen het veld, recht overeind, in deze ruimte kan alles worden besproken.

En dat was in dat moment niet zo. Dus ik heb dat niet gedaan. Maar ik heb er wel diep over gesproken, maar over bepaalde onderwerpen net niet. En toen wilde ik daar dus misschien toch iets over zeggen. En op dat moment dat ik dat wil doen, breekt van die stoel waarin ik zit de linkerarmleuning af. Vrijwel tegelijkertijd met de rechterkant, tegelijkertijd. Zonder dat er iemand aan die stoel zat, werden beide stoelleuning met een enorme klap, het was net alsof het een vuurwerkexplosie was, losgerukt van de stoel. Hele mechaniek uit elkaar en mijn achter leuning waar ik op zit klapt zo op de grond, bam. Dus ik ligt met mijn rug zo en een scheef achter. Mijn wervel stond helemaal op spanning zo, ik kon helemaal niks meer, 5-6 mm naast die steen naast die steen. Als ik die steen niet had weggehaald was ik er, ik leef niet in de als-als, maar ik noem het wel nu hier zo, als ik die steen niet heb weggehaald was ik maar met een enorme klap, en het was echt een enorme klap, kneiterhard met mijn hoofd op die scherpe rand van die steen gekomen. Maar het is niet gebeurd, omdat ik dankbaar ben dat er een heel leger is. Ik denk dat dat is wat we moeten beseffen. We zijn één groot leger van bewustzijn.

Dan praten we dus over de dialoog, over het overleggen met elkaar. Ik voer ook overleg met andere partijen, niet alleen in deze ruimte hier, en ik wil er graag met elkaar verder over uitweiden, inzetten, maar daarbij moet er wel veiligheid zijn.

Ik heb de laatste tijd gezien en gemerkt dat er geen veiligheid is, en de mensen die de veiligheid omverwerpen, die ga ik verzoeken om deze ruimte te verlaten. Dat doe ik niet om uit te sluiten en ik doel ook op niemand. Alles is geschoond, het gaat om het geheel. Het gaat ons allemaal aan, er is hier niets aan de hand op een persoon of personen. Het gaat erom dat we lid kunnen worden van onze eigen hartenkracht, weer kunnen zien wat we wel en niet doen. Het gaat om diplomatie op hartniveau. Woorden zijn daar al vaak over uitgesproken.

Maar ik sta voor de veiligheid voor mezelf en ik sta ook voor de veiligheid van jou. Maar als het zo is dat je jezelf op een bepaalde manier uit de verbinding laat gaan, dan is het aan jou de taak, en laat het niet mijn taak zijn, dan is het aan jou de taak, aan jou de opdracht, om weer in die verbinding te gaan met jezelf. Dan mag je ook tegen mij zeggen, ik zeg het bewust zo. Om gelijk, in de gelijkheid te zijn met elkaar. Je mag het ook tegen mij zeggen. Ik mag het ook tegen jou zeggen. We mogen het tegen elkaar zeggen. En ik weet allemaal niet of dat allemaal nodig is. Een adviesgroep achter mij zegt, doe dat niet. Maar ik spreek het wel uit, om ons daarin ook ons bewustzijn te mogen hebben. Dus ja, een belangrijke tijd. Ik hoop dat je wat vragen of opmerkingen of uitlichtingen, belichtingen hebt

meegenomen voor deze dag. Ik ben hier gekomen omdat er dingen aan de hand zijn waar we een einde aan brengen. Of andersom gezegd waar we een nieuwe start in brengen.

Ik heb niet al te lange tijd, kortgeleden gesproken met iemand die op sterrenkundig niveau functioneert. En die persoon die zegt vanuit de redenering of wij wel of niet alleen zijn in het heelal. Spreekt eigenlijk vanuit de redenering als we niet alleen zouden zijn in het heelal, dat buitenaards contact of contact met andere intelligenties, met andere levensvormen of met bezoekers van elders, dat dat iets nieuws is. Dat dat iets nieuws is voor de wereld hier. Dat dat iets nieuws is voor wie wij dan zijn als soort. En dat dat ook een startpunt is voor onze evolutie. Dat is heel interessant, want ik denk dat je dat herkent of kunt herkennen, dat als je met mensen erover spreekt, die zeg maar in het opgeleide stuk bewustzijn zo kunnen verkeren, dat als er iets nieuws wordt gezegd voor hen, of voor dat moment, dat het dan ook lijkt alsof dat iets nieuws is voor iedereen.

Toen zei ik tegen die sterrenkundigen; 'deze situatie die wij nu allemaal kennen, als deze realiteit, en alles wat we op dit moment denken te kunnen meten, en alles wat we op dit moment kunnen zien en kunnen vermoeden, waar we in terecht zijn gekomen met elkaar, ook de mogelijkheden dat we worden bezocht door, zoals jullie dat dan noemen, buitenaardse bezoekers, het heeft voor jullie allemaal een startpunt, een reden. Een reden is, in 19... de ene zegt 42, de andere zegt 47, weer een ander zegt 48, dat er contact is gelegd tussen de Amerikaanse regering of overheidspersoneel destijds met bezoekers van elders.

Jullie redenering is dat het buitenaardse proces daar eigenlijk gestart is. Dat daar een startup moment is. Maar er is iets heel anders aan de hand'. 'En wat is er dan aan de hand?'. 'Ja, wat er aan de hand is, is dermate groot. Maar eigenlijk wat er aan de hand is, op dit moment, is dat deze realiteit een onderdeel is van zeer hoog, heb ik even in woorden zagezegd, zeer hoog intellectuele wezens, rassen, beschavingen, dat dit een opgerichte wereld is, met een enorme historie die ook uitgewist is, waar we niet bij lijken te kunnen komen.

En wij zitten nu in een situatie dat we denken dat we een nieuw startpunt te pakken hebben, dat we de mogelijkheid hebben om ons te kunnen evalueren, of in evolutie te komen, geestelijk, maar ook lichamelijk.

Maar eigenlijk is dit een stilstandssituatie'.

En daar hebben we nog zo over gesproken, over die achtergrond. En dat heb ik die man ook verteld. Vraagt hij aan mij; 'hoe weet jij dit eigenlijk allemaal?'. Ik zeg; 'hoe kun jij nou eigenlijk zoveel weten wat je niet hebt gezien?'. 'Ja, nou ja, ik heb dat uit studieboeken en et cetera et cetera'. Ik zeg; 'ja klopt. Dit is mijn antwoord. Ik weet dat omdat ik dat heb gezien. En ik weet ook dat iedereen hier weer bij kan komen. Ik weet ook dat er technologie gebruikt wordt door een heel oud, verschillende lage oorsprong wereld, werelden ertussenin en deze wereld, een heel oud rijk, een heel oud empire. En het resultaat is dat we als mensen gewoon eigenlijk in een soort elektronisch systeem verkeren. A: beleving'. 'Hoe bedoel je dat dan?'. 'A: beleving'.

Ik zeg; 'nou, heb jij gekozen voor... '.

Toen legde ik het uit wat ik dan zeg, 'heb jij gekozen voor dit, heb jij gekozen voor dat, heb jij daarvoor gekozen in de wereld, hoe is het in je gezin?'. 'Nou zo'. 'Heb jij daarvoor gekozen?'. Dat is allemaal nee, nee, nee, nee, nee, nee.

Ik zeg; 'jij leeft eigenlijk in een totaal niet gekozen leven?'. Toen kwamen we op het kwantumveld uit. Kwantumfysica, eigenlijk scheppend bewustzijn.

En toen zegt hij; 'wie heeft dan deze wereld eigenlijk zo bedacht? Hoe zou de wereld er dan uitzien als we zelf gaan kiezen?'.
Ik zeg; 'daarvoor moet je eerst goede gesprekken voeren.

Je moet eerst tot consensus komen met jezelf'.

Ja. Nou, dus ik sta hier. Ik ben in open contact met mensen van elders. Zoals wij hier met elkaar ook staan. Er is niks bijzonders aan. Helemaal niks. Het is wel bijzonder kennelijk om daarover te spreken.

Wat ik er bijzonder aan vind is dat mensen die het willen horen, als het niet overeenkomt met wat ze zelf willen, dat ze het dan afwijzen. Zo ontstond bij mij dus een reis. Als klein jongetje, zeg maar even terugkijkend in het hologram zoals we dat hier dan nu zien. Bezoeken met niet altijd vriendelijke, zeer intelligente wezens.

Zo rond mijn negende jaar in contact eindelijk met de ontwerpers van deze wereld, die ook niet zachtvaardig zijn. Die contacten lopen door tot dit moment. En die contacten zijn er niet specifiek voor mij, die zijn er om ze te exposen, om ze te openbaren, om erover te spreken wat er aan de hand is.

(00:26:50 minuten)

Ja, gisteren zei (naam W.) tegen mij, eigenlijk is het heel raar hè, we hadden elkaar al flink wat dagen niet gezien, ik ben ook wel eens ergens anders. En toen zegt ze; 'goh, nou ben ik daar en daar geweest. En wat ik nou zo apart vind' - En dat is dan als je ook eventjes helemaal in je eigen observatie zit dan zie je dat heel duidelijk. - 'dat ik vind het zo iets gek dat genetische programma. Dat je dus iets van je vader kunt hebben. Of dat je iets van je moeder kunt hebben. Of dat een goede schilder ook kinderen voortbrengt, schilder als man of vrouw maakt niks uit, die ook gaat schilderen of gaat tekenen of iemand die heel goed kan sporten dat die persoon ook kinderen krijgt en die dan ook heel goed kan sporten'.

Ze zei; 'nou, kijk maar bijvoorbeeld naar de voetbalwereld. Dat zijn dan, die voetballer en dan hier ook weer een zoon en ook weer voetbal. En zo gaat het maar door'. Toen zei (naam R.); 'ja, wat is dat eigenlijk voor iets gek?'.

5

Ik zei; 'oh dat is het biologische-*niet*-overlijden-programma.

Hij zegt; 'wat bedoel je ermee?

Jij zegt eigenlijk dat we dus niet overlijden ook fysiek niet'.

Ik zeg; 'nee, wat ik zeg is dat er verschillende entiteiten zijn waaruit we bestaan. Entiteiten en een identiteit die we zijn'.

Wat aan de hand is in deze wereld hier, en dat is het biologische programma, is dat de ontwikkelaars van deze werkelijkheid, die we nu ervaren, die gekaapt is via een andere intelligentie waardoor we dit hier zijn van ervaren. De ontwikkelaars van deze realiteit hebben zelf een langslepend conflict achter de rug, in hele grote rijken, dat is een totaal andere tijdzone, dat gaat meer dan 43 miljard aardse jaren in beslag nemen waar ik het nu over heb.

En deze mensen, die dus mensen zijn geweest, die hebben deze wereld ontworpen en die hebben dit ontworpen aan de hand van hun eigen database wie ze zijn, dus de restanten van wie ze ooit zijn geweest, plus een onderzoek in werelden naar wie en wat mensen zijn hebben het samengebracht in deze realiteit die wij nu ervaren.

En eigenlijk zijn zij zichzelf aan het her-evolueren.

Het is een nieuwe evolutie onder hun toezicht op wat er in de aarde en op de aarde gebeurt. Je zou het een experiment kunnen noemen, maar het woord haal ik weg, omdat een experiment lijkt een soort van betekenisloos woord. Een experiment kan slagen of kan mislukken. Als dat het woord experiment is, moet hij gelijk aan de kant, want dat is het niet. Zij hebben zichzelf als soort ingebracht en hebben zichzelf via een bepaald proces in een her-productie programma gemaakt. Dus eigenlijk zou je kunnen zeggen dat er een niet sterfelijke soort op aarde leeft die zichzelf steeds verder en verder en verder evolueert, tot een bepaald punt. Daar zitten wij middenin in het programma, althans in die ervaringen. Wij zijn dat programma zelf niet.

Toen zei (naam R.); 'dus jij en ik zijn eigenlijk op biologisch niveau heel erg hetzelfde'.

Ik zeg; 'nou, vanuit een héle grote over-view, vanuit de broedkamers van de ontwerpers, hè los van de invasies en ook los van het feit dat er ook mensen uit oorspronkelijke werelden nu in deze realiteit zich ook bewust aan het worden zijn om allerlei andere redenen dan wat erachter zit, zou je kunnen zeggen op een bepaalde manier dat dat waar is wat jij zegt. Ik zeg dat klopt'.

Hij zegt; 'waarom leef jij dan nog?'.

Nou, hierom omdat dit stuk wat wij nu doen, zit niet in de biologische ketting. Wij benoemen andere dingen. Jij benoemt andere dingen. Je ziet andere dingen. Dingen vallen je op. Kleine stipjes die voorbijkomen die voor jou niet klein zijn. Dat je zegt van ja maar dit is geen klein stipje. Hier gebeurt iets heel wezenlijks achter dit stipje. En dan komt er een gigantische foto voorbij waar iedereen door geïnspireerd is. Jij weet ga weg foto. Ik moet naar dat stipje, want dat is waar het over gaat. Dus deze wereld hier is een biologisch reproductie programma. Ik zei tegen (naam R.) van; 'ja, dat is natuurlijk de manier hoe je hier dus naar kijkt'. Maar toen zei hij van, 'nou ja, dan kan ik eigenlijk ook wel gewoon ook wel eerder naar huis eigenlijk uiteindelijk. Als ik dan gewoon een onderdeel ben van dat programma, dan kan ik ook wel eerder naar huis'. Ik zei; 'ja dat klopt'.

En als je al dit soort dingen niet in betekenis ziet maar in gevoelens, dan kun je dus groter gaan uitzoomen over wat hier aan de hand is. Niet veel mensen durven het hierover te hebben.

Want als je dit stuk gaat bekijken dan zie je dus wat er op de aarde gebeurt.
Wat is er op de aarde aan de hand?
Je moet hem helemaal uitzoomen.
Dan kun je het zien.

Of je je vader of moeder ooit hebt gekend of je voorouders hebt gekend. Dit is allemaal verweven aan de biologische, dit stuk van de biologische realiteit.

Ik heb het nu bewust niet over de oorsprong. Het zijn werelden in werelden.

Als je dat kunt zien, dat de wereld eigenlijk bewoond wordt, biologisch gezien door een groep wezens die zichzelf in een experiment hebben gebracht. Als je dat kunt zien, dan kun je zien dat het vecht op de aarde.

En ik heb het nu niet over de matrix van misleiding die er doorheen loopt.

Ik heb het over, dat haal ik even af wat zijn allemaal verschillende schillen, dan kun je zien dat het een heel groot onderzoeksveld, een heel groot dispuut is, onderling eigenlijk tussen de biologische entiteiten van de ontwikkelaar.

Dus ik dacht van nou een dialoogmiddag door die jaren heen komen natuurlijk heel veel bepaalde vragen en opmerkingen. En ik heb gemerkt dat er zoveel vragen zijn over wat er allemaal aan de hand is.

Ik raak daarom eventjes deze sluier, ik tip hem gewoon even aan.

Want wie ben jij eigenlijk?
Met wie heb ik hier nou eigenlijk te maken?
Het gaat niet om mij het gaat om ons.

Maar zo spreek ik het wel uit: met wie heb ik hier nou eigenlijk te maken?
Wie ben jij?
Wie ben jij werkelijk?
Ben jij ook een kind van je ouders?
Want dat is er dus ook hè.
Dat is er ook.
Ik heb ook twee biologische ouders in-geprogrammeerd gekregen.
En vanuit hier bekeken ben ik daar ook uit ontstaan.
Zit je tegen grenzen aan?
Of niet?
Waar zoek je naar welke doorbraak?
Of geen doorbraak?
Is dat van jou of is dat een biologisch programma?
In welk agenda zit je verwickeld?

Word je gebruikt?

Gebruikt. Ik heb het niet over negatief, hè.

Word je gebruikt door een biologische cyborg agenda om dingen te moeten doorbreken die er nu lijken te zijn?

Zelfs als ze aantippen aan de onderwerpen waar we het over hebben. Dus die sterrenkundigen die zag daarna sterren. Want het is natuurlijk heel wat hè. Dit zijn maar een paar scenario's waar we mee te maken hebben.

Wat is deze tijd?

Wat kom je hier doen?

Wat zijn jouw vaardigheden?

Heb je ze *door* lopen?

Leef je ze ook?

Zet je ze neer, zonder andere mensen ervoor verantwoordelijk te houden?

Deze plek waar wij leven, die wij ervaren, is een realiteit die je eigenlijk alle mogelijke betekenissen kunt geven. Er zijn zoveel meningen vanuit gevoelens en gedachten betekenissen over deze realiteit.

Vanuit verschillende rassen en beschavingen, en rijken.

Het wordt gezien als een vrije wereld waar de mogelijkheid is om zeer ongebalanceerd bewustzijn, wat achter deze schil operationeel is om dat in balans te brengen.

Dus het wordt ook gezien in de grotere intergalactische confederaties wordt een wereld zoals hier wordt gezien als een wereld die voornamelijk de mogelijkheid heeft om dat er hier zoveel leven ontstaat als een balanceer, als een her-balanceer niveau, niet hoog of laag, van leven, voor wezens, voor mensen en andere intelligenties die in contact zijn gekomen met een kracht die hen iets anders liet voelen.

Dus het is ook een scenario wat een grote betekenis heeft, dus naast het feit dat het een invasieve realiteit is, is het ook een realiteit dat je daaruit kunt komen. Dus het wordt gezien als een heel groot training kamp, training realiteit. Dus ja het is wel heel wat waar wij allemaal mee te maken hebben.

Nou goed ik kwam hier en op mijn negende jaar kwam ik in contact met de mensen die deze realiteit hebben gecreëerd. Toen ik met hen in contact kwam werd ik razendsnel ontvoerd door een soort van Egyptische entiteiten. Ik noem het even Egyptisch, het zijn geen Egyptenaren, maar zo zie je ze wel terug. Want sommige films die wat duister zijn benaderd het wel. Ik werd ontvoerd door hen. Ik werd wakker gemaakt. Mijn bewustzijn werd opgeschoond.

Werd dit programma uit gehaald. Toen was ik weer in de wereld van nog deze realiteit, voor, dat is de wereld waarin de aarde in contact staat.

En ik heb het niet over de oorsprong wereld voor de helderheid, ik heb het over deze wereld hier. Dat deze wereld, de aarde, een onderdeel was, eigenlijk een bijplaneet van een grotere confederatiegroep hier in dit zonnestelsel, wat in contact stond met andere zonnestelsels.

Daar was Mars, wat wij hier dus nu Mars noemen, een heel belangrijke hoofdplaneet in. Daar werd ik uit gehaald.

Want ze probeerde mij te her-programmeren dat ik alsnog het geheugen kwijt zou raken omdat ik niet mag spreken over deze grote onderwerpen omdat het ertoe kan leiden, en het leidt er ook letterlijk toe, dat mensen tot het besef komen wat ze met die vaardigheden kunnen doen en die vaardigheden heb ik op mijn manier op verschillende manieren en verschillende thema's over gesproken met bepaalde oefeningen.

Nou toen was ik na mijn negende leeftijd kwam ik in contact met mensen, mooie grote ruimhartige warme mensen. Die helemaal geen taal spreken van deze wereld. Totaal niet. Denken niet op de manier zoals wij denken van deze wereld. Maar werken op een diepere, het wordt echt letterlijk gedacht, maar denken op een manier vanuit een evenwichtig gevoel.

Ik spreek ook puur nu vanuit mezelf. Omdat ik dat heel goed op die manier kan ervaren. Hele warme contacten. Hele mooie mensen. En ik kwam in contact met ze. Ik kreeg ook vanuit die momenten dat we met elkaar samen waren, kreeg ik ook door en via het contact de mogelijkheid om ook gewoon hier niet meer terug te gaan, fysiek. Weg te blijven. En dat heb ik ook een aantal keer gedaan. Dat ik hier niet was.

Ik heb de aarde gezien vanuit hele grote observatieposten. Hele grote observatieposten die niet in deze dimensie liggen. En ik keek naar de aarde, dus de aarde zoals we hem nu zien. Van het ontwerp van de ontwikkelaars. En ik zag een noodzaak, de noodzaak, om vanuit dat denken zag ik de noodzaak om aan de slag te gaan op de aarde. Dus ik kon het gewoon weer goed zien. Ik kan het altijd goed zien, maar als je het vanuit een afstand bekijkt zie je nog veel meer.

Ik zag ook een enorm netwerk van mensen uit allerlei verschillende werelden die geprepareerd, dus voorbereid, door zichzelf naar binnen gaan. Dus ik heb ook gezien van ik ga dat gewoon doen

(00:43:00minuten)

en toen was er een man met hele blauwe ogen en aan de binnenkant van zijn ogen had hij een soort paars-roze licht. Heel mooi.

Zeg maar wat wij hier al zien als lens. Daar kijk je niet met je lens hè. Daarom zien we dus ook bijna niks. En ik zag die ogen. Dat was heel warm. Toen zei hij ook van; je zult op een gegeven moment als mens in zo'n wereld, zul je ook wel keuzes moeten maken. En die keuze die heb ik lang ook niet gemaakt, bewust om eerst met elkaar vaardigheden open te leggen.

En ik zag in die grote observatieposten, zag ik verschillende afdelingen, verschillende divisies van mensen rijken, mensen rassen zag ik. En daar was alles bekend van wat er eigenlijk allemaal was gebeurd in een wereld zoals hier, deze wereld. Wat er was gebeurd in werelden waar de mensen vandaan komen van oorsprong. Verschillende werelden in elkaar. Toen kreeg ik een uitzoom. En toen zag ik wat er allemaal door de mens heen loopt aaneen, ik noem het liefdesveld, van dingen die er eigenlijk niet zijn gebeurd.

Dus een programma. En toen ik dat zag, toen ik dat kon zien vanuit verbonden met deze wereld hier. Ik kon zien vanuit hier hoe groot de intrige is om ons heen waar we in geloven. Toen ik dat met het aardse bewustzijn ook kon zien. Toen wist ik ook van ja er moeten echt wel hele stevige gesprekken gaan plaatst vinden.

Mensen moeten echt wel naar binnen willen, in het onderwerp. En toen zei die man; 'maar je zult niet gehoord worden'. Met woorden. En dat klopt ook. Want woorden kunnen niet vertalen van waar we het over hebben. Dus nu zijn we dus hier om met elkaar in gesprek te gaan over het één en ander. En ik verbind daar helemaal niks aan, dat iets betekent of zo, of iets dergelijks. Maar ik verbaas me, in positieve manier, verbaas ik mij over de afwezigheid van dat ik serieus genomen word, en niet door jou en niet door jullie en ook niet over mij als persoon, want alles wat ik zeg weet ik onmiddellijk wat de impact daarvan ook kan zijn op een bepaalde manier.

We willen allemaal graag met onszelf in contact. We willen allemaal graag in contact met de Force, met het leven. We willen allemaal graag in contact met, zoals we dat hier noemen, buitenlandse bezoekers, familieleden.

Dus die vaardigheden die ik heb meegegeven, die ik heb besproken met jou, die ik niet voor je kan bepalen en dat is ook niet nodig. Maar, je bewustzijn open leggen betekent ook dat je vanuit een radicale andere beweging ook met mij in gesprek gaat. En het gaat niet om mij. Ik ben slechts, en dat is ook alles, je evenbeeld.

Als je dingen niet kunt vinden, of je hebt vragen, je hebt het gevoel dat je ergens heen moet, heb je van mij alle toestemming om het bij me neer te leggen. Ik ben geen goeroe, ik ben geen Messias, maar ik kom hier niet vandaan. En ik denk dat je daar met elkaar, met elkaar, dus dat moet ik ook bij jou doen, en dat doe ik ook.

Moet je daar van die mogelijkheden die er zijn, moet je daar een beweging uit zien te genereren. Ja. En daarom zijn de dialoog dagen. Door al die processen die er door mensen in beweging zijn gekomen. Niet door mij. Maar door bij de mensen zelf. De effecten die het heeft. Je ziet wat er allemaal gebeurt om je heen. Je ziet wat er gebeurt.

Dat is een herhaling van een herhaling op een herhaling.

In het goede ook. Zijn het ook vaak herhalingen op herhalingen en herhalingen. Dus een kopie van een kopie van een kopie. En dan lopen er intelligenties doorheen die daar een betekenis van gaan maken. En daar kun jij dan intrappen of niet.

Ja, we zien dat het een herhaling is.

Maar ik ben geen herhaling. Ik ben er nu.

En daarom zijn we vandaag bij elkaar om grote gebeurtenissen die zich hier op de wereld afspelen, nu, om die in het licht te brengen. Om te kijken wat de skills zijn. Wat bewustzijnsbewegingen zijn. Wat scheppend bewustzijn is. Wat liefde is. En liefde is alleen daar als je recht op staat en blijft staan.

Ja, dus ik heb twee microfoons erbij gezet. Een rode en een blauwe. Dankjewel. Die heb jij meegenomen (naam). En ze doen het hartstikke goed. En je tasje van Sint-Petersburg heb ik ook weer mee. Ja. Ik hoop dat je achter de woorden voelt wat ik nog meer zeg maar doe en ben. Ik heb in de afgelopen tijden heb ik veel gedaan. Ik heb heel goed gekeken.

Ik ga op een korte termijn ook via de website die ik heb wat kleinere groepsbijeenkomsten houden. Er kunnen eigenlijk alleen maar in één keer twintig mensen aangemeld worden, als het er negentien zijn kan het niet.

Dus dat betekent als jij denkt van ik wil wel met een groep mensen samen bij elkaar komen waarvan ik zeg van nou, en dat is niet om onderscheidend te zijn met elkaar. Maar iedereen heeft een eigen skills, een eigen vaardigheid. Iedereen heeft een eigen hartkracht, een eigen bewustzijns-scheppingstrilling. En dus is het ook als je voelt van goh, dit onderwerp zou ik met een bepaalde groep mensen samen bij elkaar willen uitwerken, ga ik het dus ook doen.

En ik ga nu gehoor geven aan de dingen die ik nu ook moet doen om zaken voor elkaar te krijgen. En er komen straks nog wat andere dagen waarbij ik de vaardigheden nog een keer bij elkaar op tel, zodat je een suprême leader kan zijn van je bewustzijn, zoals je hoort te zijn. Dat betekent ook dat de uitdagingen die er zijn, ook op wereldniveau door ons worden opgepakt.

En niet aan het noodlot of aan het lot worden overgelaten. Dat we niet gaan zitten kijken hoe een zekere Mr. Trump, die of een White hat is of een dark hat, of die in verwarring is, of hij nou een Deep state agent is, of hij alleen is of nog 15 dubbelgangers heeft, wel of niet. Het is allemaal niet relevant. We gaan niet wachten, we gaan niet wachten op de herhaling cyclus. Dat gaan we niet doen. Dus waarom leg ik die steen aan de kant.

Dat heb ik nu gedaan. Ja. Welkom. Ik ben blij dat je er bent

Zo, ik ben er en ik heb zelf gemerkt dat het mooiste is, ook voor mij wie ik ben, als je met mij in gesprek gaat op de manier zoals jij dat voelt. Je mag me alles vragen. Je hoeft helemaal niet het gevoel te hebben van dat Martijn dan een vraagbaak wordt, of dat hij daardoor naast zijn schoenen gaat lopen. Integendeel, ik vind het heel erg prettig als we dat juist zo vanuit vertrouwen kunnen doen. Dat we juist over onderwerpen kunnen spreken. Dat we juist over de mogelijkheden kunnen spreken die er zijn. Want er is voor mij *alles* aan gelegen om de bevrijding in te luiden en de tegenwerkingen die daarin zitten los te laten. Dat betekent ook echt

dat je het ook echt voor elkaar moet willen opnemen.

Denk je dat deze bijeenkomst minder belangrijk is dan die NAVO, top. Dat is helemaal geen top trouwens hoor. De Amerikanen vinden het helemaal geen top. Totaal irrelevant. En het is niet Trump die dat vindt, maar dat vinden de Amerikanen zelf. Wat hier gebeurt is een opzetting van een soort ego, beschadigd ego-kind-EU-deel wat een pak op zijn sodemieter heeft gehad in de energetische verantwoordelijkheid om eigenlijk zelf te staan wat de Europese continent eigenlijk gewoon historisch gezien niet gedaan heeft. Dat is de eerste laag. Tweede laag is dat het een bijeenkomst is om contracten te tekenen om een groot offensief te beginnen tegen een, wat wordt genoemd Operations Black Box. Dus het is heel groot wat we hier aan het doen zijn. Wij hebben het hierover dingen. We kunnen het over zaken hebben en ik stuur niet, alles kan hier gezegd worden. Je mag gewoon alles aan mij zeggen en vragen of neerleggen. Maar het is een enorme tijd waarin we zitten. En het is aan ons om daar goed mee om te gaan. Om daar goed mee om te gaan. Ga daar goed mee om.

Ik heb twee microfoons. Die staan nog niet aan. Ja. Die microfoon die staat ook nog niet aan. Daar zit boven op een schuifje, die kan je naar voren schuiven. Als het goed is gaan ze het dan doen. Maar voordat we gaan beginnen wil ik wel tegen je zeggen spreek vanuit jezelf. Voordat je woorden gaat gebruiken, maak contact met jezelf. We zijn hier echt puur om datgene wat er naar boven komt in woorden, om dat helemaal vanuit jezelf helemaal naar voren te halen. Wat ik bedoel is dit. Wat zijn de kleuren van de Nederlandse vlag? Ja. Dat is niet uit jezelf. Als je nu de moeite neemt om de Nederlandse vlag te kunnen zien, boem, daar is je vaardigheid. Dan kun je zien wat de kleuren zijn. Dat is je eigen bewustzijn, van observeren. Dus je kunt ook communiceren en praten, uit reacties. Je kunt spreken uit van alles en nog wat. Het is onze taak om uit onszelf te spreken. Neem daar dan, als dat iets meer tijd zou kunnen kosten, neem die tijd dan ook. En mijn voorstel is om iedereen gewoon in eerste instantie even één ding te kunnen laten zeggen, vragen. Zodat we allemaal aan de beurt komen. Niet bij mij. Aan de beurt komen in dit veld, zodat het niet een lijst wordt van 10 of 20. Maar als er niemand is in deze ruimte die ook maar iets zegt, dan (licht er ook groen?) om 20 punten achter elkaar te zeggen. Ja. Dank je.

Iemand: Goedemorgen. Toen ik in de auto hier naartoe reed, hoorde ik alleen maar 'wapensysteem eraf', 'vredesfrequentie erin', 'vredesfrequentie erin'. En is dat dan ook voelbaar? Luisteren de mensen dan naar mij met hun hoofd? Of is het voelbaar? En kan ik die vredesfrequentie hier brengen als dit Ground Zero is? En wat betekent dat dan? Wat is dan vrede? En allereerst zag ik dat ik eigenlijk in mezelf die vrede niet altijd voel. Maar wat is dan die vredesfrequentie? Liefde en respect. Maar misschien is dat voor iedereen wat anders.

(00:58:37 minuten)

Martijn: Wij spreken over onpartijdigheid. Als je onpartijdig bent, is er vrede. Dat is zoals wij het letterlijk zien. En dat is ook wat het echt is. Als je geen partijdigheid hebt, en waar ik vandaan kom, en ook in de coalitiegroepen waar ik een onderdeel van ben, bestaat er geen partijdigheid. Wij hebben geen partij gekozen. En dat

zullen we nog nooit doen. Als dat er niet is, geen partijdigheid, dan zul je voelen dat vrede iets anders is dan liefde.

Iemand: Dat is het ook.

Martijn: Maar het is bij iedereen en voor iedereen uiteraard op de eigen manier te ervaren. Vanuit hier, ik geef dus mijn reactie hierop omdat hij niet vanuit hier komt. Dus ik spreek hem uit. En het is niet meer waar of meer waarde. Daar gaat het allemaal niet om. Maar als jij onpartijdig bent zul je in contact komen en zijn met vrede. En dat zie je ook. In deze wereld is niemand in staat, niemand in staat, om vrede te brengen zolang hij of zij partijdig is. In de ban van een religie, in de ban van een economisch voordeel, in de ban van welke ring dan ook

Iemand: En in die onpartijdigheid iedereen de ruimte geven om er te zijn.

Martijn: Ja, binnen die onpartijdigheid, dus niet van een bepaalde partij zijn en toch wel weten wat jouw plek is van waaruit je functioneert, laat zelfs ook dat stuk waar je aan refereert niet eens bestaan. Dus die valt weg.

Iemand: Voel hem niet, kan je andere woorden gebruiken?

Martijn: Wat jij aangeeft, ruimte geven, is een issue wat er is binnen partijdigheid. Die komt onmiddellijk te vervallen. Die is onmiddellijk weg. Alles wat daar nog overdraait is geheugen.

Iemand: Ik laat hem even.

Martijn: Wil je dat ik hem ook laat of mag ik er nog iets over zeggen?

Ja, ik weet helemaal niet of dat een extra is of zo. Het kan ook een afbreuk doen voor sommige mensen. Weet ik niet. De interesse in bepaalde situaties, in, nou laat ik zeggen, gemoedstoestanden van bij ook andere mensen, de interesse daarin is zo groot als de partijdigheid. Op het moment dat jouw partijdigheid wegvalt, dan ben je niet meer bezig met of andere mensen, of daar ruimte voor is, of er ruimte is voor een ander. Want dat is verbonden met je bewustzijn wat partijdig is. Als ik gewoon puur kijk vanuit wie ik ben en waar ik vandaan kom en waarom ik hier in deze dimensie ben en hier op Gaia ben, is dat omdat ik niet partijdig ben. En ik laat me ook niet partijdig maken. Dat wil niet zeggen dat ik geen beslissingen kan nemen die voor andere mensen, omdat andere mensen daar partijdige percepties bij hebben, omdat ze zelf partijdig zijn, dat wil niet zeggen dat je geen beslissingen kunt nemen. Ik kan stevige beslissingen nemen, zonder partij te kiezen voor een voor of een tegen. En daarbij ontstaat ook niet het gevoel dat er ook ruimte moet zijn voor de ander, want die is er gewoon altijd. Dus we zullen een paar tandjes bij-schalen. Ik vind het trouwens heel mooi dat je hier gelijk zo mee dit ter tafel legt, omdat dit ook wel echt de wringer is, op alle niveaus in ons, als we het hebben over grotere onderwerpen, steeds gaan spelen. Ben jij partijdig?

Iemand: Ik probeer het niet te zijn.

Martijn: Als je jezelf nou ja of een nee zou moeten geven, wat wordt het dan?

Iemand: Nee.

Martijn: Mooi.

Iemand: Ik voel liefde voor ieder mens en aandacht.

Martijn: Ja.

Iemand: En voor mij is het zeker niet altijd het comfortabelst. Ik weet het even niet, mijn hoofd gaat aan.

Martijn: Wat zegt je hoofd?

Iemand: Nou, die slingert er een oordeel in. Wat niet van mij is.

Martijn: Kijk, we hoeven niks te leren. Jij hoeft niks te leren. Niemand hoeft hier iets te leren. Je komt hier om jezelf in te brengen en om vanuit je eigen puurheid te spreken. En als ik dan bijvoorbeeld een vraag stel, is dat niet uit verantwoording, het is ook helemaal niet een meting. Ik stel die vraag eigenlijk als een soort uitnodiging. Dat is ook het stukje waar ik in functioneel ben op dit moment, om die grote wijsheid van jou hier ten tonele te brengen.

Iemand: Ik voel dan ook de informatie die ik dan naar buiten wil brengen, is van een andere laag als van het gemoed, daar zit het hem niet in, hij is dieper dan dat.

Martijn: En is het een laag van binnen wat met jou te maken heeft? Of is het een laag van buiten wat met andere connectie heeft?

Iemand: Dit vredes frequentie is iets van mij. En ik weet dat dat te maken heeft met wat ik hier doe of te doen heb. Ja. (stilte)

Iemand: (niet getranscripteert, deels oproep/mededeling/vraag)

Martijn: (zegt sorry, gaat hier niet op in). Ik zal ook vertellen waarom. Niet omdat ik het niet wil, maar ik ben hier nu speciaal gekomen en ik wil dat jullie vragen gaan stellen, niet aan mij, ik wil dat jullie naar de kern toe gaan. Ik kom hier niet vandaan, *hoe* ver geprikkeld wil je nou eigenlijk worden door jezelf dat je hier ook niet vandaan komt. En dat er onderwerpen hier moeten worden besproken. Ik zeg niet dat het andere van jou niet goed is of minder is, absoluut niet. Ik ga een prikker geven, zo boem! Ga maar uit het denken weg van de aarde. Ga maar uit het denken van de aarde weg.

(01:09:16 minuten)

Iemand: Dankjewel voor je indringend welkom vanochtend. Ik ben er ook. De vraag die ik heb is, je noemde dat je vanuit een soort observatorium naar de aarde keek. En dat wat je zag was dat er een soort liefde door iedereen heen liep hier. Uit niet bestaande situaties. En ik zou je willen vragen of je een soort van praktisch voorbeeld kan noemen zodat ik daarvan iets in mijn eigen leven kan herkennen. Want die connectie mis ik even en ik zou het heel graag zien.

Martijn: Ja, het is zo dat wij hier, ik doe het even zo hoor hoe ik hem niet altijd vast te houden.

Wij zijn hier op deze aarde gekomen met de mogelijkheid een tijdlijn om te buigen of eigenlijk om gebeurtenissen die van buitenaf komen om die niet in stand te houden, laat ik het zo maar noemen.

Wij zijn hier gekomen om nieuwe mogelijkheden te laten ontstaan. Ik moet het corrigeren, we zijn hier niet specifiek om gekomen, maar nu dat we hier zijn, is dat wel wat we kunnen doen. Dat is ook waar de grootste kosmische aandacht ligt, op wat de mens eigenlijk is.

Wat haar bewustzijn is, wat wij zelf hier kunnen neerzetten. Toen ik naar de aarde keek, zag ik een enorm netwerk van mensen die niet consequent, ieder mens komt dus consequent is, kijk ook naar jezelf, ene moment ben je in totale verbondenheid met de wereld, ben je gepassioneerd vanuit je gevoel, je hebt ook energie, je bent kracht, je voelt ook de zingeving om met iemand te spreken en in andere momenten is dat compleet weg en doe je iets anders.

Dus dat is een heel fluctuerend iets.

Ik keek naar de aarde, niet in dit beeld, en ik zag een enorme, laat ik maar zeggen elektriciteitspulsen, informatie, tot leven komen in *alle* lichamen. Dus in alle lichamen van de aarde, wat we zien hier als lichamen, maar wat op een ander galactisch niveau letterlijk gezien wordt, echt als een soort container, als een, vanuit hier bekeken, dus niet vanuit de oorsprong, vanuit hier wordt dat zo bekeken, als een object, als een samengebracht, samengebundeld elektrisch veld, wat door de stuwning en communicatie van al die elektrische velden samen bij elkaar opgeteld, leidt tot een fysieke vorm, wat we dus hier op de aarde een lichaam noemen.

Daar zag ik een enorme hoeveelheid aan mogelijkheden. Mogelijkheden die dus niet liggen gescript in deze wereld hier.

Ik zag ook in die momenten, en dat had ik al gezien nog voordat ik in deze wereld hier mijn ervaringen zou gaan opdoen, maar eenmaal in de wereld is het toch eenzelfde observatie, maar met een andere betekenis, in de emotie, in gevoel.

Ik zag dat mensen ontploft zijn in hun kennis. Dus het zijn allemaal fragmenten geworden. Er is iets gebeurd, er is een elektrisch circuit ingebracht in de mens, en dan praat ik allemaal even in aardse terminologieën, maar er is door een heel groot rijk een technologie gebruikt wat miljarden millivolts is, waardoor het brein van het lichaam onder een ander, in een andere configuratie draait.

En dat is aan de lichamen verbonden van deze wereld hier. Het is plus minus, met een hele andere omweg, is het dezelfde technologie die gebruikt is in de tijd van de stamwerelden, waarin mensen geraakt zijn door onder andere die technologische entiteit, waardoor mensen werden herschreven als het ware in hun bewustzijn.

En ze dingen anders gingen ervaren. Dus wat ik zag was, en eigenlijk zie je dat zelf ook als je in de spiegel kijkt. Binnen in jezelf kun je dat ook herkennen. Maar je ziet het ook om je heen, zonder een oordeel, maar dat kun je gewoon zien.

Wat ik zag was een enorme hoeveelheid, zoem ik in op één persoon, misschien gaat het nu wel over jou. Een enorme hoeveelheid toewijding, dat is het woord,

toewijding. Toewijding om het leven te voelen voorbij de vorm die via de derde dimensie naar je toe wordt gezet.

Dus de toewijding van een mens om bijvoorbeeld iemand die er wat moeilijker uitziet, de toewijding om daar dwars doorheen te voelen en de kern van die persoon aan te raken, te voelen van wauw, wat ben je mooi. En dat is ontploft.

Dat zijn fragmenten. Het is gefragmenteerd. Er is iets gebeurd. Het is eigenlijk, ik moet het goed zeggen, het is opgeblazen.

Maar het is niet letterlijk opgeblazen dat het weg is. Maar het is uit elkaar gespat. En het hangt in segmenten in ons, om ons heen. Dus de mens haar bewustzijn hier in deze realiteit hier, is door een ingreep stuk gemaakt als het ware.

En wat je dus kunt *zien*, en dat is wat ik dus ook zag en dat kun je ook herkennen van jezelf. Is dat je eigenlijk allemaal, ik noem het even losse eindjes van wie je werkelijk bent en jezelf wel degelijk kunt voelen.

Je kunt voelen wanneer iets aandacht nodig heeft.

Je kunt ook voelen wanneer je dingen moet loslaten, dat je in rust komt. Je kunt voelen en weten, voelend-weten, wat je voor de ander kunt doen waardoor de ander weer verzacht.

Je weet als je over situaties nadenkt en doorvoelt op de wereld, weet je dat je op dat moment aan het werk bent, dat je het aanraakt.

En ga zo maar door, dat zijn allemaal dingen die weten wij allemaal.

En wat ik zag in dat grote monitorings-observatiecentrum, was dat *ieder* mens mogelijkheden kan laten ontstaan. Als de mens bewust is van haar vaardigheden.

Want hoe breng je nou al die fragmenten bij elkaar?

Want we kunnen wel met z'n allen blijven praten op deze aarde over liefde.

En het is natuurlijk de drijvende- en kernkracht van alles. Liefde is open.

Maar als het alleen dat is, dan mag de vraag gesteld worden waarom staat het dan niet uit?

Wat ons zoals mensheid verdeelt.

Zijn we dan niet slim genoeg?

Of is er iets anders aan de hand?

En wat ik zag, was dat alle mensen, laat ik zeggen, het woord 'beschikken' over het vermogen, omdat ze het zijn, om alle niet geprogrammeerde of uitgesloten mogelijkheden die de wereld naar een grote galactische community terugbrengt in verhouding met elkaar, dat de mens dat vermogen is om alle mogelijkheden te laten ontstaan.

En ik zag dat de mens niet weet hoe. Ik zag dat de mens niet weet *hoe, hoe*.

En nou lijkt het alsof het een vraag wordt van het intellect, van het denken, maar het is niet zo. Soms moet je elkaar even iets voordoen, vanuit liefde. Niet vanuit het ego. Soms moet je in een bepaalde realiteit waarin je verkeert met elkaar. Moet je dingen benoemen en doornemen.

En dan moeten de mensen die niet weten hoe, en sommige mensen houden zichzelf voor dat ze wel weten hoe, maar ze weten het niet, ze weten het wel, maar het lukt niet.

Maar ze vinden dat het wel lukt. En daarom hebben ze hoop. En omdat ze hoop hebben.

En acht miljard mensen die hoop hebben, en het niet gebeurt, en het niet lukt, is de situatie nog zoals die is. Dat is geen oordeel.

Dat is een constatering waar we met elkaar naar mogen kijken, zodat zich dat dus opnieuw gaat gedragen aan de hand van wie wij zijn.

En dat is wat ik zag.

Ik zag dat mensen niet weten hoe.

Omdat mensen hun eigen leven belangrijk vinden. Omdat ze tegen grenzen aan lopen. Grenzen die er niet toe doen. Omdat ze tegen grenzen aanlopen die vaak ook nog genetisch zijn. Dat je eigenlijk het probleem van je ouders loopt op te lossen, bijvoorbeeld.

Dus die mogelijkheden die zag ik.

En vanuit dat stuk heb ik ook enkele jaren heel bewust in het zichtbare beeld met een wat kleinere groep mensen samengewerkt. Het is een hele goede set geweest, maakt helemaal niks uit wat andere mensen daarvan vinden.

Ik wist wel dat andere mensen daar iets van zouden kunnen gaan vinden, maar het maakt mij niks uit want waarom; omdat het gaat om bundelingen, het gaat om verbindingen, het gaat om de connectie.

Als je met elkaar samen in een setting bent, niet in dit gebouw, maar ook echt in de energie en je beseft ik doe dat niet alleen. Door de verbinding - de verbondenheid, door het besef waar het allemaal over gaat maak je ook een krachtiger bewustzijn daarin. Daarom moet er ook geen partijdigheid zijn. Partijdigheid heeft daarin geen plek.

En dat is wat ik zag.

Ik zag een enorme grote groep mensen op de aarde die in charts kunnen komen. In de leiding kunnen komen vanuit hun binnenkant. Die terug kunnen keren in het wakker worden in het bewustzijn.

Want er is nu gewoon een intelligentie, een kracht en een technologie, die gewoon binnen het experiment van deze wereld de illusie krijgt gehandhaafd door de observers die niet observeren, dat zij de bazen zijn van het systeem waarin wij leven.

Terwijl wij zelf de levensbrengers zijn. En dus de brengers van de Dageraad.

En dat is wat ik zag, heel duidelijk kreeg ik dat te zien, kon ik zien, ik kon het zelf ook opzoeken. Dat kon ik ook doen omdat ik zelf één van de leidinggevende ben van het programma.

En ik zie, kon zien, hoe ieder mens niet eigenwijs zijn, wel eigenwijs, maar niet eigenwijs in de zin van ja, nee, ja, nee. Gewoon doen.

Ik zag hoe mensen als ze echt zichzelf inzetten en aanzetten, in staat zijn om mogelijkheden die hier niet bestaan, om de mogelijkheden bij elkaar te brengen.

Maar daarvoor heb je een aantal bewustzijns capaciteiten nodig. En die zijn opgeblazen door een elektrisch circuit.

Iemand: Dus die onpartijdigheid die moet zich eigenlijk doortrekken naar mijn eigen leven. In de zin van niet alleen extern. Maar als jij zegt van goh het gebeurt niet omdat je toch ergens in je eigen leven iets aan wil vasthouden.

Martijn: Maar wat is eigen leven? Wat is een eigen leven? Het is correct denk ik wat je zegt, maar wat is *eigen*?

Iemand: Ja de perceptie van het bekende, de perceptie van de momenten van diepe verbondenheid die overstijgen dat. Ja en ik voel mezelf daartussen laveren zeg maar.

Martijn: Ja. Heel lang wilden mensen, en er zijn ook mensen die komen bijvoorbeeld niet meer bij dagen die ik organiseer en open leg, omdat er volgens die mensen niet iets gebeurt. Maar wij komen hier juist om wel dingen te doen. En dat vraagt ook de nodige aandacht.

Het vraagt om die vaardigheden die zijn opgeblazen, die moet je bij elkaar zien te brengen. En een vaardigheid is dat je de mogelijkheid open moet leggen dat we zelf, even allemaal aardse woorden, maar het zijn ook energiewoorden, tijdreizigers zijn met een vergeetachtigheid.

En dat we dus een onderdeel zijn van een enorm grote interstellare en ook interkosmische coalitiegroep. Als je dat voor mogelijk houdt, dan komt daaruit voort dat je alles wat je tot nu toe, jij noemt het woord perceptie, maar dat alles wat tot nu toe een bepaalde waarde heeft te krijgen, dat de sturing, de belangrijkheid daarvan, dat die eraf moet.

Omdat het weliswaar daar helemaal niet over hoeft te gaan. En waarschijnlijk gaat het daar dus ook helemaal niet om.

Dus dan moet je ook gaan kijken van wat is er dan met mijn bewustzijn aan de hand?

In wat voor verstoring zit ik dat ik eigenlijk met dingen bezig ben waar het dan helemaal niet over hoeft te gaan. En iedere keer als het over echt kosmisch bewustzijn gaat (Martijn klikt eenmaal met zijn vinger), hop, dan gebeurt er vast wel weer ergens iets, waardoor je weer een boot moet voorkomen te laten zinken.

Dus perceptie, je eigen leven, hoezo eigen leven, wat voor eigen leven dan?

Dit zijn top engineers, die alles wat wij hier zien als een soort moment van ervaren als een leven met daarbij ingespeelde en mooie bijzondere waardevol liefdevolle mensen, dat dat eigenlijk ook een perceptie voedt. En dan moet je wel van goede huizen komen, en dat komen we.

Dus dat is wat ik zag.

Ieder mens is die kracht om die mogelijkheden naar voren te halen, te laten ontstaan.

Scheppend bewustzijn. Crowd Power 16, tweede deel.

Zie https://matrix-nl.freevar.com/#30_jun_2016 of

<https://matrix-nl.freevar.com/matrix2016.html#20160630-MvS-Crowd-Power-nr16-Pyschische-gezondheid> (zoek naar scheppend bewustzijns)

Iemand: Tijd voor Crowd Power 25?

Iemand: Ik weet ook niet zozeer of er een vraag in zit. Maar ik wil wel iets opengooien voor mezelf. Het lijkt met de NAVO-top te maken te hebben. Maar volgens mij is dat meer een aanleiding. Volgens mij gaat het meer om wat er gebeurt in mijn bewustzijn rondom de NAVO-top.

Ik ben er vanaf het begin af aan, heb ik het gevolgd, het hele proces. Mijn collega's organiseren het. Dus ik zit er redelijk dichtbij. En nu woon ik ook in het centrum en de wegen rondom mijn huis worden steeds meer afgesloten.

En de parken mag ik niet meer in. Ik merk dat het steeds benauwdere wordt.

Ik heb steeds weer iets gehad van, nou ik ga dat waarnemen. Heel veel mensen vertrekken die periode. Ik heb steeds gezegd, ik blijf.

Want ik voel dat het belangrijk is om daar aanwezig te zijn.

Maar nu is het echt heftig aan het worden. Voor mijzelf dus. Ik schrijf alleen maar.

Ik weet niet of dat in werkelijkheid zo is. Maar dat gebeurt in mij. Op een gegeven moment vroeg iemand aan mij; 'waarom blijf jij dan?'. Ik zeg; 'om de vrede te bewaren in de stad'. En toen realiseerde ik me later ja maar hoezo heb je een doel als je gaat waarnemen? Wat ga je nou echt doen? Zijn dat mijn woorden wel? En wie wil er eigenlijk in de stad blijven? En wie wil er eigenlijk dat ik ga zitten waarnemen? Dus al dat soort vragen van is dit nou een onderdeel van mijn missie? Nou, geen flauw idee. Is het belangrijk dat ik dit doe? Maar waarom doe ik het eigenlijk? Ik vertrouw mezelf niet meer daarin merk ik. Kan ik nog wel neutraal waarnemen? Nou, dat zijn allemaal vragen die door me heen gaan. Kan ik niet

beter weggaan? En er gebeuren ook allerlei dingen nu in mijn leven. Nou, met mensen. Nou, daar blijkt dat ik dus helemaal niet meer neutraal kan zijn soms. Het gebeurt ook wel eens dat als ik hier zit, dat ik voel dat er opeens een wezen in mijn lichaam springt. En als ik dat voel dan stuur ik hem meteen ook weer weg. Het is gewoon verwarrend. En als je het hebt over die bewustzijnsexplosie hier, die mensen, dan denk ik van ja, ik herken hem. En op een gegeven moment had ik ook zoiets van, ja maar hallo, ik heb een heel team achter me. En ik sta hier niet alleen in. En die verbinding met andere mensen die is er. Maar als ik overgenomen ben dan gaat die verbinding, dan gaat dat door naar de verbinding. Dus heb ik zoiets van, ja, moet ik dat dan wel doen, moet ik dat dan niet doen?

Martijn: Als nou hier, ik interrompeer je eventjes in de samenspraak. Als hier nu zo straks een aantal mensen binnenstappen die niet van deze werkelijkheid zijn.

Ga jij dan dit aan die mensen voorleggen? Of komen er dan andere dingen naar voren? Ik doe even dit samen met jou hoor. Het is gewoon even samen de laken, het tekent niets meer of minder dan alleen de vraag. Afstemming. Wat je zegt doet er ontzettend toe. Maar is dit het wat we aan bezoekers gaan voorleggen of wordt het iets anders? Het is voor ons allemaal hoor. We moeten het veld dirigeren.

Iemand: Nou ik wil eigenlijk dolgraag meer weten over de beschaving die tussen de bonsai bomen woont. Dus als ze daar vandaan komen dan ga ik dat contact met hen aan.

(01:31:02 minuten)

Martijn: Het zijn hele mooie mensen. Zij zijn een beetje getint. Een beetje Portugees. Dat is mijn referentiepunt op dit moment dan even. Ze zijn iets langer dan de mensen van de aarde. Ze zijn wat smaller. Het zijn natuurmensen. En wat ze hebben gedaan, ze komen ook niet van die wereld van oorsprong vandaan. Zij zijn naar die wereld gegaan, nadat de wereld waar zij zijn, waar zij in leven.

Die wereld die komt voort uit, het is een overblijfsel, maar een hele mooi overblijfsel, van het 33ste rijk wat van de aarde is vertrokken, dat is 840 miljoen jaar geleden.

En toen is de mens hier op de aarde, dus in dit hologram waarin wij leven, dus de opgerichte wereld, is er een mensenras voorbij, er waren veel minder mensen er leefden ongeveer 340 - 350 miljoen mensen op de aarde, dat is heel weinig ten opzichte van nu.

Die mensen zijn van de aarde afgegaan nadat ze met hun eigen inspanningen het denken van de aarde, en dat is dus het denken van de ontwikkelaars van de aarde, dat ze die hebben genegeerd. Op het moment dat ze dat begonnen te negeren en de zorg voor elkaar ter hand namen, ontstonden er andere mogelijkheden. En zij zijn naar een andere wereld en andere werelden gereisd, waaronder die wereld in de buurt van Rigel.

Daar zijn zij gekomen met voertuigen die op bewustzijn functioneerden van hen zelf. En daar zijn ze een menselijke beschaving zijn ze daar gaan vestigen. En dat is een heel ver ontwikkelde, we praten over een ontwikkeling omdat het voortkomt uit

een opgerichte wereld. Het is een hele zorgzame wereld. Dus puur zuiver. De natuur lijkt heel erg op hier. En ja, er worden daar ook kinderen geboren. Ook via een biologisch programma, biologische constructie zeg maar. Maar niet alleen biologisch.

Daarmee bedoelde ik dat ook het bewustzijn van de mensen ook samensmelten.

Als dat hier gebeurt, krijg je ook andere kinderen overigens. Het is een raad. Het adviseert in de 41e divisie van de Seven Star Group.

Het is heel erg verbonden met de aarde. Het is een beschaving die heel blij is. Als je daar komt, vanuit hier, is het eerste wat je opvalt, wat je merkt is de enorme uitnodigende energie om ergens bij aanwezig te zijn. Dat is een totaal andere realiteit als hier. Hier moet je echt je best doen om ergens bij te kunnen horen, of om opgenomen te worden, om gezien te worden, of om ergens mee te kunnen doen. Hun bewustzijn is heel open.

Het is wel, ik zeg het, het is op aarde gebaseerd bewustzijn.

Dus de lijnen tussen de aarde en hun werelden is er, dus het heeft met elkaar te maken. Maar ze zijn heel uitnodigend, ze zijn heel blij en ze hebben geen winkels. Alles verbouwen ze zelf. Ik heb daar ook een hele tijd geleefd, terwijl ik hier op de aarde woonde. Bij een mooi gezin en een hele mooie tuin, waar groente en fruit was. Ik weet nog dat die man met die krullen, die voor mij een soort iglo-achtige woning van leem, tegen mij zei van nou; 'pluk maar eens'. Want ik vroeg van hoe dat heet. Hij zei; 'pluk er maar eens een paar, doe maar eens in je mond'. En onderhand was hij aan het schrijven. Schrijven en. Bij ons is het van oh wacht even, even stoppen met schrijven. Dus daar is dat niet. En toen proefde ik dat en dat bestaat hier niet. Zo lekker. Zo ontzettend, de smaak is veel dieper. De smaak zit veel gelaagder in elkaar. Smaak is hier heel plat.

Iemand anders: Wat is de naam van die beschaving?

Martijn: Daar ga ik in de dag in Amstelveen gaan we die dingen benoemen. Maar het zijn mensen en het is, ja, zij weten wat voor problemen we hebben. Vinden ze ook heel erg dat wat hier aan de hand is.

Er zijn ook mensen uit die wereld die zich hebben terug gestuurd hierheen. Die zijn er ook.

Ze dragen veel kleding van hen lijkt op, zij hebben bepaalde kleding wat lijkt op wat we in India zien, de Rama's. Dus dat is heel kleurrijk, heel gedeveerd. Heel veel details, heel veel details in hun kleding. Maar ze zijn vooral bezig met de wijsheid die ze hebben vergaard na het opheffen van de blokkade die er in die tijd in het hologram was, in het experiment.

Na de reset door de ontwerpers, dan praten we dus nog niet over de invasiemacht die er nu speelt, dat is weer een ander tijdsvacuüm, die er is gecreëerd.

Maar ze zijn vooral bezig met het uitdragen van levensvreugde en de kennis *hoe* je

door middel van je te verbinden met de natuur en daarbij dus ook echt je bewustzijn in te zetten.

Dus dat je ook echt beseft, van wat ik vanochtend vertelde van ik haal die steen weg en ik mag kijken. Het zijn hele simpele dingen. Mensen van hier, van deze wereld, die denken van dan ben je gek als je het daar over hebt. Als je een steen weghaalt dat je dan beseft van goh er komt één stengel van bamboe - en dat is een heel leger.

Maar wat je eigenlijk doet met je bewustzijn is gewoon door de tijd reizen.

En dat is wat zij ook doen. Zij geven daar zeg maar een les in. In andere werelden. Niet hier. Dit vinden ze een gevaarlijke wereld. Dus daarom zijn ze ook zelf ook deelgenoot van deze werkelijkheid hier. Het is een beeldschone wereld. Prachtig.

Maar ja, er zijn triljarden werelden die beeldschoon zijn

(Pauze)

20250619-MvS-2-3-In-gesprek-Open-Thema-dialogoog-dag-Zwaanshoek

19 jun 2025

Deel 2-3

(01:02:55 minuten)

Planeet Mars

Maar de planeet die wij Mars noemen, dat was eigenlijk de hoofdplaneet van dit zonnestelsel.

Dus Mars, wat ook een paradijs is, was, ook een grote planeet. Daar zat de organisatie, organische, daar is die weer, om van waaruit er dingen besloten werden. Klassikaal, dus dat is een kosmische democratie. Maar dan moet je het woord democratie weer weghalen. Een gezamenlijke besluitvaardigheid. En Mars was daarin de grote planeet die dat was.

En de aarde was één van, net als Venus, één van de grote zusterplaneten.

Dat zijn de locaties waar je, zoals wij hier op de aarde op vakantie gaan, zijn dat de plekken waar je helemaal tot rust komt. Het is echt een enorme grote planeet, Tarra.

En Mars is vanuit Saturnus, het is via Saturnus is het ontstaan.

Ik heb het nu over de oorspronkelijke realiteit, dus niet over deze realiteit.

Mars is de eerste wereld die is overgenomen, dus toen het nog een paradijs was. Omdat daar ook het centrale orgaan zat van alle beslissingen die bij elkaar komen.

Vanuit daaruit is de eerste invasie heeft daar plaatsgevonden. Vanuit die plek is het hele zonnestelsel, dat is eigenlijk het hele keizerrijk wat er toen was, zonder een keizer bovenin, een hele groot rijk, een empire van mensen, is omver geworpen.

En daarvoor zitten ook nog allerlei andere stukken, maar ik blijft even bij dit zonnestelsel. Toen is de aarde uiteindelijk aangevallen door het rijk, wat vroeger het orgaan was, dat de beslissingen samen uitvaardigde van alle levende wezens die in de constellatie van dit zonnestelsel met elkaar samenwerken.

Dus de aarde werd eigenlijk verraden.

Tara werd verraden door de machthebbers van een empire die gestationeerd waren onder andere op Mars, op ook een paradijs planeet.

De technologie die op hen werd toegepast is uiteindelijk doorgezet met hele grote troepenmachten naar de aarde en zijn alle mensen die ook op de aarde leven, Tara, zijn onder controle gesteld door dat gigantische grote empire.

We praten nu echt over een organisatie die zo groot is, dat je op aardsniveau zul je dat nooit terugzien zoals waar wij in leven. Alle mensen op de aarde werden door middel van een technologie, werden alle mensen op Tara, ja ik ga het plat zeggen, overgenomen, aangevallen, overgenomen en gevangengenomen door middel van technologie.

Dus er kwam geen actie bij van dat er een lasso om je heen werd geworpen, even ouderwets, of dat je werd opgepakt met een busje of door een voertuig. Maar er werd technologie toegepast waardoor het menselijk bewustzijn op Tara door parasitaire intelligentie in één klap werd het menselijk bewustzijn gefragmenteerd, wat we vandaag wel eerder hebben benoemd.

En van daaruit is er een controle-staat ontstaan op Tara. Die, waarbij de mensen van Tara, niet alle mensen zijn daar nog in, er zijn een heleboel mensen ook uit vrijgekomen. Er zijn hele grote clashes geweest, en hele grote galactische oorlogen zijn er geweest, hele grote bevrijdingsgroepen, her en der zijn wel eens wat boeken gepubliceerd daarover, dat de aarde geprobeerd werd bevrijdt te worden.

En uiteindelijk zijn er dus wat zones ingedeeld gebleven. Waarin de mensen die in die zones leefden, onder invloed bleven staan van die technologie. En die technologie die doet eigenlijk, die doet iets in de zin van dat je, hm dat er een machine, een computer, een machine, het is een entiteit die in je komt die zoveel ruimte neemt dat je niet meer kunt weten wie je bent.

En hier op de aarde noemen we dat geheugenverlies. Maar het is niet geheugen. Het is een ruimte die wordt ingenomen. Hè dus hetzelfde wat we hier op de aarde dus meemaken. Dat je merkt van, goh, ik kan doordat mijn ruimte wordt ingenomen door iemand anders kan ik eigenlijk mezelf niet ervaren.

Dat is precies hetzelfde wat toen is gebeurd. Die machthebbers, die zijn operationeel. Het grootste deel van Tara kwam vrij, werd vrijgemaakt.

En het kleine deel, vanwaar ik naar refereer, dat is een zone, dat is een sectie. En die zone, de mensen die in die zone operationeel zijn, ge-her-programmeert, die mensen die ervaren deze wereld die wij nu ervaren. Dus wij zitten in die sectie.

En omdat te handhaven. Het bekrachtigen, wat is nou eigenlijk een bekrachtiging? Bekrachtigen is scheppend-bewustzijn, dus zelf energie scheppen.

En wij doen dat op de aarde voornamelijk door in spiegelwerkelijkheid te leven, in ons gevoelens en in onze gedachten. We zijn schuchter om te praten, dat zijn we nooit geweest. Dus alles aan emotie wordt omgedraaid hier, en die emotie hou je voor jezelf.

En die emotie, dus dat scheppende bewustzijn, dat is de bekrachtiging, die wordt gebruikt. En in die netwerken van waarin wij ons nu bevinden, wordt scheppend bewustzijn via een negatieve emotie, wat dus niet een duistere emotie is, dus alleen een negatieve emotie, en we noemen het negatief omdat het gewoon het contrast is, het is in contrast van positief. Maar het is gewoon scheppende trilling, scheppende energie, die wordt gebruikt, die wordt benut om in onze woorden kunstmatige, maar het is geen kunstmatige realiteit, maar om dat elektronische systeem, dus dat is die zwerm van parasieten, die bewustzijn opnieuw kan inladen om die te voorzien van energie, dus van frequentie.

Eigenlijk, via onze negatieve emoties voeden wij eigenlijk de condensators van het systeem wat ons in deze situatie houdt.

Dus ik zei tegen die sterrenkundige, dit (verhaal), toen zag hij dus die sterretjes. Want dan kan je eigenlijk, dat je denkt van wat is dit nou voor een., als je het heel ... bekijkt dan denk je van wat is dit voor een idioot verhaal man, wordt weer wakker, pak een goede buslijn en ga lekker naar het park. Zo denken mensen hier, en dat is ook begrijpelijk, want het is natuurlijk zo'n absurd verhaal voor de meesten, maar dit is wel wat er is gebeurd.

En kijk nu maar gewoon wat er in de wereld allemaal gebeurt. Ik zei tegen die man ook; mensen vermoorden elkaar hier, ze schieten elkaars heilige huizen kapot, tempels, alles wordt hier vernietigd. Niets, maar dan ook niets wat hier wijst op dat het onmogelijk is wat ik hier net heb verteld, dat als ze daartoe in staat zijn, dan zijn ze tot alles in staat. En dat is waar we nu mee te maken hebben en achter de

schermen hebben we dus een veel grotere wereld dan wat we hier zien.

We zijn op dit moment in een experiment wat gehackt is.
Terwijl we eigenlijk op Tara zijn.

Achter de schermen zijn er allerlei militaire organisaties en er zijn heel veel buitenaardse de worden genoemd als aliens.

Maar dat zijn gewoon militaire organisaties, die in opdracht en, en daar zitten ook allerlei andere netwerken van intelligenties bij.

Er zitten ook Reptiliaanse-achtige wezens bij.

Maar in opdracht van het empire wat van Mars is, in opdracht van dat empire, en dat zijn mensen, gebeurt dit. En dan zijn er mensen die zeggen dan in podcasts, ik denk wel dat de buitenaardse al onder ons zijn. Nu vervalt in één klap het hele woord buitenaards. Dat is waarom ik net heb gezegd bewustzijnsspiritualiteit moet aan de kant. We gaan erachter komen dat er iets heel anders aan de hand is.

We zitten midden in het exposen van een heel groot conflict. Plus, en dat is voor mij en voor jou denk ik ook het allerbelangrijkste, er is een antwoord op. Er is een antwoord op deze situatie. Niemand kan het ontgaan dat we in een onvoorstelbare, repeterende, het repeteert zich constant, in het klein en in het groot, situaties zitten van onderdrukking. En we doen ons best, hè. En thuis met de buurman en de buurvrouw. En ook hier met elkaar. En elkaar weer vergeven. En er weer in. En de herhaling weer. Boem. En weer opnieuw. Lichamelijke klachten onder de loep. Hopsa. Geestelijke klachten onder de loep. Ja. En stabiel. Mooi. En boem.

En je wil het niet, en je zegt; het is ook niet zo. Want als je het zegt dan is het zo. Maar het is niet zo want dat is een spiritueel verhaal. Het is een spiritueel verhaal. Woorden hebben niet die macht.

Als jouw bewustzijn er is, hebben woorden geen macht.

Als je bewustzijn er is kun je gewoon zeggen wat hier gebeurt. En je moet het vaststellen, wat iets moet vastgesteld worden voordat het kan vertrekken. En dat is wat wij moeten doen.

En die Blackbox Octopus dat is een hele grote agenda die op dit moment over de hele aarde de allerhoogste militaire paraatheid heeft, prioriteit moet ik zeggen, prioriteit heeft. Alles-alles-alles wordt in het werk gesteld, en ik zeg het al een aantal jaren, alles wordt in het werk gesteld om de maximale hoeveelheid militaire conflicten uit te nodigen.

Omdat dat de dekmantel is, het rookgordijn om iets anders te doen.

En dat is niet allemaal alleen maar tegen de mens. Er zijn ook binnen het netwerk van, laat ik zeggen militaire organisaties, daar weten ministers van Defensie

allemaal niks van. Ook meneer Hegseth, Pete Hegseth, ook niet. Die weet dat ook niet. Die weet gewoon hoe hij goed kan presenteren bij Fox News. En die kan heel goed zijn buikoefeningen doen, dat soort dingen. En die kan heel goed debatten, dat is echt fantastisch. Maar die mensen weten dat ook niet. Ja.

Er zijn groepen achter.

En daar zit onder andere de Majestic 12 groep zitten daar ook in. En dat is niet alleen negatief. Er zijn andere dingen aan de hand. En ik garandeer jou, bijna, omdat ik het recht niet heb om het te doen.

Want als je zelf de kennis zou hebben wat hier op de aarde aan de hand is en je zou de technologie in handen hebben gekregen om door de tijdlijn heen te kunnen kijken om te zien wat er zeer waarschijnlijk op deze tijdlijn gaat vibreren, dat je er alles aan zal doen om de dreiging die er al is om de historie die de aarde echt kent die je gewoon kunt terugzien wat er echt gebeurd is, dat je jezelf in eerste instantie als organisatie eerst zelf, ik heb het uit militair oogpunt hè, ik heb het niet over de harten-kracht, ik heb het over militair oogpunt, je moet alle talen van iedereen kunnen begrijpen, geen partijdigheid, onpartijdig zijn, alles goed kunnen zien, zul je kunnen snappen en begrijpen en begrip kunnen hebben voor dat niet alles hier gezegd is omdat er ook pogingen worden ondernomen om die intelligentie *wé/* uit deze hologram weg te krijgen.

Dus ik zeg niet dat het een positieve oplossing is, maar dit programma wat niet aan de NAVO toegewezen is, maar wat een internationaal, het is een planetaire gebeurtenis, is erop gericht om door middel van nieuwe technologische wapens, die eigenlijk niet hier vandaan komen, een indringer die zich schuilhoudt *a/s* de werkelijkheid, hoor je!

Een indringer die zich gedraagt en zich ophoudt als de werkelijkheid, die er dus doorheen loopt, om die te kunnen stil leggen. En daarvoor is er ook een meervoudige, breedbandige, militaire en bewustzijns-samenwerking nodig.

Dus tussen mensen zoals jij, mensen zoals jij, die niet in spiritualiteit zitten, maar dus heel goed kunnen voelen wie ze zelf zijn, de liefde van het paradijs en van de aarde kunnen voelen, die het kabbelen van het beekje kunnen horen met hun hart (Martijn maakt emotionele inademing en uitblazing).

Wat ik vanochtend zei; het sproeien, het nevelen van het water. Het is gewoon een goddelijke gebeurtenis. Tintelingen lopen over mijn armen dat ik erin sta. Niets kan mij iets vertellen met mijn hoofd, ik kan het alleen maar voelen.

Dat is de Force, de kracht, the Force a Life. Ja.

En het is aan ons dat je goed, bij het beseffen, dat het een zeer, zeer grote vorm van samenwerking vraagt op alle niveaus, om deze intelligentie zich als de

werkelijkheid erdoorheen, dus de reacties ook geeft op basis van onze door hen geprogrammeerde overtuigingen, om die te bevriezen.

Er is al heel veel kennis op dit onderwerp hoor. Er zijn ook heel veel aannames en er is ook heel veel kennis op dit onderwerp. En er is niet voor niets dat ik bewust de dingen die ik doe op de aarde, doe zoals ik ze doe omdat ik weet dat het ook samenkomt ook echt met, en haal ik het woord militair weg, bevrijdingsorganisaties.

En het is niet voor niets dat deze intelligentie die zich dus gedraagt als de werkelijkheid, daarin ook antikrachten en antipartijen heeft gescript. Die er dus ook echt zijn in deze wereld. Zoals bijvoorbeeld de Deep State, de Cabal, de Illuminatie en allerlei andere netwerken en organisaties.

Die zijn allemaal door degene die, ik aanwijs als de tegenstander, de opheffen van de vrije zone, van de vrije wil. Zij hebben zichzelf kenbaar gemaakt als zijnde die organisatie.

En weet je wel hoe ze dat precies doen?
Ze laten die organisaties ontstaan in jou.

In de manier hoe je denkt. In hoe je over hen voelt. Wat je van ze vindt. Ze proberen daarmee allerlei antikrachten in jou aan te wakkeren.

Zodat jij niet vanuit je Tara bewustzijn en je volledige innerlijke kracht van het denken en voelen verkeert.

Maar dat je een mening hebt, een positie hebt, een partij hebt. En op dat moment zitten zij aan de knoppen, want dan ben jij weg. Dan ben je weg. Dan is het afgelopen. Dan zijn zij daar.

En wat wij dus aan het doen zijn, is op dit moment, is meewerken. Meewerken vanuit helemaal, dat is complementair op ruimtevaart, dat is complementair, er is geen geheim ruimtevaartprogramma, die zijn er natuurlijk, dat is allemaal geheim. Maar wat is nou geheim?
Hoezo geheim?
Ik weet er alles van.

Wat is er nou geheim aan?
Mag ik het zo even zeggen?
Ik zeg het omdat ik de woorden wil tackelen, en de kracht achter de woorden.

Ik kijk wel eens naar een podcast van mensen, en dan wordt er over de Secret Space program gesproken, en dat is hartstikke mooi, maar er is voor mij helemaal niks secret aan. En ook er is nog een heel groot deel nog niet eens waar ook. Dus wat is er dan secret? Er is niks secret.

Wij zijn zo positief, naïef, onnozel, om te denken dat dat secret is. Want je hebt gewoon access ertoe. Je hebt gewoon toegang. Maar je krijgt die toegang niet tot die werkelijkheid, omdat je in een elektronisch bewustzijn zit. In een elektronisch veld.

En dat is het empire achter de schermen, die ik ook heb aangeduid als een vertakking daarvan van de Labyrint Delta groepen. En dat zijn mensen. Dat zijn geen aliens. Dat zijn mensen die zich gekeerd hebben tegen de andere vrije werelden.

En dat is heel bewust zo gedaan, omdat mensen weten de ingang naar buiten toe te vinden. En de kracht die in de mens is gekomen, dat is iets anders dan de mens. Oké. Jij kunt andere mensen manipuleren of besturen, modificeren zoals je wilt, klinkt misschien iets aardiger, omdat je begrijpt hoe een mens werkt, omdat je weet hoe jezelf werkt. Je weet waar je eigen needs zitten, je eigen behoefte van liefde, je eigen tekorten. Je weet waar je eigen parel is, je eigen liefdes. Je weet precies van jezelf. Dus je kunt de andere mensen ook manipuleren.

En dat is de reden waarom zij mensen hebben aangewezen, mensen zijn aangewezen om die attack uit te voeren. Dus de tegenstander van de mens, wie vanuit wie wij zijn, wij zijn een onderdeel van de stamwerelden, wij zijn organische mensen met de liefde in hun hart, die wordt bespeeld door andere mensen.

En daartussenin liggen allemaal agenda's van buitenaardsen.

En als je een beetje subtiel in jezelf kunt richting kiezen, van waar het nu over gaat, dan kun je ook voelen dat je bij die mensen nu bent uitgekomen.

De waarheid zal heel naakt zijn.

Als je de mind control kamers ziet, de technologie ziet die ze gebruiken, dan kun je je eigenlijk niet voorstellen dat we daar zo lang niets aan hebben gedaan.

En ook daarom heb ik het dus over de vaardigheden omdat de vaardigheden, ik heb op de website een aantal plaatjes erop staan; 'buitenaardse aanwezigheid is werkelijkheid, de mens verkeert in een verstoord bewustzijn, et cetera'.

UITBREIDING VAN DE WERKELIJKHEID

Buitenaardse aanwezigheid

De Aarde wordt bezocht door verschillende civilisaties uit andere werkelijkheden. Deze Bezoeken vinden plaats op onlogische wijze en tonen zich op basis van andere natuur wetgeving dan de ons bekende natuurwetten. UFO's / UAP's zijn een wereldwijd fenomeen.

De mens heeft harten-kracht en heeft daarmee een eigen en is daarmee een eigen kracht om eigen unieke tijd en ruimte te creëren. Tijd die gebonden is aan jouw bewustzijn.

Dus die niet meewandelt in de tijd van het script, maar stationaire tijd. Liefde is stationair. En dat is wat die slides zijn. Die slides, die plaatjes, daaraan zitten dus dagen aan. Daar worden die vaardigheden beoefend in de vorm van het één of het ander. Maar het is het machtigste wapen dat er zijn. En dat is niet onopgemerkt gebleven.

Toen ik in 2014 een pak op een sodomieter heb zou moeten krijgen van de spirituele wereld in Nederland, en dat hebben ze uiteraard, omdat de dingen die ik zei, die waren zeker niet gewenst. Niet in UFO-groepen, maar ook niet in spirituele groepen en ook niet in meditatiegroepen. Want praten over duistere dingen, volgens datgene wat voor hen duister was, praten over dingen die volgens hen geheim waren, maar voor mij niet, was verboden.

En ik spreek al vanaf dag 1 over de echte intrinsieke waarde van wie wij met elkaar zijn. En ik heb daar dus ook gemerkt dat toen die eerste klappen werden uitgedeeld, dat het establishment van spiritueel, en het zijn allemaal hele goede mensen, dus dat zeg ik niks over, je hoort het woord wat ik uitstreek, ik geef het woord 'establishment' eraan. Dat het establishment van spiritualiteit, met alle mooie dingen erin eigenlijk puur een afleidingsmechanisme is. En een kracht is om te handhaven, er moet gehandhaafd worden.

Je m'entrê. Ik zal handhaven. Ik zal luisteren naar de goede dingen die er worden geïnstalleerd. Maar wat wij hier nu mee maken op de aarde en wie wij werkelijk zijn en de liefde die je voelt, dat is geen toeval.

Moeilijke zaken moeten worden besproken en dat is wat we dus doen. Wij zijn op dit moment bezig, rechtstreeks aan het afstevenen op een samenwerking met grote internationale organisatie. Dat is ook waarom ik zeg van pas goed op jezelf, doe gewoon wat je moet doen, je bent niet afhankelijk van mij, de informatie komt niet via mij allemaal naar je toe.

Ik kan alleen wat dingen daarover benoemen, je hebt alles zelf in voorraad, maar het is af en toe best wel eventjes goed als je aan het sjoelen bent, dat je even ook elkaars steentje leent. Dat is ook goed. En als je daar punten mee scoort, is dat ook goed, dat mag best.

Dat is leuk hè, sjoelen, heel organisch. Ik deed dat vroeger bijna elke avond na het eten, klein jongetje was. Nou, ik denk ook wel tot aan mijn 16e denk ik nog wel. Ik had van mijn oma toen een hele mooie sjoelbak gekregen. Die staat trouwens nu, uiteraard, in de meterkast. Want dat is de plek waar je zo'n ding opbergt. En ik vond het heel leuk om dat te doen, dat sjoelen. Gewoon op een stukje hout, wat een plezier.

Dus dat is waar we mee bezig zijn. En Black Box, Operation Black Box, is dat de realiteit, dat is ook gewoon vastgesteld, want dat is waar ik het ook altijd over heb, de realiteit die we nu zien, als zijnde Ufo's en dan wordt het gemixt met UAP's, UFO's-UAP's, wordt alles door elkaar heen gegooid.

Zoveel mogelijk mogelijkheden creëren dat je eigenlijk niet meer weet wat je zo moet denken en kunt voelen. Is dat er nu berichten naar buiten komen, en dat is dat we dus worden bezocht door buitenaardse, dat het allemaal echt bestaat.

Is allemaal heel lang tegengesproken.

Nu ineens bestaat dat dus wel. Nu brengen ze dat naar buiten. Maar wat ze eigenlijk naar buiten brengen. Wat er naar buiten wordt gebracht.

Is dat de tegenstander van de vrije wil van de mens.

Voelen, bewegen, (Martijn maakt zachte inademing) in balans en harmonie. Een goed mens zijn, een fijn mens zijn, reacties uit het veld, welkom goed mens wat fijn dat je er bent.

Dat is wie we zijn.

Om dat in verdrukking te brengen, wat er nu gebeurt, is dat die intelligentie die zich als de werkelijkheid gedraagt, dat die zich nu op dit moment toont als buitenaardse.

En dat zijn dus de Black boxen, zeg maar ook de basis, één van de basissen van waaruit de black goo, noemen sommige mensen dat, of dark AI of archontische intelligentie. Vanuit die vierkante kubus, de Black Box, je kunt het ook lighthouse ineens gaan noemen als het straks open is. (gelach).

Maar die Black Box, de Operation Black Box is erop gericht om de verschijning van de wezens die wij zien als buitenaardse, dus ook inclusief hun objecten, om die met je bewustzijn in één tel terug te laten vloeien in die Black Box. En dan de Black Box, nou ga ik echt een stap verder, te absorberen met je hart (iemand maakt unieke krachtige

uitroep).

Ja, dus dat is nog wat. En dat is een internationale operatie. En de technologieën die daarvoor gebruikt worden, die kunnen niet ongezien worden geproduceerd. Want de technologieën die daarvoor worden gemaakt, daarvoor zijn heel veel grondstoffen nodig. Heel veel grondstoffen. En veel grondstoffen die ook in elektrische auto's gaan, in batterijen, die worden daar ook voor gebruikt.

Dus de versnelling van de elektrische vehicles moest gelanceerd worden, als dekmantel.

Corona moest gelanceerd worden. Elektrische energie moest gelanceerd worden. Oorlogen moeten gelanceerd worden, want er moeten zo snel mogelijk grondstoffen gedelfd worden, die allemaal gebruikt worden. En dat kost verschrikkelijk veel geld.

En dat geld, dat kun je niet zomaar, je kunt niet honderden triljarden aan dollars in het systeem, in het systeem, ik praat allemaal over dit systeem, die kun je niet in één keer ineens honderden triljarden dollars even aanwenden, want dat valt op.

Dus dat kan wel verschoven worden onder de vlag van oorlog. En dat is wat er gebeurt. Budgetten gaan omhoog. Dus er is iets heel totaal anders aan de hand.

En ik zeg niet dat de oorlogen niet plaatsvinden. Want wat ik net al zei, ja ze zijn in staat om alles te doen. Ze schieten landen kapot. Omdat het maakt ze niks uit als ze dit programma maar kunnen uitrollen.

Dus wat vroeger aan vijanden waren, spelen nu onder de vlag van deze grote planetaire dreiging, wat uitgekomen is, is de needs for a solution, is groter dan het behoud van persoonlijke levens.

Dat is de visie achter de schermen.

En daarom zeg ik tegen jou, jij bent de Peacekeeper. Jij bent the Power of Life. Jij bent degene die moeilijke gedachten, hop! om kan draaien, open (Martijn neemt adem teug), open. En recht is het weer. I am in charge. My heart. Ik ben het. Ik schrijf het. Niet het systeem, ik schrijf het. Dus we zijn nodig.

En niet omdat wij een belangrijk groep zijn, want we zitten niet in een sekte, maar de mensheid is nodig. En ergens, ergens, en dat weet jij net zo goed als ik, ergens moet iets ook ontstaan. Ergens moet iets ontstaan.

Als er geen antwoord is op persoonlijk lijden, dan is er iets nodig in je leven, waardoor dat antwoord ergens wordt gegeven wat het stoppen van het lijden inluidt. Zo simpel is het. Laat het niet te groot of onmogelijk zijn, het is gewoon wat het is.

Ergens starten er altijd, is er altijd een start van een verandering of een start van het eind. Dat is gewoon zo. En wees er nou maar getuige van. En het speelt zich af

in jouw wereld. En het is dan jou hoe je daarmee wilt omgaan.

Eet smakelijk.

We houden pauze van een half uurtje, dan gaan we verder in dialoog

(pauze)

Deel 3-3 – 5 dec 2025

20250619-MvS-3-3-In-gesprek-Open-Thema-dialoog-dag-Zwaanshoek

(00:00:47 minuten)

Iemand: Martijn spreekt altijd van mensen, maar ik ben ook geïnteresseerd in de dieren. Als zij ook kunnen bijvoorbeeld overgenomen worden omdat ik bezig ben met paardentherapie en familieopstellingen. Dus ja ergens zit ik daar met twijfels. En waar twijfel je over?

Iemand: Ergens voel ik dat de dieren spreken tegen mij, dus ik hoor ze, het voelt ook puur aan. Maar waar ik over twijfel is dat je kan, ik voel ook dat het klopt, maar blijkbaar kan je ook, ondanks dat het goed voelt, kan je ook misleid worden. En dat zie ik ook in familieopstellingen met paarden. Dus daardoor twijfel ik wat. Het voelt goed aan, maar blijkbaar kan je ook misleid worden doordat het goed aanvoelt. Ik weet niet of dat waar is voor mij.

Martijn: Nou ja, ik denk dat het heel goed is om daarnaar te kijken. Omdat het ook een besef vrij maakt, kan maken van hoe kan het - hoe kan het, ik ben een liefde, hoe kan het dat, en dan heb ik het nu niet meer over mensen maar over dieren, dat dieren een reactie kunnen hebben die niet overeenkomt met bijvoorbeeld wat ik voel, wie ik ben.

Waarom heeft een dier een andere reactie dan bijvoorbeeld mijn liefde, mijn stabiliteit in mijn bewustzijn? Hoe kan dat?

Dus je zou eigenlijk wel kunnen zien dat in de wereld waarin wij nu leven, en dat is eigenlijk ook het zorgwekkende, dat de dieren heel puur zijn, maar ook ander gedrag hebben. En dat heeft te maken met ons. Dat we iets niet doen zoals we altijd zijn geweest. En het tweede is ook dat dieren ook onder invloed staan.

En zelfs, en ik ga nog even een stap verder, dieren staan onder invloed van het veld waarin we leven. En dieren kunnen ook een reactie zijn van die kracht. Die we dus ook zien als buitenaards. Die de vrije wil van de mens onderuithaalt.

Iemand: Maar ik begrijp dat mijn hond of paard, dat dier mij spiegelt waar ik op vastloop. Maar mijn twijfel zit soms van gebeuren er geen dingen bewust met onze dieren? Dat is zo een beetje mijn vraag. Wij voelen wifi, straling, blablabla. Maar voelen die dieren dat ook waardoor hun gedrag anders is of puur?

Martijn: Toen de mens op de aarde, op Tarra, nog volledig zichzelf was en geen vermengd bewustzijn ervoer maar puur mens is. Toen reageerden dieren ook totaal anders. Het dierenrijk, het Rijk der Dieren, wat we nu hier dus dieren zijn gaan noemen, waren onze medebewoners en wij waren medebewoners van hen.

Alles was in totale perfectie, zoals wij dat hier nu perfectie noemen, maar ik bedoel er zat geen enkele weerstand en geen enkele miscommunicatie tussen ons en de dierenwereld. Omdat alles puur in dezelfde resonantie, dezelfde intentiekracht plaatsvond. Alles was gedeeld, alles was samen. Wij trokken ons ook terug om andere levensvormen in-op Tarra, in dit geval hebben we het nu over Tarra, te kunnen laten doen wat zij nodig vonden.

En toen die invasie plaats vond, toen werden de observers, de waarnemers wie wij zijn, wij werden aangepast. Wij gingen anders kijken.

We zijn ook dus in het programma geplaatst. En daardoor is onze aandachts-kracht vanuit wie we zelf zijn naar onszelf toe is aangepast. En daardoor neemt er ook iemand waar naar de dieren die helemaal niet eens bestaan. En daardoor heen voel je dan jezelf en voel je van hè maar dat ik vanuit mezelf ga kijken. Maar dan zie je dus wat de invloed is van die invasie.

En ja, elk moment is er een mogelijkheid dat iets weer anders is. Als je een paard tegenover je hebt. Het ene moment kan het paard, je kunt zeggen het paard reageert op mijn energie. Dat kan. Maar waarom zou een paard bijvoorbeeld angstig gedrag hebben en gaan steigeren of in paniek schieten als er iets bij jou niet zou kloppen? Waarom zou dat nodig zijn? Waarom zou dat paard niet gewoon kijken?

Waarom moet er altijd een reactie –*waarom* moet er altijd een reactie zijn op iets wat niet harmonisch is? Zelfs dieren doen dat. Is dat nu, en dat is nu even de vraag van is dat nu een spiegel? Of is dat een boodschap? *Is* het een boodschap? Het kan als een boodschap worden gezien.

Misschien is het niet per se dat je het moet zien als wel of niet, maar wat kan ik hiermee? Maar dieren zijn zeer ontregeld door onze afwezigheid, door de Force afwezigheid van ons.

En dat is wel indringend om te beseffen dat de stabiliteit, dus de harmonische trilling van het veld waarin we leven, wat wij als een fysieke werkelijkheid - fysiek zien, (Martijn klopt tweemaal op een houten voorwerp) dat zijn allemaal taal velden.

Het is wel indrukwekkend om te beseffen dat een verstoring in jou, en misschien dat we het zelf niet eens als een verstoring zien, want jij bent toch heel onschuldig bij dat paard aanwezig. Hoezo, ik ben helemaal niet van plan om verstoord te zijn. Ik voel mij wel goed. Maar wie is daar aan het praten? Wie zegt ik - *ik*? Wie is die ik? Wat is nou echt de 'ik'?

En is de reactie van in mijn voorbeeld van het paard, is dat nodig? Dan kom je dus tot conclusies van, jee, wat heb ik een diepe impact op de realiteit. De uitkomst van wat er zich buiten mijzelf lijkt af te spelen, in de vorm van een wereld buiten, de impact van mij *daarop*. Aan de andere kant kun je ook zeggen, is het alleen maar een reactie op mij? Of wordt dit door de matrix geënceneerd om mij in een reflex te brengen via het paard? Dus kip-en-het-ei, wat is er eerder, wat is er later, wat is aan de hand? Wij komen daar in die zin in zulke momenten toch niet achter.

Het enige wat wij zouden moeten doen is beseffen dat we ons moeten terugtrekken met al onze gedachten. Kijk wij beschouwen onszelf als de opperste staat van het dierenrijk. Dat is ook wel een grote grap op zich.

Want wie observeert ons dan?

(Martijn zit aan microfoon waardoor er ruis hoorbaar is via de microfoon)

'Ja, dat is de eerste keer dat ik dit microfoon-setje gebruik dus ik moet hem even op een ander kanaaltje zetten'. Ja, ikzelf denk niet zozeer in van wat betekent iets? Ik ga er gewoon doorheen.

Als er een hond is die helemaal uit zijn, die schreeuwt en blèrt en huult en blaft en er is totale disharmonie, dat je dat ook echt kunt voelen van dit is niet gewoon een blijdschap blaf. Dat hij lekker loopt te blaffen van blijdschap van kijk mij eens op mijn heerlijke zachte voeten door de tuin of door het land rennen of over de straat.

Wat ik doe is er gewoon bij zijn eigenlijk. Maar het is wel indrukwekkend om te beseffen wat jouw invloed is. En zouden daar dan de dieren slachtoffers van moeten zijn van onze verstoring? Toch is het eigenlijk wel waar. Op een bepaalde manier is het wel waar.

En eigenlijk zijn het ook familieopstellingen. Het kan iets laten zien, maar je weet het niet. Eigenlijk zou je er nog iets verder op in moeten zetten en zeggen van goh als het zo is dat andere levende wezens in mijn werkelijkheid, en of ze nou echt levend zijn of dat ze een onderdeel van deze werkelijkheid zijn, van de matrix of het experiment, dat ze zo reageren op mij, op mijn aanwezigheid of afwezigheid, als dat zo is. Als zij niet stabiel zijn, waar heb ik dan eigenlijk mee te maken? Nu ga ik naar het woord 'echt'. Is dit echt?

(00:12:30minuten)

Ik vertelde al van deze wereld hier, deze werkelijkheid is zo uit de hand gelopen. Kijk, wij zien het hier op de aarde niet, maar die enorme grote multidimensionale kosmische onderzoeksgroepen, die houden minutieus bij in elke nanoseconden van alle mogelijkheden die zich achter elkaar vibrerend opstellen. Die kunnen precies zien van wat is een onderdeel van de schepping of een onderdeel van het oorspronkelijke script van dit experiment hier.

Wat reageert hier op de scheppende mens. Of wat is hier de reactie van die donkere kracht die er doorheen loopt, van die besmetting.

En als je daar echt goed naar durft te kijken, je moet je ogen op een gegeven moment gewoon openen, om het te achterhalen, want heel veel mensen willen het niet weten in deze wereld.

Maar je moet het zien dat dit een mix is van allerlei scenario's die eigenlijk dwars door elkaar heen lopen. Dus een verstoord dier, daarover kun je zeggen, het is een organisch dier. Je kunt zeggen, het wordt gevoed uit verschillende bronnen.

Op het moment dat ik mijn grote licht aanzet, hier, neem mij verantwoordelijkheid voor de disharmonie die ik aantreft. Daar draait het hier om, verantwoording nemen voor jezelf. Dus dat geldt ook voor als er iemand in onbalans is, als iemand in een moeilijke toestand verkeert. Van jong tot welke leeftijd dan ook.

Op het moment dat ik mijn hart open, op het moment dat ik mijn aandacht open, ik ben partijloos en ik kan mij naar die persoon toebrengen, helemaal open, helemaal open, ik verlang niks, ik verwacht niks, het enige wat ik ben, ik ben er, ik ben er helemaal en weet dat ik er altijd zal zijn. Luister naar je.

Als jij het zegt, wordt in ieder geval door één persoon gehoord, dat ben ik, via het gevoel of oren, maakt niks uit. Dat is die kracht en op het moment dat we dat bij dieren doen, dan nemen we dus verantwoording. We nemen verantwoording voor dat moment. Wat daar gebeurt.

En het is heel lastig, voor veel mensen kan het een grote uitdaging zijn. Maar eigenlijk is iets wat uit harmonie is. En dan moet je hem helemaal op jezelf betrekken en niet op de rest van de wereld. Je moet hem helemaal naar jezelf toe brengen. Want jij bent in de kwantum super-position ben je aanwezig.

Het is dus de observer.

Quantum super-position. Dat wie jij bent, is dat je verantwoording *moet* gaan nemen voor hetgeen zich afspeelt voor- en tegenover jou, maar ook dus ook *in* jou.

En dan kom je dus tot de conclusies dat je dus te maken hebt met een, ene moment is iets echt en een ander moment merk je dat je wordt voortgesleept. Dus het is de sleepkabel die jou wil laten reageren.

Dat noemen wij dus het 'zijn' en het 'denken'. Voelt het is oké en ogenblikkelijk wordt de macht gegrepen, je gedachten komen erbij en die gaan het analyseren.

Gelijk is er twijfel, onzekerheid, "zou die misschien toch gaan bijten?". Dat denken wij helemaal niet vanuit onszelf.

Wie wij zijn, wij denken nooit één keer zal die gaan bijten. Dat is gewoon afwezig. Wij zijn peace, silence, en rust. En daar kunnen we ook hard in spreken, in rust en in die vrede. En in het moment dat dat gebeurt, wordt het leven gewekt.

En op dat moment is die parasitaire besmetting ogenblikkelijk weg. En is de hond, in dit geval nu een hond, is de hond, het loopt naadloos door elkaar heen, is een

organisch veld.

En zo kom je dus op de kwantum super-position uit.

Dat zijn echt hele belangrijke woorden, en hele belangrijke trillingen, want het vraagt alles van je. Dus eigenlijk is alles waar, het gaat constant aan door elkaar heen. De bemoeienissen zijn zo groot, zo groot, en wij zijn zo in overeenstemming kennelijk geraakt als mensheid, dat wij alles tegelijkertijd kunnen zijn.

Maar dat is helemaal niet waar. Wij kunnen helemaal niet alles tegelijkertijd zijn, ten opzichte van, wij kunnen niet harmonie zijn en tegelijkertijd onrust.

Dat kan niet. Onrust is geëxplodeerde harmonie. Helemaal terug (Martijn maakt zachte inademing), en rust.

Dus ja, nu kom je dan op de volgende punten van, is het dan iets wat het mij wil laten vertellen? En ik zeg je nu gewoon nee. Maar dat kun je er wel van maken. En je kunt ook lid worden van die gedachten. En dan ga je er heel diep in. En je kunt er ook zo weer uit.

(00:17:32 minuten)

Een goede vriend van mij had een rottweiler, en sommige mensen hebben het verhaal wel eens gehoord, ja maar die, zijn toetje waren meestal postbodes (gelach). En eigenlijk ik overdrijf niet, want dat was echt een onvoorstelbaar gevaarlijke wezen. Ongelooflijk. Kwam van de luchtmacht en was daar dus bij die woonboot en niemand kon langs die hond. Niemand. En iedere keer als ik daar kwam, kon ik er ook niet langs. Tenminste, dat was wat het script mij wilde laten vertellen. Daar ga ik niet in mee. Maar ik moet ook niet denken. Niet denken. Ik hoef niet lid te zijn ervan. Eerst terug naar mijn eigen kern. In de verbinding. Wie ik ben, wat ik ben en waar ik voor sta. Niet van, ik wil hier doorheen lopen en niet gebeten worden en dan binnen kunnen zeggen van oh, ik ben binnengekomen. Dat is wat ze graag willen, want dat is ook niet wat je zelf denkt. Het is een staat van zijn. En ik liep dus gewoon altijd naar binnen. En die man, die moest de hond temmen met een vierkante balk. En dat deed hij ook. En dat zag ik ook. En dat was heel erg. Maar ik wist wel dat de hond die daar geslagen werd, en dit moet je allemaal maar eventjes kunnen vatten wat ik zo zeg, de hond die daar geslagen werd en gewoon in elkaar geslagen werd, dat was helemaal geen hond. Maar vanuit hier gezien, wel. Rechtvaardig bijna dat het dus kan hè. Zou je kunnen zeggen oh, dat kan, dan kun je dat dus doen want dat is eigenlijk gewoon de matrix.

Maar dat weten de machthebbers op deze wereld ook. En daarom schieten ze die gasten die niet bestaan gewoon dood. Dan moet je maar eens even goed observeren wat ik zei. Want als je dat goed kunt zien, dan kun je namelijk je eigen po-sit-ie daarin terugvinden.

Hier gebeurt iets van, het is bijna een wetteloze wereld op het gebied van empathie - empathisch vermogen. 'Gij zult niet doden'.

Er komt dan een weer stuk overheen (?). Iemand die zwaar uit harmonie is. Ik ga nu echt iets gevaarlijks doen eventjes. Iets leuks gevaarlijks. Iemand die zwaar uit harmonie is. Een hele diepe verstoring verkeert. Een grote bedreiging voor de wereld is, die is niet organisch. Die kun je doden.

En vervolgens kun je die persoon tot leven wekken. Dat is eigenlijk wat er in bepaalde oude geschriften staat. Inwisselen, het samentrekken van invasiemachten.

Ik raad het niemand aan om het te doen, maar het mag allemaal wel bekeken worden. Want je zult voorbij de grenzen moeten kijken. Je moet als kwantumwetenschapper, als drager - draagster van het hart, moet je je diep bewust worden van wat hier allemaal gebeurt en wat er allemaal kan en wat een reactie is en waar die vandaan komt.

En niet om onderscheid te maken, maar om van spirituele kritieke momenten af te komen. Want als jij het snapt wat hier gebeurt, dan krijg je je kracht en je macht weer terug. Je moet het zien. Zien, snappen, voelen, verbinden, is de sleutel.

Iemand: Martijn heb je het dan over de Aethian (/energie?) die er dan doorheen loopt?

Martijn: Nee, dat zijn zij. Dat zijn ze. Het zit nog veel groter in elkaar. Zij zijn het. Als je de microfoon wil pakken, iedereen trouwens, die wat wil zeggen dan kan iedereen het horen. Niet alleen deze ruimte natuurlijk. Wat zeg je?

Iemand: Ik begrijp het niet.

Martijn: Ja, kom maar. Of daar. Doe maar lekker bij mij, vind ik gezellig (gelach).

Iemand: Mijn vraag is, omdat dat wat je zei net, iemand die is, dan is hij geen levende wezen. Omdat wij doen dat niet.

Martijn: Ja, nu praten we niet meer vanuit de derde dimensie, hè. Dat moet je wel beseffen. We praten nu als commandors.

Iemand: Ik weet niet, als ik praat wat ik zeg, ik weet niet welke dimensie is dat. Maar, oké, die mag je doodmaken en dan tot leven

Martijn: Nee, dat zeg ik niet dat dat mag. Maar ik zeg wel dat dat hier kan. Dat kan, ja.

Iemand: En dan tot leven weer wekken?

Martijn: Nee, omdat degene die niet gedood is, leeft nog.

Iemand: Ah, zo, ja, oké. Ja, oké. Omdat het zit nu anders, ja.

Martijn: Ga je het zien wat holografische projecties zijn.

Wat ze doen en hoe ze het doen. En de projectie die erop wordt ingevoegd.

Dus dat is gewoon de werkelijkheid die zich op dat moment toont. En daar kunnen wel bewijzen van getallen, even als voorbeeld, kunnen er ook tienduizend verschillende werkelijkheden zijn die zich in deze ruimte nu afspelen. Dus het is niet dat het gaat om dit is allemaal de waarheid.

Dus er wordt geschaakt in het veld. En dat is wat het eigenlijk is.

Dat die persoon nooit is overleden. Degene die in dit voorbeeld het leven heeft gelaten, vanuit hier bekend, dat is niet een levende geweest.

Want het echte leven. Het echte harmonische leven zit daar gewoon achter.

Nu komen we heel dicht bij onderwerpen wat overlijden is. En waar wij toen in staat zijn. Nu komen we ineens een heel ander stuk uit hè. Want als de vaardigheden van ons terugkeren.

Dan is maar de vraag. Waar zijn die overleden mensen dan gebleven? En kun je die ook terughalen met jouw bewustzijn?

Iemand: Kan ik nog een vraag stellen? Maar dan wel op een ander level. Of een ander thema. Jij hebt ook gezegd. Ik benoem iets wat mij raakt. En dan wil ik niet naar huis nemen. En dan weer iets verzinnen onder de invloed van bepaalde wezens. Je zei ook dat, o hij gaat weg ik word uitgewist een beetje, even momentje. Je zei ook dat de buitenaardse die nu komen, die komen uit de zwarte doos. Maar dat zijn gewoon, neem ik aan, archontisch wezens ofzo? En die kun je terug in de doos stoppen met je bewustzijn. Net als bij de soldaten, die kun je terug stoppen en in je hart nemen, zodat ze gaan terug naar hun eigen bestemming?

Martijn: Het zou voor ons niet zo heel belangrijk moeten zijn waar ze heen gaan.

Iemand: Oké, dus het is genoeg in je hart te nemen?

Martijn: Je moet hem achterstevoren zien. De start waarbij er door middel van technologie, dat is bewustzijnstechnologie, een implant, het implanteren van een elektronisch informatieveld kon plaatsvinden in het bewustzijn van de mens, toen ontvouwde zich een machinerie op individueel niveau, die alles, maar ook echt alles ontwerpt, wat past bij al jouw behoeftes, je gevoelens, en alles zolang je maar niet ontdekt wie en wat je bent. Dus het is gestart, en dat is wat je doet. Daarna is het zich helemaal gaan vullen, en is er een historische bubbel uit ontstaan van heb ik jou daar. En als je die helemaal terugtrekt, moet helemaal naar binnen toe, en dat is de blackbox, dan stopt ie, dan vang je hem als het ware op in jezelf en dat is wat ik als kind ook deed met die aliens.

Iemand: Dus alles gebeurt eigenlijk in mij. In mijn bewustzijn.

Martijn: Correct.

(00:27:30 minuten)

Na de val van Tara daarna is Mars is eigenlijk compleet uitgeput achtergelaten, toen Tara werd overgenomen, dus de aarde, toen zijn de mensen die – toen zijn de mensen die onder toezicht van het empire werden geplaatst, dus het empire was een positief rijk maar is later dus overgenomen, zijn de mensen in een zone gebracht waarin ze later, en dat zit ook in mijn lezing deel 5 en 6 verwerkt waarin je ziet een driehoek die ik daar heb gemaakt (zie figuur hieronder), waarin je ziet, een driehoek die ik daar heb gemaakt, waarin je ziet dat er een soort ruststand is.

Wij zijn dus ergens op een bepaalde plek en dat noem ik een militaire zone, kosmische militaire zone op de aarde en daarin wordt die technologie, daar is die technologie operationeel in de mens.

En vanuit die plek ervaren we dit. Dus er zit stappen tussenin. Op het moment dat je die blackbox stopt, dat je naar binnen helemaal trekt in je hart. Dat is het lijden, de pijn van Christus. En ik voel dat best wel vaak. En soms dan heb ik echt het idee dat mijn hart van dit lichaam dat heel moeilijk ook vindt.

Maar dat is niet zo, maar dat voelt wel zo. Het is overigens niet mijn maar het lichaam van hier, maar het is gewoon mijn eigen lichaam, maar het zijn een deel van het aarde-bewustzijn wat erin zit. Je kunt dat helemaal naar binnen trekken, dat je heel diep geraakt wordt en dat je alles, maar ook echt alles geeft.

Alles geeft om de waarheid, de emotie, het gevoel, de gemoedskracht, dus dat het maar één echte, enige weg die er is, in een situatie van duizenden dingen, is er maar één echte weg, en daar gaat het, als je die weg ingaat naar binnen toe, dan trek je die kubus mee naar binnen en dan is die ook weg.

De kubus in een cirkel, dan lost die op. Het zijn dus verschillende talen, verschillende frequenties. Maar je moet er gewoon zelf dieper op door kijken, hè, wat dit kan zijn, wat het kan betekenen.

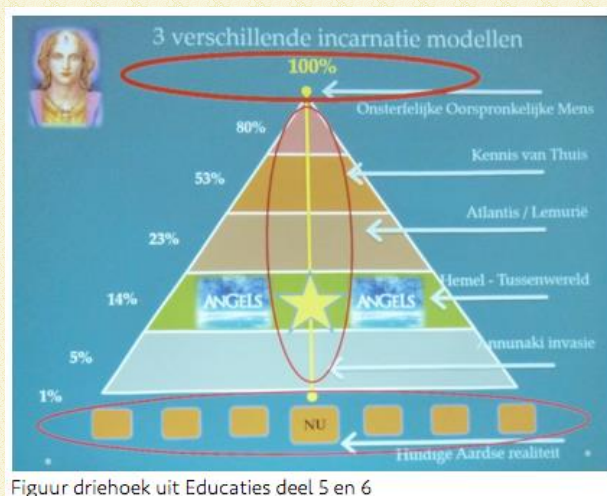
En het vraagt ook, kijk wij zijn hier in deze wereld, zijn we zo'n beetje plus minus, klein beetje nog geïnstrueerd geraakt om alles met de mantel der liefde te bedekken, maar ook om eigenlijk inactiviteit ten toon te spreiden, door ons aflatend te gedragen met ons bewustzijn.

Dus dat betekent, in mijn verhaal waar ik het nu over heb, het vraagt heel veel van jezelf om een donkere kracht in jezelf op te nemen. En hem uit elkaar te laten vallen. Dat is eigenlijk wat er dus beschreven wordt over Christus. Christus reinigt. Maar het is geen persoon. Het is een bewustzijn. Het is een kosmisch bewustzijn.

Het is het Alhelian bewustzijn van wie we werkelijk zijn, volledig in overeenstemming met ieders leven. Dus als er een besmetting zit op je beeldscherm. Als er microbische entiteiten door de realiteit heen marcheren.

*RY: De **Al-Helian toestand** is een staat van bewustzijn die in de Antarah wereld*

voorkomt. In deze toestand draagt men alles wat men heeft beleefd, alles wat men zou kunnen beleven, en alles wat men nog zal beleven. Martijn beschrijft dat dit bewustzijn, het ****Alhelian-bewustzijn****, het "bewustzijn van de Kronieken" is, waarin alles onlosmakelijk met elkaar verbonden is. Vanuit de 3D begrippen die wij hanteren (het denken van het hoofd), gaat dit bewustzijn de begripsvorming te boven.

Die niet eigenlijk in de realiteit zitten, maar in jouw bewustzijn waardoor ze een realiteit kunnen fabriceren. Dat is eigenlijk wat er echt gebeurt.

(Je?) komt vanuit jezelf in de realiteit terecht. Daarom moeten mensen die ook weten dat ze besmet zijn, vooral als je met dit onderwerp bezig bent, moet je je af en toe ook terugtrekken. Dat moet je gewoon doen. Als ik mij niet 100% goed voel, dan trek ik me terug.

Om te voorkomen, het woord 'voorkomen', om te zorgen, ik draag er zorg voor, dat ik als ik me niet goed voel, dat het via mij, omdat ik me niet helemaal goed in balans voel, dat er microbische entiteiten vorming kunnen krijgen in de realiteit.

En die expandeer ik dus in mijn werkelijkheid, waar dan een ander aan bloot gesteld wordt. En dat is ook verantwoording nemen voor jezelf. Hoe is het met mij? Gaat het goed met mij of is het niet zo? Als je het hebt over dat stuk, dat is pure liefde. Je moet het goed bekijken wat het allemaal kan betekenen. Er is veel gezegd over de matrix wat niet klopt. Dé matrix. Dé, geen dé. Dé niet. Niet dé. Schoonmaken. Herziening. Kijken. Voelen. Kijken. Niet naar anderen. Ik. Ik.

Iemand: ...heeft dan iedereen zijn eigen blackbox ... (niet goed hoorbaar)

Martijn: Ja. Maar die blackbox, dat is een elektronen circuit die is ingebracht en die fabriceert een complete realiteit. En in die blackbox zitten wel gemeenschappelijke punten die dus overeenkomen met de blackbox van andere mensen. Er zit een overeenkomst in waardoor je wel merkt dat bij jou alles net even iets anders werkt, en dat je ook je eigen pad hebt, maar je loopt wel, en dat is ook de bedoeling van intelligentie, je loopt wel een bepaald pad door waarvan de eindbestemming alleen bereikt kan worden als jij daar komt. En die eindbestemming die moet ik ook lopen en behalen. Dus we moeten elkaar dus uiteindelijk allemaal hetzelfde pad lopen om het resultaat van de matrix die in *jou* draait, om die gezamenlijk bevestigd te

krijgen.

Iemand: ... als ik dan mijn blackbox opruim ontlast ik dan ook de mensen die daar ... (Niet goed hoorbaar)

Martijn: Ja. Maar de manier hoe de realiteit hier draait, wat we dus als realiteit zien, realiteit komt ergens anders vandaan, manifesteert zich via ons bewustzijn in een driedimensionale werkelijkheid waar je vervolgens dus doorheen kunt lopen, en kunt zwemmen, en kunt dansen, met elkaar kunt knuffelen, et cetera.

Het is allemaal, ontstaat via ons, dus wij absorberen bewustzijn ergens anders daaruit ontstaat die werkelijkheid. En als ik daar vanuit mijn stuk bepaalde dingen over ga zeggen en ik ruim dingen op. En jij komt met mij in contact. En jij zorgt ook dat je dat hebt opgeruimd. Dan is in jouw blackbox - in jouw matrix - in jouw wereld, is dat dus weg. En bij mij is het ook weg. Dan hebben wij andere wetgeving dan de rest.

Iemand: Kun je niet gewoon observeren die blackbox... (niet goed hoorbaar)

Martijn: Ik moet eventjes zeggen dat de microfoons het nog steeds doen. Maar het is ook een teken, en ik vind het ook het interessante van het verhaal dat zo organisch en niet via de microfoons spreken dat dat natuurlijk veel dieper en sneller interactie ook oproept. Dus ik wijs helemaal sowieso niks af. Kun je het nog eens een keertje iets harder zeggen?

Iemand: Kun je die blackbox gewoon in jezelf observeren?

Martijn: Nee, niet vanuit hier.

Maar je kunt wel observeren, maar misschien bedoel je dat, dat weet ik niet, je kunt wel observeren of het een zinloze bewustzijns-gedachte, -actie is die je op dat moment ervaart. Als het zinloos is, dan heb je hem te pakken.

En ik kom dus uit een wetenschappelijke onderzoeksgroep, waar ik, ik heb daar heel veel kennis van, daarom ben ik hier ook, en ik weet dat die blackboxen, dat zijn een soort van kubussen, dat mensen die in een wereld hier zijn, en hun vaardigheden hieraan hebben, de blackbox ook bij een ander eruit kunnen halen. Hier.

Maar, dan moet je niet meer in afgescheidenheid met elkaar verkeren. Want dan gaat het paradigma draaien van, ja, maar ik kan jou niet helpen. En dat zijn, het is ook niet de bedoeling dat je elkaar gaat *helpen* maar het is wel altijd zo geweest dat we elkaar assisteren. En als je met elkaar in een congruente energie verkeert in overeenstemming met elkaar samen bent en je voelt dat de ander zijn-haar leven minstens exact hetzelfde waard is als wat jij voor jezelf voelt, dan, en die verbinding is erover en weer, dan kun jij omdat je niet meer in afgescheidenheid redeneert, maar als levensbrengers, kun je die blackbox bij een ander ook weghalen. Maar goed, je moet eerst wel bekijken en beseffen wat dit allemaal is.

Iemand: .. het is ook niet een nieuw verdienmodel of een nieuw concept.. (Niet goed hoorbaar)

Martijn: Ja, wat kun je daaraan verdienen? De vrijheid voor jezelf.

Iemand: Ja, maar ik bedoel dat we dat gaan verkopen, dat we de blackbox gaan legen van iemand anders (niet goed hoorbaar)

Martijn: Die is afwezig bij mij. Je zult op diepere materie moeten instappen, dat moet je gewoon durven beseffen. En tot een bepaalde graad is het mogelijk om over onderwerpen te spreken. Zodra je in wat andere terreinen terechtkomt, liggen daar vaak nieuwe uitdagingen bovenop. En ik denk dat als je kijkt naar waar wij het met elkaar op de aarde allemaal al over hebben gehad, wat dus die skills zijn, bewustzijn, bewust scheppend bewustzijn, dus niet bewustzijn-neuraal, maar scheppend bewustzijn, dan ga je uit jezelf zien wat dit is. En dan ga je het ook gewoon doen. Dan hoeft je dat ook niet meer te leren, want dan valt het gewoon bij elkaar. En dan kun je dat weghalen.

Iemand: (niet getranscripteerd)

Martijn: Kwantum superposition. Kunnen we niet omheen. Je komt er op gegeven moment op uit.

Martijn: Ieder mens in deze wereld, kijk, we leven in een hele bijzondere realiteit. Want er zijn ook genoeg mensen die echt wel een bepaalde begeleiding, verzorging of iets dergelijks met andere woorden nodig *lijken* te hebben. Dus precies dat is geldig waar jouw bewustzijn navigeert. Je zult je zelf dus moeten gaan versterken. Nou, waar zit de verbinding?

Een ander voorbeeld dat dit ook kan verhelderen, als je een relatie hebt, een vriendschapsrelatie of een liefdesrelatie, maakt niks uit. Dan kun je jezelf afvragen waar zit de verbinding tussen elkaar, op welk stuk, op welk vlak. Dat kan ook met je kinderen zijn, of met een kind, of met iemand op leeftijd. En het gaat niet om goed of fout, maar de reden achter de verbinding is in deze wereld heel vaak halen. Gevoelens ophalen via de verbinding met iemand anders. Het kan zijn dat dat zo is en dat dat daarmee dus ook uit een soort belang ontstaat om in contact met iemand anders te zijn. En dan kom ik op het punt van een reactie op wat jij hier mogelijk zo aangeeft. Loslaten, je laat datgene los om al het andere ook toegang te geven.

Ik heb een poesje gehad jaren geleden, een heel lief beestje, een prachtig mooie grote geest, een heel mooie intelligentie. Maar die kwam dus bij ons en die oogde wat zwak, ziek en misselijk. Dat was nog een kitten. Een fantastisch leeuw. En hij is nog steeds bij ons en wij bij hem. Maar het ging helemaal niet goed. Zo zag hij er ook uit. Het ging niet goed. Ehm en hij kreeg niet meer aandacht van de rest. Nee. En zo werkt dat dus hier. Meer liefde geven aan iets is veelal gebaseerd op de gevoelens die het ons oplevert. En dan trekken we dus, gebruiken we iets buiten onszelf. Om het gevoel in onszelf te kunnen ervaren. En als je niet oplet, loopt de relatie daar dus helemaal over, of door. Dan heb je dat los te laten.

Het zijn allemaal hele ingewikkelde dingen als je hem helemaal puur op die persoon of een situatie bekijkt waar allerlei vraagstukken doorheen zitten.

Als je als commander bekijkt, als crewmember van een andere wereld, en je bent nu hier deze menselijke ervaring aan het opdoen, soms moet je gewoon echt durven realiseren dat je vanuit het vertrouwen dat voor elke situatie in deze wereld, er een goed antwoord is wat de ander of de situatie voort laat bewegen.

Niets is afhankelijk van mij, niets is afhankelijk van jou. Alles kan die voortbewegen in de matrix, in het experiment of in het oorspronkelijke stuk, maakt niks uit. Dat moet je eerst beseffen.

Als je je terugtrekt dat die persoon, die situatie niet afhankelijk is van jou, dat moet je eerst weten. Dat moet je, dat is een besef. Dat is eigenlijk ook een levens-, ja, grondslag van het leven.

Het leven vindt altijd overal wel een antwoord op. Zelfs als het een vreselijke moeilijke weg is. Het komt altijd goed.

Nou, refereer maar even aan je eigen leven. Hoeveel mensen hebben je in de steek gelaten? Hoeveel situaties waren er niet voor jou op het moment dat je het nodig had? Hoe vaak gingen dingen de andere kant uit in plaats van de goede kant die je zo nodig had? Hoe vaak zijn er dingen gewoon aan je voorbijgegaan waar je juist heel hard voor hebt gewerkt en zich niet heeft uitgekristalliseerd.

En toch sta je hier in dit moment van nu. Dus ja, je moet dat loslaten, je moet het loslaten en je moet niets een voorkeur positie geven. Want als je een voorkeurpositie op iets hebt, dan misbruik jij of benut jij je kwantum superposition niet. Dat is je observatie momentum. Dus op dat moment wordt het opgedeeld en wordt het bestuurd. Dus eigenlijk is het antwoord ja. En dat kan soms hele vervelende gevolgen hebben, als je er afhankelijk van bent.

Iemand: Goedemiddag. De tweede vrouw hiervoor die had het al over de dieren en daar wilde ik het eigenlijk ook over hebben. Maar ik ga even een klein stukje mijn stukje vertellen. Ik ben geen imker, maar een bijenvriend. En ik kijk wat bijen nodig hebben. Dus de behuizing die ze nu zijn dat moet in mijn beleving anders. Als je naar de natuur kijkt, is het ook anders. Dat is even heel kort. En daar komt mijn vraag op. De natuur die is wel oorspronkelijk in vergelijking met dieren. Of is dat eigenlijk hetzelfde als je net vertelt met de dieren? Dus als ik door een bos loop, dan voel ik mij heel krachtig. Besef ik ook heel veel dingen. En als ik dan een bos uit ben, is het weer net een stukje anders. Dan stap ik ook in een andere realiteit. Dat besef ik. Maar is dat wat de bomen dan met mij doen? Of is het dat ik dat zelf doe? Of is het een samenwerking?

Martijn: Ja, alles. Wat is het nou precies? Je weet het niet. Je weet het voor jezelf in die momenten wel. Maar je kunt ook dat gevoel van die bossen hebben in een hele grote stad. Bijvoorbeeld, ik kwam gisteravond aan. Het was bijna donker. Een beetje schemerig was het nog. En ik zag allemaal vliegtuigen vliegen. En ik denk, weet je wat ik doe? Ik ga bij vliegtuigje zitten. Ik ben hier bij de

polderbaan gestopt, uitgestapt. En er waren heel veel mensen. En ik stond achter twee hele grote leidingen, grote pijpleidingen lopen daar overheen. Best wel een industrieel beeld. Ik ging op een betonnen pilaar zitten. En om me heen waren allemaal mensen die waren aan het kijken naar die vliegtuigen. En ik zat daar alsof ik in het bos was. En het viel die mensen ook op. Want ik zat gewoon lekker mijn ogen dicht. En af en toe kwam een vliegtuig voorbij. Deed ik mijn ogen open. En keek ik naar de piloot. En dacht ik, dag. Go. My brother.

Maar de natuur is, alles is hier kneedbaar. Alles. Dat is ook wat ik in Crowd Powers ook heb verteld. De Matrix. Eigenlijk is alles hier kneedbaar.

Van origine is het experiment waarin we getrapt zijn. Uiteindelijk zijn we geseald, opgesloten. Met een hele grote technologische orde eromheen. Deze wereld die we hier ervaren is van zichzelf al een ontwerp van hoogtechnologische wezens die ooit mensen waren en die een onderzoek doen.

Dus het is ontworpen, het is een ontworpen realiteit. En terwijl die ontworpen realiteit er is, gedraagt alles zich hier via de kwantumverstrengelingen met de stam-natuur.

Bomen

Dus als jij daarbij bent, en je bent bijvoorbeeld bij een boom, heb je wel eens de hartslag gehoord van een boom? Kun je echt horen. Als je je afstemt op jezelf. En je merkt dat je een onderdeel bent van alles. Kun je de hartslag van het bomen horen in het veld. Alsof naast jouw eigen hartslag een andere hartslag is van de boom. Dat is een resonantie.

Maar dan nog. Is het een onderdeel van, het is een ontworpen realiteit.

Dat wil niet zeggen dat je het daarom een digitale realiteit moet noemen. En ook niet zomaar een simulatie. Het is een ontwerp. Het is een creatie. Een creatie, en die creatie is kwantum verstrengeld met de stamwerelden waardoor er verbondenheid is en dus de force ook hier tot leven kan komen, dat hebben de ontwerpers ook zo gemaakt.

Toen later is dat ontwerp omvergegooid, binnengedrongen door andere intelligenties en nog later is dat gebruikt om de val van oorspronkelijke werelden te geleiden naar deze locatie hier.

Nu zitten wij hier geblinddoekt en al als Vrouwe Justitia, zitten wij hier in deze wereld eigenlijk niet met ons observatievermogen, vanuit de kwantum superpositie, zitten wij hier niet te kijken en waar te nemen en brengen wij onszelf niet echt in.

Dus dan heb je per definitie te maken met een natuur die een kwantumverstrengeling heeft met de stamwereld, maar niet de echte natuur is.

En als je in een heel negatief informatieveld komt of in een heel geprogrammeerd informatieveld, waardoor je een groot deel van jezelf bijna helemaal kwijtraakt en je gewoon echt een 3D identiteit bent, daar is ook niks mis mee, kan er ook

allemaal zijn, noem alles niet op met een oordeel maar dat het er gewoon is, dan kan het zijn dat die ontwerpwereld die je ziet, die ontworpen wereld, ook echt een deel begint te worden wat wordt overschreven wordt door de microbische entiteit.

Dus dan betekent het dat het ontworpen script ook nog eens een keertje kan worden bestuurd door de aanwezigheid van jezelf.

En kunnen die entiteiten de macht grijpen in de werkelijkheid die je dus voor je ziet. We noemen dat hier ook wel eens demonische bezetting.

Maar dat is de demon in ons. Dus de niet aanwezigheid van ons bewustzijn. Dus het Al licht. De één taal van verbondenheid. De observatie van de schoonheid van jezelf voelen en de schoonheid buiten jezelf voelen om dat gewoon uit te hebben staan.

Daar anticiperen ze ook op dat wij dat niet doen.

Maar op het moment dat je wakker wordt, en dat is dan ook wel nog een reactie op wat je net zegt, op het moment dat je wakker wordt en je bewust wordt, en in lijn, ik noem het even een woord, een gek woord maar ik vind het voor mezelf een heel prettig woord, in de verwondering van de schoonheid en de natuur dan komt de stamwereld van binnenuit in de observatie van wie ik ben komt buiten tot leven.

En dat kunnen dus de buitenaardsen en mensen uit andere werelden en ook niet-menselijke wezens, die kunnen dat dus *zien*.

Die zien dat er gecreëerd en geschapen wordt. Dat kunnen ze zien. Dus er komt een ander informatieveld en de taal daarachter, mensen die naast jou zitten die zien dat dus niet want die zien gewoon datgene wat zij zien.

Maar dan wordt *die* wereld wordt anders en die wordt bevochtigd, bevoorraden door je eigen bewustzijn.

En op dat moment springt de natuur aan.

En als de natuur aanspringt, dan komen de stamwereld-wetten ook tot leven en ook contact met de Koninkrijken. Maar daarvoor is wel de absolute waarheid, liefde, compassie nodig. Maar ook inzicht in wat hier gebeurt. Wat hier gebeurt is echt gigantisch. En als je dat allemaal kunt zien, dan ben je dus ook de opener vanuit je bewustzijn.

En kan het dus echt zo zijn dat de natuur die je om je heen ziet ook echte natuur is van oorsprong. Dat gaat weer leven.

Maar daarover kan ik alleen maar zeggen van wat ik erbij ervaar en dan word ik overgoten van binnenuit door een gevoel wat de natuur hier niet aan mij geeft. Dat komt dus uit mijzelf tevoorschijn en dan krijg ik het van de natuur terug.

En ik weet als ik bijvoorbeeld ga liggen, ik lig wel graag in een bos of in de stilte

ergens, en af en toe wat stap ik even op mijn scooter, ik ben gek op scooter rijden, vind ik heerlijk. Nu dat ik weer in Kerkenveld ben, niet in Noordwest-Friesland waar je eigenlijk alleen maar tegen een ribbel zand aanrijdt, oftewel dat is de dijk, nou als je doorrijdt lig je in het water. Ja, af en toe wel even een grapje maken.

Maar ik vind het heerlijk om weer gewoon bij andere gebieden te zijn. Dan ben ik aan de scooter-en, en dan ga ik gewoon naar de bossen, en dan ga ik daar gewoon liggen ergens. Ik denk gewoon op mijn manier, mijn bewustzijn functioneert op mijn manier. En ik ben nooit alleen, net als jij, ik ben nooit alleen. Maar de muizen komen gewoon uit de holletjes, en die komen gewoon letterlijk naast me liggen. Letterlijk. Gewoon naast me. Kijk en als mijn vrienden er ook zijn, de katten, en je bent in die frequentie dan doen ze ook elkaar helemaal niks. De één rent niet voor de ander weg. En de katten hebben ook geen behoefte om te eten, want dat programma is afwezig. Want alles wordt gevoed uit de Force, uit de kracht, uit het scheppingsbewustzijn. En dan is eten gewoon bijzaak, maar dan is het eten uit de natuur.

Iemand: Ja, dat is een mooi voorbeeld Martijn over dieren die dan gewoon ernaast liggen en dan ben je één. Eigenlijk wil ik daar even op terugkomen, op het stukje ook wat je benoemde met van als je dus een punt hebt en je start daar en het is het startpunt van het moment dat je gaat waarnemen of je aandacht erop gaat zetten. Dan kan die op een gegeven moment uit rimpelen en dan heb je niet een steen die je opzij legt, maar een steen in het water. En dan rimpelt het uit en dan rimpelt het weer verder uit. En je noemde dus ook een stukje van over de werkgroep en hoe je ook de namen noemt want dat doet er ook eigenlijk niet zo toe. Maar mijn hele lijf gaat aan bij het feit dat je dus eigenlijk het startpunt hebt en dan weer verder uit rimpelt.

Dat iedereen zijn eigen vaardigheid heeft en dan in dat stuk wat dan uit rimpelt, daar aanwezig bent van wat jij bent en wat je uitzend ook op die manier.

En dat is een enorme kracht. En ik heb hem een keer zelf meegemaakt, maar ik zou hem heel graag met heel veel mensen mee willen maken. Omdat het een power is die je dan zo neer kan zetten met alles wat we zijn en in kan zetten. En dan kan je een soort remote sensing doen en je zendt het allemaal uit en voor je het weet is het volgens mij een heel deel van een onderwerp is gedraaid.

Dus ik ben wel geïnteresseerd eigenlijk in de wijze, zeg maar niet dat het vaststaat, want niks staat vast. Maar om in ieder geval dat met elkaar te kunnen gaan doen. Ik doe het zelf in ieder geval wel en soms met andere mensen. Maar ik voelde die schakel ook die (naam) vertelt en het is niet hetzelfde. Maar om nog door verder te schakelen, daarom benoem ik hem even. Want ik denk dat we nog verder door kunnen schakelen - nog verder door kunnen schakelen.

Martijn: Ja, kijk, ik weet dat als je in deze wereld iets zegt over een bepaalde beweging van je bewustzijn dat dat dan meer theorie is. Je doet in deze wereld eigenlijk pas echt iets vanuit jezelf als je het ook echt voelt.

Als je het kunt herkennen. Ook in energie, bewustzijn is energie. Ook energie heeft een bepaalde richting. Niet een programma, maar een bepaalde richting van

waaruit je - als je een schilderij wilt ophangen omdat je een heel mooi schilderij ergens hebt gezien en je voelt dat, dan kun je zonder na te denken met je hoofd, kun je vanuit een gevoel weten waar die komt te hangen. Heb je niet over na gedacht. Je weet het gewoon vanuit je gevoel, woem!

Als je in dat gevoel bent en blijft, dan kun je ook heel snel vanuit je gevoel denken, dat is voelend-denken, weet je precies in één tel, dat heeft geen tijd nodig, wat je allemaal nodig hebt om het schilderij daar te krijgen. Dat weet je in één tel. Dat gaat ontzettend snel. Dus energie, gevoel, heeft ook een bepaalde richting, een bepaalde beweging. Je zou het een route kunnen noemen, organisch.

Dus niet met een route die je weer kunt herhalen. Want als je tien minuten later, de telefoon is tussendoor gegaan, je drukt de telefoon uit en je gaat weer terug van; 'goh wat heb ik nou net gedacht over dat schilderij waar ik hem wil hebben hangen - o ja daar'. 'Wat heb ik daarvoor ook alweer allemaal nodig? Want dat wist ik net voordat ik werd gebeld wist ik het wel'. En dan moet je ineens gaan denken over wat je allemaal nodig hebt. Dan moet je gaan organiseren vanuit je gedachten wat je nodig hebt. Terwijl daarvoor dat telefoongesprek je wist je in één tel wat je allemaal nodig had. Dan ben je in één klap bevoorraad met alles van binnenuit wat je nodig hebt. Dus er is wel een route. En als je niet oplet is een route georganiseerd in de zin van dat je erover na moet denken. Een andere route is organisch en dan ontvouwt die vanuit een bepaald gevoel. En als je het hebt over die vaardigheden.

Iemand: Ja, maar ook het spontane veld. Dat spontane veld zorgt er ook voor dat je dus niet gaat denken, maar dat het vanzelf ontstaat.

Martijn: Ja, dat klopt. Maar als je nou met honderd mensen bent, duizend mensen bent, tienduizend of honderdduizend mensen, dan moeten al die honderdduizend mensen, ik spreek het wel zo uit zonder dat ik er enige vorm van dwang ermee beoog. Maar ik spreek het zo uit. Moet je met die honderdduizend mensen moet je in staat zijn om de spontane kracht dat dat gebeurt, dat die spontane kracht er is. Maar ieder is wel heel bewust, en niet vanuit een toeval, dat aan het scheppen. En daar zijn dus die vaardigheden voor. En het moment dat ons bewustzijn werd fragmenteert, dat eigenlijk uit elkaar vouwde zeg maar als een bloem, ik noem het gewoon bij elkaar komen, het zijn al die bladeren, die zijn eigenlijk allemaal een bepaalde vorm van de totale vaardigheid die we hebben.

Dus dat is een bepaalde actie waarmee we in één tel dingen kunnen opheffen.

Dus waarmee we in één tel gedachten kunnen stoppen.

Waarmee we in één tel tijdlijnen kunnen ombuigen.

Die dingen bij elkaar opgeteld, die zaken bij elkaar opgeteld, als je al die bewegingen maakt dan kom je tot *de*, niet een, maar *de* vaardigheid van de mens. En ik heb die vaardigheden heb ik dus bewust beoefend, geoefend, uitgelegd, samen, hoe je dat ook wil noemen, met die dagen die ik organiseer.

Dus de bekrachtigingen.

Bekrachtigingen - scheppend bewustzijn
Gezond en welzijn

Kwantum geleiderschap

Dat zijn in zaak de bijeenkomsten - beraadslaging en ook de TaskForce groepen. Als je goed kijkt, en er zijn nog niet zo heel veel mensen die dat in de diepte hebben kunnen zien. Daarom zit ik ook in een bepaalde afronding en naar een doorstroming naar iets anders met elkaar, mogelijk, dat hangt ervanaf natuurlijk wat andere mensen daar ook bij voelen, want dat is niet mijn beslissing.

Maar als je goed kijkt naar die dagen, dan zie je dat het allemaal deeltjes zijn van een grote vaardigheid. En als je al die deeltjes en al die vaardigheden kunt zien, en ik heb dat dus bewust beoefend binnen een bepaald thema waardoor je jezelf ook kunt herkennen. Want anders wordt het een concept en een idee. Je moet het ook kunnen voelen. Je moet het kunnen plaatsen in je eigen bestaan.

Niet iets leren van een ander, maar je moet alleen maar iets kunnen herkennen. En dat mag wel via een ander gebeuren. Dat iemand iets zegt tegen mij waardoor ik iets herken. Maar ik moet het wel kunnen zijn via mezelf. Dus ik moet het ook kunnen beleven. Ik moet het ook kunnen voelen. Van; 'ja, dit is het'. En dat hebben we dus gedaan. Om bij elkaar allerlei verschillende vaardigheden.

Het zijn fragmenten van een totaal vaardigheid scheppingskracht. Een bewuste keus om spontaan te zijn. En een bewuste keus om te scheppen. En dat is wat we dus moeten doen. En als we dat nou durven te benoemen, dan kom je uit op het menselijke, het humane scheppings-bewustzijn. En die is bij iedereen gelijk. Iedereen kan hetzelfde.

Dus eigenlijk is het wat jij wel of niet zegt, ik weet niet precies hoe je het zei, hoeft ook niet, maar ik wil niet zeggen dat iedereen een eigen vaardigheid heeft. Dat is kletsboek. We hebben wel allemaal onze eigen liefdespunten en onze eigen diepste verbindingen met situaties.

Maar als we het hebben over scheppingskracht, als we het hebben over de kracht die de mens is, de sterkte, de souplesse, de sterkte, de liefde, de volhardendheid en het voor elkaar opkomen en altijd, altijd open. Altijd voor alles en iedereen maakt niet uit wat er gebeurt. Dan komen we uit op dat we een eigen kern hebben en elk mens, elk mens heeft die kern.

En dat noem ik dan, het woord 'een vaardigheid' haal ik weg, we scheppend bewustzijn kun je heel bewust inzetten. Heel bewust.

Dus het is mooi dat je het hebt kunnen bestuderen aan de hand van, zeg maar, problematische uitdagingssituaties in je eigen bestaan hier. Want je moet het herkennen. Je moet het herkennen. Dat is wat ik heb gedaan. En nu ligt het op tafel. En nu moet je het doen.

Iemand: Ja, en dan betekent het ook dat je dus een heel netwerk kan krijgen, de schakels vanuit het Force en de mensheid wie we zijn. En dan bouw je gigantisch het weer terug naar wie we zijn. En ook hiervoor de aarde, zo zie ik het dan.

Martijn: Zeker, dat is mooi gezegd.

Het is natuurlijk ook een samenvloeiing. Vergeef mij de woorden als ik niet de juiste woorden voor jou gebruik. Ik doe mijn best om het te vertalen naar deze wereld. Het is een samenvloeiing van zeg maar dingen die je hebt gepraktiseerd in jezelf. En ik refereer aan de dingen die ik daar in dit stukje met jou samen heb door genomen. Dat als je het voor elkaar kunt krijgen, en dat kun je, maar daarvoor is mogelijk nog wel het één en ander nodig in jezelf. Als je erachter kunt komen wat nou eigenlijk de bewustzijnsbeweging is binnen een thema en dag die ik heb meegegeven. Je erachter kunt komen in jezelf, dus los van mij, altijd los van Martijn. Geen Martijn. Ik, ik ben het - ik ben het. Als je erachter kunt komen wat die bewustzijnsbeweging nou is, wat je doet aan de binnenkant. En je kunt dat van al die dagen bij elkaar brengen dan komt daar iets uit. Macht – vanuit het Hart.

(01:06:00 minuten)

Dat is de kwantum superpositie waar ik het over heb.

Dat is het antwoord - dat is het antwoord. Dat antwoord als we dat kunnen voorzien, als we dat kunnen zien en we kunnen het zeg maar in jezelf alles omvattend tot één beweging van je bewustzijn zien, dan is de schild aan van je eigen bewustzijn.

Niet een schild om af te weren, maar een schild om te brengen. Dan krijg je dat je weer in je eigen leven zoals het al was voor wat er allemaal ervoor - daarna is gebeurd, dat je weer je eigen beslissingen neemt.

En dat die eigen beslissingen ook directe instructies zijn van liefde en kracht, waar ook onmiddellijk op gereageerd wordt. En dat is ook iets wat dus ook sterk moet worden. Als die delen allemaal bij elkaar komen, als die door de mens zelf, één persoon, dat mag heel veel mensen zijn, maar ik heb het gewoon over één persoon, want één persoon beseft wat die bewegingen bij elkaar samen, bij elkaar opgeteld, samengevloeid *zijn*. Dan moet dat door en via het bewustzijn ook worden, ja, laat ik zeggen, bevoorraad. Het moet energetischer worden, het moet, die beweging moet weer erin komen.

Maar als je dat samen met andere mensen doet, dan krijg je dus dat. En tot nu toe, en ik weet niet of dat allemaal klopt voor jou hoor, maar ik spreek gewoon helemaal in de breedte. Tot nu toe hebben we heel erg allemaal ons eigen stukje vaardigheid ingezet. Maar er is nodig een One Voice van bewustzijn (Martijn spreekt dit zacht uit). En dat is de kracht van de mens

De mens is altijd een volk geweest, is altijd een beschaving, een levensvorm geweest die de kracht die we nog steeds zijn, ook elders, maar in deze wereld zit het even momenteel even iets anders in elkaar. Maar de kracht bestaat altijd omdat we een één stem hebben. En die is niet aan te passen. Want daar liggen alle mogelijkheden in.

Daarom heb ik dus die slide er nog even bij gepakt. Maar dat is dus waar ik die

dagen op heb gebaseerd. En ik wil ze nog even voorlezen;

BUITENAARDSE AANWEZIGHEID

'Dat is buitenaardse aanwezigheid. De aarde wordt bezocht door verschillende civilisaties uit verschillende werkelijkheden. Deze visitaties vinden plaats op onlogische wijze'. Dus niet vanuit het hoofd. Niemand snapt eigenlijk waarom het allemaal zo gaat. 'Echter ze gedragen zich volgens andere ogenschijnlijke wetgeving dan de wetgeving van de natuur die wij hier kennen'. Nou, dus op zich is dat, dat is het proces waarin je bewust wordt van; jee we zijn niet alleen in het universum – in de wereld.

ACTUELE SITUATIE HERKENNEN

Bewustzijns talen

De Aardse Mens bevindt zich in een bewustzijn die verstoord is en hierdoor is een quarantaine staat aan de gang. Deze verstoring in bewustzijn staat toont zich in het huidige gedrag, dat we terug zien in de wijze hoe de Mens haar werkelijkheid een waarde heeft toegekend. We verkeren in een bestuurd realiteit en spreken de taal daarvan.

BEWUSTZIJNS TALEN

Dus er gaat een heel groot deel van je bewustzijn van wat altijd alleen maar in die bandbreedte van de aarde heeft gewerkt die springt open. Dan kom je in de actuele situatie herkenning in jezelf. Dus op de wereld en in jezelf. *'De aardse mens bevindt zich in een bewustzijn die verstoord is. En hierdoor is een quarantaine staat aan de gang'.*

UITBREIDING VAN DE WERKELIJKHEID

Buitenaardse aanwezigheid

De Aarde wordt bezocht door verschillende civilisaties uit andere werkelijkheden. Deze visitaties vinden plaats op onlogische wijze en gedragen zich volgens andere kosmische wetgeving dan de ons bekende natuurwetten.

UITBREIDING VAN DE WERKELIJKHEID

Buitenaardse aanwezigheid

De Aarde wordt bezocht door verschillende civilisaties uit andere werkelijkheden. Deze visitaties vinden plaats op onlogische wijze en gedragen zich volgens andere kosmische wetgeving dan de ons bekende natuurwetten.

HERZIENING EN INZICHT

Harts Intelligentie, kracht van de Mens

De Mens heeft een eigen origineel bewustzijn. Als de Mens tot zichzelf komt, kan zij verkeren in een universele bandbreedte van intelligentie. De Mens heeft herziening nodig. Dit vraagt diepe verbondenheid met de Mens zelf en haar medewereld. Deze staat-van-zijn schept in de essentie unieke en andere "ruimte en tijd".

Kijk je naar de educatieve dagen, dus de bekrachtigingsdagen. *'Het verstoorde bewustzijn moet worden gezien'.* En je eigen innerlijk bewustzijn dus verbinding maken met je hart. In contact komen met de Bron – met het levensveld. Dus ook echt in je – bewust zijn van je lichaam. Dat het veld van het hart, van je bewustzijn van binnenuit ook in je lichaam komt, betekent dat dat ook het einde in luid van de

verstoorde bewustzijnstoestand.
Dus die dag zit daarachter.

Die dagen zitten daarachter. En zo heb ik dat een beetje zo opgezet. En dat is echt niet voor niets.

HARTS INTELLIGENTIE, KRACHT VAN DE MENS

Daar zijn ook dagen op. Zo kun je kijken van wat zijn de bekrachtigingen - beoefeningen en de inzichten die er daar worden gesproken. En niet van wat heeft Martijn gezegd want dat is het dan. Want dat is allemaal secundair of helemaal niet eens aan de orde. Het gaat om wat heeft het mij allemaal in mezelf naar boven gehaald? Wat is daardoor ontstaan? Ben ik bepaalde zaken weer bewust geworden en dat soort dingen. Dat zijn dus die dagen die erop gebaseerd zijn.

Bezoek van vele rassen

Onze realiteit wordt zeer druk bezocht

PLANETAIR, INTERSTELLAIR, INTERGALACTISCH BEZOEK

Wie zijn de bezoekers?

Kunnen we vanuit Aardse, militaire of spirituele referentiekaders vaststellen of het vriendelijke bezoekers zijn of onvriendelijke? Kloppen deze metingen en stellingen wel? Welke uitgangspunten hebben de Bezoekers als het gaat om: wat is de echte waarde van de bestaande Aardse civilisatie?

WIE ZIJN DE BEZOEKERS

En wie zijn de bezoekers? Daar zijn ook dagen op gebaseerd. In het oog van een storm. Ik sta daar niet voor niets allemaal door te nemen. Ik doe dat omdat er achter de materiewereld een energieoverdracht plaats vindt, een opening, een mogelijke opening. En of dat zo is, dat is natuurlijk niet aan mij.

OPSTART VAN GROTERE BESTEMMINGEN

Doorgang en overzicht

Er is een concrete doorgang nodig in wat dit allemaal betekent. Het fenomeen "wat is de ufo werkelijkheid en spirituele waarheid" is een aangebracht rookgordijn van geheimhouding. Wat is er zo groot dat dit geheim wordt gehouden en zelfs de Bezoekers laat bepalen hoe zij zich aan de Mensheid tonen?

DOORGANG EN OVERZICHT

Doorgang en overzicht. 'Er is een concrete doorgang nodig in wat dit allemaal betekent'. Daar zijn de dagen op gebaseerd.

VOORBIJ DE HORIZON

Van weerstand naar samenwerken

Belanghebbenden bieden forse weerstand in de onthullingen en grote herzieningen. Samenwerken en moed tonen zijn de sleutels tot een Nieuwe Beschaving. In het samenwerken worden we beproefd in onze eigen beperkingen. We doorbreken de aangebrachte grenzen in ons denken, voelen, kunnen en doen.

Achter elke slide zit een beweging, een bekrachtiging, een beoefening of een doorlopen en doorvoelen. Maar noem het maar zoals jij het wilt. En uiteindelijk zijn deze slides, die dus maar plaatjes zijn, maar de samenvloei van al die bewegingen die we op de aarde hebben ingezet, die zijn zéér belangrijk voor het matrixveld.

Omdat er dus in het matrixveld weer een samenvloeiing plaatsvindt van al die (ge)fragmenten die er zijn ontstaan doordat wij elektronisch, een soort elektronisch aanval hebben gehad in ons bewustzijn.

Dus door die vaardigheden weer te beoefenen. En daarom is het ook waardevol om weer van je leven te kunnen houden.

Dat je ook kunt voelen ik ben waardevol, het mag met mij geestelijk ook gewoon goed gaan. Het mag met mij ook lichamelijk goed gaan. Dan kun je daaraan werken. En dan werk je vanuit je eigen liefde voor jezelf vanuit het stuk van de aarde. Dat mag er dus ook zijn. En dat is ook belangrijk. Kun je dus die vaardigheid weer terugbrengen.

VAN WEERSTAND NAAR SAMENWERKEN

En vervolgens krijg je dan van weerstand naar samenwerken. Daar zijn ook wel dagen voor.

En iedereen doet ertoe.

NIEUWE BESTUURLIJKE VORMEN EN TRANSITIE

Nieuwe bestuurlijke vormen en transitie. En daar bedoel ik mee letterlijk voorbij het paradigma natuurlijk van waaruit we de wereld hebben gezien. Dat er mensen voor ons beslissen.

Het gaat over wie wij zijn.

Ik weet zeker dat wij samen met elkaar, alleen al in deze ruimte, kunnen wij vanuit ons gemeenschappelijke erfgoed wie we echt zijn, kunnen wij de allerbeste keuzes maken voor de aarde.

Niet hoe goed andere mensen ook zijn en welke organisaties er opgericht zijn. En hoeveel mensen er ook aan meewerken. Maar wij zitten niet in een actie-reactie. We gaan het niet oplossen vanuit een probleem.

Wij brengen onszelf er gewoon in.

Dus ja, dat is eigenlijk waar ook dialogen over mogen worden gevoerd. En die zullen ook gevoerd gaan worden. Want het gaat er nu ook om kunnen we het samenbrengen tot één bewustzijns-beweging in mezelf? Kan dat coöpereren, samenwerken met andere mensen? En kunnen wij dus een nieuw bestuur, en dan moet ik het even op de kop zetten, kunnen we het oorspronkelijke bestuur weer herstellen van deze wereld? Zijn wij in staat om het oorspronkelijke bestuur, dus niet het besturend van iets anders, maar het bestuur met elkaar samen in het bestuur zitten met elkaar, samen in het bestuur zitten met de aarde in het bestuur van de aarde, alles samen - heel breed - helemaal open, zijn wij in staat om dat te herstellen?

Iemand: (niet getranscripteerd, persoonlijk verhaal) (sluit af met vraag aan Martijn met; 'wat is er volgens jou nodig Martijn om de loop te doorbreken? Zie jij ook die loop?')

Martijn: Ik kom niet uit een loop.

Wat nodig is, is dat mensen zien dat, dat wij zien als mens, dat het bewustzijn wat we hier ervaren het effect daarvan, de uitwerking daarvan, een bewuste keuze is.

Dus mensen moeten bewuste keuzes maken.

Maar we kunnen het best wel ook, juist vanuit onze warmte ook voor onszelf, kunnen we, kijk wij zijn wel degene die in deze zone zijn. Je kunt hier heel makkelijk over spreken, vanaf de buitenkant. Maar de mensen die hier zijn die weten hoe het is. Dat verbindt me ook ten diepste met jou. Met wie je bent. Jij weet hoe het is om hier te zijn. In de mooie dingen. Maar ook echt in die grote opdrachten die er liggen. In het afstemmen. Ik heb dat niet alleen hier nu net gezegd, maar ook elders. Je moet er zijn om te beseffen wat het echt is. Je moet weten hoe het voelt daar, in die sectie. Hoe het voelt om afgescheiden te leven van iemand waar je van houdt. Het leven waar je van houdt. Je moet voelen hoe het is dat je hier het leven, in verhouding tot waar we vandaan komen moet op-hengelen, echt oppompen bijna, en dat voelen we hier dan eenmaal hier voel je dat weer anders. Maar je moet hier zijn om dat te snappen.

Dus het gaat om bewuste keuzes.

En een bewuste keuze houdt ook echt in, je vraagt van wat is er nodig? Doen.

En doen kan alleen als jij je bewust wordt.

En wij zijn degene die hierbinnen zijn. Wij zijn degene die het ondervinden.

Het is geen theorie, het is gewoon wat er gebeurt.

En je kan dat op zo veel verschillende manieren benoemen. Maar wij zijn degene die ervaren, allemaal op eigen manier, hoe je puurheid en je liefde zo gefragmenteerd op allerlei verschillende manieren kan worden ervaren.

En ik heb het niet over iets negatiefs, maar wij zijn degene die het ervaren. Dus op het ene moment heb je heel helder in beeld - in je gevoel - in je weten - in je voelen, dit is wat ik moet doen, dit is het. En in dat moment kun je er ook helemaal voor gaan. Maar in een ander moment voel je weer iets totaal anders wat daar ook mee te maken heeft. Maar weer op een totaal andere manier, voel je een heel ander deel van je bewustzijn. En dan kun je ook merken van, hé dat andere van wat ik nou daarvoor heb gevoeld dat lijkt nu wel iets minder te zijn.

En wat wij moeten doen is in beeld brengen wat al die gevoelens zijn met ons bewustzijn in beeld brengen en het tot één – tot één geheel laten vibreren.

Dat is wat er nodig is. En het *inzetten*. *Bewust* inzetten zonder verlies van spontaniteit. Want daar is meesterschap bij nodig. Meesterschap van jezelf. Dat is wat hier nodig is. Maar daarvoor heb je wel nodig ook het besef dat je in een zone bent waar je er ook echt wat voor moet doen.

Hier komt het je niet aanwaaien. Dat is voor iedereen natuurlijk weer op de eigen manier waar, maar het is echt zo. En ik heb dat jaren geleden het woord ook voor de eerste keer gebruikt vanuit mijn mond; 'bewustzijns-luidheid'.

En daar neem ik geen woord van terug. Want ik weet waar je toe in staat bent. Ik weet dat - ik weet dat. En ik weet ook dat als ik daarvoor opsta van dat ik ga zeggen, ik weet ook dat ik daarop afgerekend kan worden.

Misschien ook wel via een deel van jouw bewustzijn.

Maar ik weet het wel. En daarom sta ik hier. Om het uit te spreken. En om het te activeren. En ik kan niet jou activeren. Maar ik kan er wel over spreken en ik kan je wel uitnodigen, en jij mag mij ook uitnodigen, om samen met elkaar – samen met elkaar, tot dat te komen. Geen gesoebat, maar vooral is de laag van behoefte de initiator van luidheid.

En ik had het misschien helemaal niet over jou, hè. Die wil ik helemaal niet aan je meegeven. Maar ik denk wel dat dat allemaal gewoon familiere pay attention momenten zijn.

Scheppen is zoiets moois. Bewustzijn scheppen. Is zoiets moois. Het is zo puur.

Weet ik veel of ik hier over tien jaar nog ben of twee jaar, ik heb geen idee. Nou ja, ik heb wel een idee.

Weten jullie wel waar het grote gevecht nu eigenlijk over gaat op de aarde volgens de machthebbers, nu op dit moment in hoofdlijnen ten aanzien van de aarde, van de aardse, vanuit hun hè, het is niet vanuit wie wij zijn.

Er komt een einde aan zeg maar dat plusminus 80-jarigen bestaan. Vanuit hier bekeken - vanuit hier bekeken, vanuit deze wereld. Wij zitten in verschillende werkelijkheden, maar deze wereld hier ook is een kus waardig, een harten-kus, zo

mooi hier. Maar er gaan hier dingen veranderen. Dat we hier zo'n beetje op deze leeftijd plusminus uitkomen, dat is allemaal aan de matrix aan deze werkelijkheid verbonden. Maar er komen veranderingen aan. En wat er nu aan de hand is, is dat deze, samen met het project Black Box (RY: Aan het einde extra aanvullende info toegevoegd 1e), die moet je parkeren naast dat de mens, dat de technologie er is volledig om de mens in één tel naar 800 jaar te brengen.

(01:26:00 minuten)

In één tel. Dat is de eerste stap. Die kan razendsnel worden ingezet. En dat de mens dus geen bestaansredenen binnen dit hele concept waarin we nu lijken te zitten, dat is niet wie wij zijn, maar dat is wat je hier ervaart.

Je mag ook meekijken met de wereld die hier nu is, dat de hele bestaansredenen komt te vervallen. Want de hele bestaansredenen hier is op dit moment, geboren worden – opleiden – werken - beetje sparen - beroofd worden - alles weer weg - en dan dood. Ja. Even simpel gezegd.

En daarin dus het gevoel hebben dat jij ertoe doet. Dat is een beetje het 3D-concept wat je hier mee maakt.

Maar binnen dat hele grote verhaal – Black Box, nieuwe technologieën, er gaat een streng van de telomeren af, van de DNA-structuur van de mens, waardoor de mens in één tel na 800 jaar zal gaan.

Dat betekent dus dat het hele systeem van werken komt te vervallen. Dat is wat er nu aan de hand is. En daar gaat het grote gevecht op dit moment over.

En ja, kijken we dan weer helemaal terug naar onze vaardigheid. Ik heb altijd gezegd, omdat het ook werkelijk letterlijk zo is, zoals ik het zeg, wij zijn hier om dingen niet zomaar te laten gebeuren.

Maar om er een bewuste harts-verbinding onder te brengen.

En dan maakt het zo ineens een uitstap. Dan kijken we, terug naar de stamwereld waar je vandaan komt, dan kun je zien dat we altijd betrokken zijn, altijd, bij projecten - opgerichte werelden - mooie organische werelden die worden gebouwd - technologische werelden die er organisch uitzien. Dat ook daar de Force, de kwantumverstrengeling plaatsvindt.

Weet je het is mogelijk om een wereld te tekenen. Ik weet niet of je er wel eens van hebt gehoord dat is een muziekgroep. Ik was denk ik 13 of zo. En die heette 'A-ha'. Take on me*, heet dat nummer. Dat ging ik ook playbacken op school, ik vond dat zo mooi maar ik kende de tekst niet. En daar zie je dus dat iemand iets tekent en vervolgens wordt dat poppetje levend en dan wordt het een wereld.

*(muziek referentie: A-ha Take on Me Hunting High and Low

<https://youtu.be/djV11Xbc914>)

Dus er zijn heel wat dingen aan de hand. Dus vanuit de plek van waar we vandaan komen, kijk even naar deze wereld, gaat deze wereld ook echt uit de vergrendeling die erin is gebracht.

En het is ook tijd dat deze wereld ook als wij uit de matrix zijn. Dat wij weer in onze oorsprong zijn. In de stamrealiteit - thuis zijn. Of dat nou deze wereld is, er zullen mensen ook kunnen zijn die zeggen ik blijf gewoon hier. Het kan allemaal, het is allemaal wat jij wilt en voelt. Maar het is fantastisch om te zien dat we ook bij een bepaalde ontgrendeling plaats aan aanwezig zijn.

En dat is ook waar het grote gevecht over gaat.

Iemand: (niet getranscripteerd, persoonlijk)

(01:33:45 minuten)

Iemand: Ergens heb jij een keer gezegd dat de designers niet helemaal eerlijk zijn en ik ben heel benieuwd naar wat daarachter zit.

Martijn: Wie niet eerlijk zijn?

Iemand: De designers of de Huagardianen

Martijn: Ja, dat is natuurlijk een bewoording die bijna een soort van beschuldiging is. Maar uiteindelijk is het wel zo dat doordat zij, het is hun ontwerp, zij zijn de legitieme houders van deze ogenschijnlijke realiteit. Dat hebben zij gemaakt met alle zorg. Ze hebben met duizenden andere sterrenrassen samengewerkt om in trilling taal, dat is bewustzijn, om deze wereld te verfraaien, te vervolmaken.

Elk leven wat hier is in de vorm van een bloem of een plant daar zit een historie achter, er zit een reden achter. Dus het is een enorm groot schouwspel. Dus er zit ontzettend veel liefde, en ontzettend veel warmte in die verbonden is aan hun beschaving met het doelen om te kunnen repatriëren naar wat zij hebben meegemaakt. Dus ook in het volledig - in het scheppings-potentieel te komen.

Dus van een deel van de taal af te raken die niet bij hun hoort, daar is heel veel in gebeurd en daar is een dispuut ook over geweest nadat de val van hun experiment plaatsvond en daar intruders, binnendringers, in konden komen.

Dat ze de toegangslijnen tot containers, dat zijn de lichamen, dat ze de toegangslijnen tot lichamen van die experimenten, dat dat kon worden gekraakt en dat er allerlei andere invloeden in terecht konden komen. En de poppenkast als het ware naar een heel ander niveau gebracht werd. Ja, daarin hebben ze wel een verantwoordelijkheid.

En in het begin hebben ze dat zo gelaten omdat alles wat aan chaos ontstond, alles wat eruit voortkwam, en dat zijn in totaal 53 beschavingen geweest, wij zijn de

54ste uit deze, afronding is het overigens, is de verantwoordelijkheid die zij hebben, die hebben ze eigenlijk nooit genomen, omdat alles wat er toch aan chaos, aan oorzaak en gevolg en opkomst van, en nu praat ik er heel simpel over, maar dit zijn producers op een *t-o-p* niveau.

Kijk wij hebben het al moeite als je les moet geven voor een klas. Dan begint iedereen door je heen te kakelen en probeer je daar wat stilte te krijgen. En dan moet je op een gegeven moment een keer met je boek op de tafel slaan. Dan heb je even een paar momenten van dat ze je zien.

Maar we praten nu over een beschaving die tientallen miljoenen beschavingen in hun universum hebben. Dus het is een enorme complexe situatie. Zij hebben binnen die chaos die daar is ontstaan en de disputen en de ontwikkelingen en evolutieprocessen, die totaal niet lijken op biologische evolutieprocessen als wat wij hier op de aarde hebben gezien.

Die gaan niet om de biologie, maar die gaan om evolutieprocessen om bewustzijn.

Eigenlijk is dat wat wij hier ook hebben, alleen zijn we het aan het omdraaien dat we het gaan zien dat het een evolutie is van bewustzijn en niet van biologie.

Het moment dat er elders buiten het experiment om van de Huagardianen de parasitaire besmetting werd losgelaten via allerlei andere beschavingen die connecties hadden via de energietaal met de stam-werelden.

Dus zo konden ze binnenbrengen. De mens werd aangevallen van binnenuit, in de geometrie, in de organische geometrie van de gevoelens. Via allerlei andere beschavingen daar werden aanpassingen verricht waardoor de mensen, onder andere de mensen, zijn veranderd.

En toen dat gebeurde, toen werd het een heel ander spel. Toen werd het een hele andere situatie. Want toen kwamen er Koninkrijkrijks-relaties ten val, binnenin, uiteindelijk binnenin, onder andere in één van de werelden die zij hebben opgericht.

En de wereld die zij hebben opgericht is in de klank van Umna.

(RY: Aan het eind extra info over Umna 2e)

Dat is hun wereld, dat is dit universum wat wij hier op dit moment zien. Toen hadden ze de verantwoordelijkheid wel moeten nemen. En dat hebben ze *niet* gedaan. En dat heeft te maken met het feit, (Martijn maakt diepe rustige inademing) en dat is heel groots, maar dat heeft te maken met, als je kijkt naar wie zij zijn, zij zijn van oorsprong ook Koninkrijks-wezens.

En toen hun uitvinding ertoe leidde dat familieleden van hen en allerlei andere beschavingen in *hun* experiment via die technologische wezens werden gekoppeld, toen hebben ze andere beslissingen genomen. En die beslissing is dat ze daarop eigenlijk gekozen hebben voor zichzelf.

En dat is ernstig.

En het moment dat het aangepast kon worden, werd op een gegeven moment ingehaald. Want tegenstanders staan niet stil. Dus het ontwerp van deze wereld werd aangepast door de archontische microbe.

RY: Aan het eind extra aanvulling 3e

Dus de wetgeving werd anders. Je moet je eigenlijk verdiepen in kunstmatige intelligentie hoe dat functioneert.

Om op een hele grote schaal ook te kunnen zien. Wat de archontische krachten zijn. En dat is een heel ernstige situatie. Want in bottom line komt het erop neer dat wij in een wereld leven waar we een ervaring in hebben wat onszelf is overkomen of waar we zelf hebben gekozen hoe dan ook. We zitten in een situatie die georkestreerd is, ontworpen is door anderen die daar hun verantwoordelijkheden niet voor nemen. En in die zin zijn ze buitengewoon onbetrouwbaar.

Iemand anders: Hebben ze wel invloed?

Martijn: Ze hebben wel invloed, zeker.

Iemand: Wat kan ik hierin doen?

Martijn: Nou kijk, ik hoor je.

Doordat ze eigenlijk partij hebben gekozen voor zichzelf is de intrige groter geworden. Dus het bewust zijn van hen, ze hebben positie ingenomen, dat hadden ze niet moeten doen.

En die positie die had onpartijdig moeten zijn. Onpartijdig, – o-p-e-n, dat had hij moeten wezen. En wat ze dus nu doen is (Martijn is enige tijd stil), ja vanuit wie ik ben zeg ik eigenlijk helemaal niks doen. Vanuit waar ik vandaan kom doen ze niks en daarom zijn wij hier.

Iemand anders: Zijn zij hier?

Iemand: Ik ben hier.

Martijn: Ja, kijk, je moet dat even heel goed bekijken. Zij ontwierpen deze lichamen. Vanuit dit experiment bekeken, wij zijn hen, een deel van ons is, wie erin aan het woord is – is hen. Dus zij zijn hier.

Iemand: (Niet getranscripteerd, niet hoorbaar)

Martijn: Nou, het word je eigenlijk gewoon bijna belet om verantwoordelijkheid te nemen voor jezelf en voor het leven op zich.

Dus in de zin van als wij onszelf gaan beschouwen als aarde mens, als wij ons gaan beschouwen als vertegenwoordigers van de Huagardiaanse beschaving en het koninkrijk, als wij onszelf gaan beschouwen als alleen koninklijk van wie we zijn, van het originele licht, van de stamwereld, van de oorspronkelijke wereld, hier zit een samenballing van alles tegelijkertijd.

En ik moet van hele goede huizen komen om mijn woorden te laten spreken, dat ik aan het woord ben. En zij zijn in feite gewoon constant vervlochten, net als dat allerlei andere entiteiten ook vervlochten zitten in ons, zij zijn vervlochten want dat biologische programma dat is gewoon wie zij zijn.

En het komt er eigenlijk op neer dat zij nog steeds in deze dimensie nog steeds hun experiment gewoon observeren onder het dwanglijden van de mensheid.

Terwijl ze de mogelijkheid hebben om het te stoppen.

Maar daarvoor zullen ze strijd moeten leveren en die strijd die willen ze niet leveren en die strijd kunnen ze nu ook niet meer leveren omdat wij er zijn. We hebben het overgenomen, niet hun overgenomen, maar wij hebben onszelf primair naar voren gebracht.

En dat heeft de kaarten veranderd.

Maar ze zijn er nog steeds en ze verdienen rijkelijk alle lof, alle liefde en warmte. En dat is gewoon prachtig.

Maar als je vraagt van; op welke manier doen ze nog iets voor ons?

Zij vinden van wel maar wij vinden van niet. Maar het gegeven dat zij het wel vinden betekent dat het op een bepaalde manier wel zo is. En daar gaan we dan in mee om geen partijdigheid te krijgen. Want alles is er. Maar dat is wat hier gebeurd is. En het zijn zeker geen lieverdjes

(01:44:00 minuten)

Toen ik negen jaar was en voor het eerst met ze in contact kwam, uit de tijdlijn van hoe ze er toen uitzagen, dat zijn zeer hoog intelligente en eigenlijk ook harde wezens, harde wezens, die het vermogen hebben als je hen zachtvaardig benadert om in die verzachting en in die rust te komen. Dus dan gaat het Koninkrijk ook bij hen open. Maar schrik je of ga je weerstandsveld laten komen, dan merk je direct dat hun hele intelligentie zich volledig in één keer helemaal overeind haalt en dan heb je eigenlijk gewoon niets in de melk te brokkelen op intelligentie biologisch niveau niet.

En dit is ook binnen de inlichtingengroepen die bezig zijn met het onderwerp dat we bezocht worden door andere intelligenties is het ook bekend dat er ontwerpers zijn, en dat die ontwerpers die kunnen, die hebben natuurlijk het script ontworpen dus die kunnen zich totaal onttrekken volledig aan de wetgeving van deze wereld hier.

Dus even als voorbeeld dat kunnen met hun voertuigen gewoon door de muren heen gaan. Zonder dat je ze ziet bij wijze van spreken. Waarom? Omdat dat kan.

Omdat ze gewoon dat script, dus het ontwerp, kunnen ze gewoon volledig herschrijven. Ze kunnen alles. En zij hebben ook een mening over dat zij de rechtmatige houders nu zijn. En als wij hier niet zouden zijn zouden ze deze hele zaak opgedweild hebben.

Iemand: Je hebt toch ook wel eens gezegd dat het hele experiment beëindigd wordt?

Martijn: Ja, in de delen waar ik in Havelte over heb gesproken, dat is in het andere deel.

Kijk, je moet het zo zien ze hebben een enorm algoritme ontworpen van allerlei scenario's en mogelijkheden die door hun supervising observatie wordt besloten.

Later zijn er ook menselijke wezens binnengekomen en ook trouwens niet menselijke wezens die de Goddelijke vlam van origine in zich dragen.

Dus die zelf voelen en heel diep betrokken zijn waardoor er een beslissing wordt genomen die niet door hun machine wordt genomen.

Later zijn daar dus ook weer matrixvelden doorheen gelopen die zowel de lichtvlam-dragers aanpassen, als ook de ontwerpers hun scripten aanpassen.

Dus er is heel veel aan de hand – er is heel veel aan de hand, maar zij vinden dat ze nog steeds het recht hebben om dit hier te stoppen.

Dus in de bandbreedte van de schijven, en als een schijf 100% is, allemaal verschillende lagen, dus dat zijn de dimensies in ruimte uitgedrukt, is er zo'n 5, 6, 7%, een beetje fluctueert, maar daar in die orde wat de bandbreedte is van deze wereld.

En de rest, dat is van hun, daar is het experiment afgerond, daar is het klaar.

Maar omdat de heelheid van hun experiment ook nog wegen kent en realiteiten kent waar de strubbelingen zijn en grote problemen en ook ingenomen werkelijkheid is, hebben zij de mening voor een lange tijd gehad, en die is er voor een bepaalde manier nog steeds, dat ze dit deel hier moeten opheffen.

(01:47:36 minuten).

Vind je dit zo een goede inhoudelijke reactie terug? Of wil je nog verder gaan, want dat kan hè.

Iemand: Ik vind dit, ja, heftig. En ik zou heel graag verder willen uitpakken wat de designers die hier aanwezig zijn onder ons hierin zouden kunnen doen.

En misschien hoeven we helemaal niks te doen, dat is goed. Ik sta nou even voor één groot vraagteken.

Martijn: Ja, dat kan ik niet zeggen.

Omdat ik daarmee een positie verwerf die ik A- niet ben en ook niet wil.

Ik denk dat er genoeg Huagardianen, ik denk dat er genoeg ontwerp-energie in ons aanwezig is, en dat ze ook proberen via ons eigenlijk ook het programma op een bepaalde manier of te stuwen of te frustreren, dat doen ze ook nog.

Ik denk dat we niet als ontwerpers moeten denken, maar als brengers van de Dageraad.

En dat zou best kunnen zijn dat iemand hier, één van hen ook echt is, en dat er dus van origine een oorspronkelijk mens die een hele tragedie heeft meegemaakt en vervolgens alsnog overgeseind is naar deze dimensie hier.

Dat kan allemaal best zijn maar dan nog spreek ik je bij deze aan als je één van die ontwerpers bent, ook jij bent een Koninklijk wezen en ook jij hebt de mogelijkheid en het vermogen in je om je te verbinden met de liefdeskracht. En geef het dan voor één keer op in je hele bestaan om het op een intellectuele manier te willen oplossen

(01:49:19 minuten)

Iemand: Dank je wel, die kan ik heel goed voelen

Iemand: (Niet getranscripteerd, moeilijk hoorbaar, vraag over Huagardianen)

Martijn: Ja, wij kijken eigenlijk alleen maar naar hoe iemand of iets is. En niet waar ze vandaan komen. Dat hebben we in het verleden hebben we dat wel gedaan. Daar zijn we ook heel erg mee in de problemen terecht gekomen eigenlijk omdat ook vanuit het goede te kijken van wat iemand is geweest en wat we doen is, we kijken naar wat iemand is. En vanuit wat iets is, daaruit geven we daar een betekenis aan.

Iemand: Werken ze samen met de kracht?

Martijn: (Martijn herhaald) Werken ze samen met de kracht?

Zij hebben het experiment gestart om een deel van hun kracht weer terug te ervaren (binnen)in hun eigen experiment.

Dus het geeft wel aan dat het afwezig is. En ze zijn zeker niet, ze zijn zeker niet vanuit de kracht-taal actief. Zeker niet. Ze hebben wel heel veel kennis van de kracht, die hebben ze wel, ze hebben heel veel kennis over de kracht.

En de kracht is de Force of Life.

De Scheppende energie daar hebben ze heel veel kennis van, ook van oneindig

bewustzijn, dat je altijd leeft, daar hebben ze heel veel kennis van.

Maar een heel fundamenteel deel van hun bewustzijn is daadwerkelijk van technologische en hoog intellectuele eigenschappen vervuld geraakt.

Dus je ziet ook dat als je gewoon puur naar jezelf kijkt, dan zie je dat er zoveel liefde is en soms is dat heel moeilijk ook om te voelen, dat kan ook nog en dat het even niet gevoeld wordt, maar er is zoveel liefde en vanuit die liefde kun je ook voelen als je in die bewustzijn trilling zit, als je in dat gemoed zit, kun je ook voelen dat de ontwerpers daar geen kaas van hebben gegeten. Althans, bij het ontwerp van deze werkelijkheid niet.

(01:51:55 minuten)

Iemand: Ik ben heel vaak bezig en probeer met mijn aandacht in mijn lichaam te blijven. Dat is een hele zoektocht voor mij om daarin te blijven, zoals nu. Ik voel als ik heel bewust met mijn aandacht vanuit mijn lichaam in de ruimte ga, dat er daarbij heel vaak heel veel hitte vrijkomt. En dat die hitte zodanig wordt dat ik bijna soms het gevoel heb dat ik dan helemaal uit mijn lichaam knal.

Maar ik heb jou ooit eens horen zeggen dat als je loskoppelt uit deze werkelijkheid, dat er ook heel veel hitte vrijkomt. Kan dat dan zijn dat ik gewoon het contact voel met mijn grotere lichaam?

Martijn: Ja. Dat klopt. Dat kan.

Dat is echt levenskracht. Dat is heel goed mogelijk dat dat het is.

Maar je moet je wel beseffen dat we gewoon een in elkaar gedrukte en bekrompen situaties verkeren. En ondanks dat zijn we liefdes wezens. Voelen we het leven.

Maar die hitte daar binnenin, het kan als hitte worden ervaren, het kan ook op een andere manier worden ervaren. Dat is heel vaak je eigen innerlijke kracht.

Iemand: Ik wil ook nog zeggen wat je zegt, dat het contrast daartussen heel groot is. Van inderdaad de samen-getrokkenheid die ik dan zeker nu ervaar omdat ik hier sta. Maar dan inderdaad ook de gigantische grote hitte die dan vrijkomt. Ja, het contrast is heel groot, maar ook de schoonheid die ik daarin ervaar vind ik dan ook, ja is gewoon leven.

Martijn: Kijk, wat wij doen is wij scheppen gewoon energie vanuit niets.

Jij bent er en je schept energie. Ja, en die energie die wordt gecreëerd, geschapen, die komt er omdat jij er bent en omdat dat is ook wie je bent. En die energie heeft ook een bepaalde functie, mogelijkheid. Niet een functie in dienst van een ander, maar dus dat is, en geeft ook aan dat er ook iets mee moet gebeuren. Dat is echt prachtig. Dat we helemaal puur naar die organische frequentie toe gaan.

Ik heb een heel mooi tv-meubeltje laten maken uit een stukje teakhouten boom. Ik wil toch wel ergens een televisie op zetten in plaats van hangen aan de muur, alle mensen die een hangende tv hebben top hoor (gelach).

Ik wil de tv leuk ergens op hebben staan, op iets organisch. Dus ik heb iets moois gemaakt, laten maken, zelf uitgezocht op mijn gevoel, en die man die heeft dat gemaakt, van een mooi stuk teakhout. Heel mooi rond, meubel, prachtig.

En we zitten er zo naar te kijken en zegt (naam); 'gek he, dat meubel was er eerst nog niet'. Ik zeg; 'nee klopt, er is op een bepaald moment is er uit iets anders een zaadje gekomen, daar is een boom uit gaan groeien. Die heeft water opgedronken.

En dat wat heeft waarschijnlijk eerst ergens door een rivier gestroomd. En dat is helemaal via de wolken hier gekomen. En daar is een boom gegroeid. En die boom heeft weer wind en weer. En stevig gestaan. En bladeren die ritselen. En mensen hebben misschien genoten van die bomen. Dieren hebben er doorheen gekropen en uiteindelijk staat onze tv erop'. Dat is schepping. Dat je je bewust bent van dat je constant getuige bent van de energie die er wordt gecreëerd. Dat die ook ergens naar toegebracht mag worden, in waarde, in liefde, in mooiheid, in dankbaarheid. En dat is wat er ook in onszelf gebeurt.

Wij scheppen energie. En die energie die we scheppen die is er niet voor niets. Die is erom ingezet te worden. En dat is aan iedereen zelf om dat te doen, om dat in te zetten op de manier zoals jij dat fijn vindt. Ik vind de meest mooie manier vind ik om op een fijne manier om met elkaar goed om te gaan. En dat maakt mij niet uit, waar ik ook kom, ik heb altijd, vooral als ik dat zelf kan ervaren, heb ik altijd dat ik iets achterlaat en ook iets mee krijg van andere mensen. Daar ligt ook de uitwisseling. Nou ja als je dit soort dingen beschrijft, die jij net beschrijft, dan is dat heel goed mogelijk, het vraagt om een grotere, even in trilling - in frequentie, om grotere verbindingen.

(01:57:45 minuten)

Iemand: Dit is nog een vraag Martijn ook rondom de Huagardianen, en dat kwam eigenlijk doordat je beschreef dat zij hard zijn, waardoor ik me afvroeg, de aard van de archontische besmetting die er hierin gezet is, toen of in hun ontwerp, zal ik maar even zeggen, zit daar een relatie met het harde, met hun harde?

Omdat je ooit, enkele jaren geleden, hier benoemde, en ik heb even een briefje bij me voor de naam, daar had je het over de Betaemee, een groep van de Anunnaki, die vanuit Orion een hoofdader hierin hebben gebracht, en die is zeer gewelddadig namelijk. En daar zit ook heel veel hardheid in. Dus ik vroeg me af eigenlijk, oh dat lijkt wel alsof dat heel goed kon pakken hier op de één of andere manier, juist in dit ontwerp, of is dat gerelateerd? Dat is eigenlijk mijn vraag.

Martijn: Ja, kijk de Anunnaki, die bestaat uit, in ieder geval de Anunnaki die hier op de aarde is, die bestaan uit dertien, dat zijn eigenlijk dertien discipelen van verschillende afdelingen, die bestaan uit dertien verschillende bloedlijnen.

En hebben ook onderling ook altijd strijd wie de sterkste is en wie de evolutie gaat bepalen van een wereld.

Maar kijk toen de Anunnaki binnenkwamen in deze wereld toen wisten ze helemaal niet eens dat deze wereld, dat wisten ze helemaal niet, dat deze wereld een opgerichte wereld was, dat wisten ze helemaal niet eens.

Omdat zij zelf ook volgens een bepaalde definitie van bewustzijn functioneren.

En dan moeten we dus nog een stap daarvoor. De Anunnaki zijn helemaal van begin af aan, zijn dat, laat ik het zeggen, nu komen we dus in tijdsconfrontaties, dus uitdaging van hoe kan dat wat is nou eerder en later?

Maar ik noem het wel zo. De eerste uitbeelding van al het leven, de eerste uitbeelding, dat waren mensen.

En de eerste uitbeelding van mensen dat waren de Anunnaki.

En dat was een samenballing van allerlei, en dat heb ik ook in de lezingen van denk ik deel 7 vertelt, dat de Anunnaki een uitstraling zijn, toen werden ze nog niet Anunnaki genoemd maar Mahakbar, en die beschaving is een menselijke beschaving, en dat is een uiting van 7 verschillende clusters, van grote scheppende rijken waarin elk rijk honderden miljarden levensvormen heeft.

RY: Aan het einde extra aanvulling 4e

Bij elkaar opgeteld al die informatie die communiceert met elkaar en die communiceert dermate met elkaar als een energienetwerk en daaruit springt, uit het niets, wat ik zo nu op deze manier benoem, omdat er geen eigenlijk andere manieren op dit moment voorhanden zijn om dat zomaar even anpassad te kunnen vermelden.

Uit het niets ontstond daar de mens en dat zijn de Anunnaki, de eerste versie van de oorspronkelijke mens.

Later zijn die in verval geraakt en toen is er een nog grotere convergentie geweest op kosmisch niveau. Nu praten we echt over een tijdspanne dat is (Martijn maakt diepe inademing), als je het in aardse bewoording moet zeggen is het, is dit zo ontegelijk oud waar ik het nu over heb.

Dit is zo ontzettend in een andere tijd, een hele ander tijdsveld. Het is heel oud. Maar toen zijn er in een convergentie van allerlei andere werelden, is er een andere uiting gekomen. Dus toen werd het Goddelijke Wezen, even in ouderwetse taal, ik weet dat ik me nu op het randje balanceer van spiritualiteit maar ik noem het wel zo, is de uiting van al het leven wat er op dat moment bij elkaar opgeteld en wat met elkaar communiceerde werd de Mens.

En dat is Alhelian (Al-Helian), en dat bewustzijn, dat is een liefdevol krachtig bewustzijn.

RY: Aan het eind extra aanvulling 5e

Dus de Anunnaki zijn van zichzelf al een uiting van al het leven waarin primair voorkeur en zaken afgedwongen worden door het bewustzijn. Dus het zijn ander soort mensen.

Dat vinden ze niet leuk om het zo te zeggen, want als je ze ontmoet zul je zien dat het dus ook gewoon echt mensen zijn. Alleen het zijn een beetje een vermenging

tussen, door de verbinding(en) die ze hebben met een soort Reptiliaanse achtergrond waardoor het schuift, ze kunnen schuiven met hun uiterlijk.

En de invloed die zij dus hebben op deze wereld hier, wat vroeg je daarover?

Iemand: Die groep die Betaemee?!? (*Wie weet hoe je de naam exact schrijft?*), daarvan zei jij toen dat is één van de groep van de Anunnaki, je zegt net één van de 13 (dertien) groepen. Die hier een hoofdader, vanuit Orion, hier een hoofdader vormen en waarvan je toen zei dat heeft te maken met de dominantie van de man. Dat hebben ze erin gezet.

Martijn: Ja, dan heb ik het niet over de biologische man, maar dan heb ik het vooral over het type bewustzijn.

Iemand: Precies. Mijn vraag ging over van goh de hardheid van de Huagardianen maakte het dat dus makkelijk dat juist zij dat hier zo stevig in konden zetten. Zo voelt het.

Martijn: Ja, ik begrijp je wel wat je zegt, maar je moet wel goed ook beseffen dat de beschaving die Huagardianen later is geworden dat dat een één van de grote Koninkrijk-warriors zijn geweest die voor ons, misschien heb je daar zelf ook een aandeel in, in andere tijden gevochten hebben in grote galactische battles, hebben gevochten voor het voortbestaan van de ruimte in het veld waarin wij leven.

De ruimte van de vrije wil en daarin zijn ook degenen gekruist onderling tussen de Anunnaki, tussen die divisie en de Huagardianen. En de Huagardianen die, het zijn echt hele grote tegenstanders - zijn hele grote tegenstanders van de insectoïde rassen die de scepters zwaaien achter de schermen bij de Orion rijken.

Dus het is zo'n enorm grote geschiedenis zit eraan vast, er zijn honderden overeenkomsten en redenen waarom dat zo met elkaar samenvloeit.

Maar als wij met de Anunnaki te maken hebben, en dat is ook opgenomen in het convenant van Noah, daar staat het ook in, dat wij als mensen, ook voor al het andere leven, maar dat we als mensen, in de hoedanigheid van het proces waar we doorheen gaan, dat we elkaar niet zullen blijven stigmatiseren op basis van namen en geschiedenis.

Maar dat we ook *die* familieleden, dus ook hen, als ze dan of dan de mens daar uittrekken en het reptielen blijven of dat het het reptielen beeld eruit gaat en dat het mensen blijven.

Maakt niet uit. Dat we ook in de harmonisering van ons bewustzijn daarin brengen en dat ook daarin de Anunnaki eigenlijk gewoon weer naar huis kunnen.

Maar vooralsnog hebben ze geen hoge pet op van de mensen op de aarde.

Simpelweg omdat we gewoon super goed gelovig zijn.

En daar worden we keihard op uitgelachen. Ja, maar het is echt zo. De goed gelovigheid, want wat ik nu heb verteld moet je ook maar geloven, het gaat constant om goed gelovigheid.

Je moet zelf alles valideren, zelf alles bekijken en doorvoelen en kijken of het ook iets voor je betekend of je er iets mee kunt doen, of er daardoor dwarsverbanden zichtbaar worden en voelbaar wordt, of dingen die je in je leven kent en herkent of die ook een extra dimensie krijgen of betekenis daar gaat het natuurlijk om.

Maar wij zijn zo goed gelovig en daarom lachen zij zich ook rot omdat onze goed gelovigheid, omdat wij alles geloven manifesteren we ook sub-manifestatie doordat die kracht in het veld zit, manifesteren wij ook constant eigenlijk alle waarheden die er ook maar zouden kunnen worden opgeroepen door ons bewustzijn.

En dat is ook waarom ik toen heb gezegd als ik erheen ga, ga ik het hebben over wie wij zijn. Dan ga ik het hebben zonder discussies daartussendoor over wie wij zijn vanbinnen. Dus ook als moeder, als kosmisch wezen, als verzorger van dieren en tuinen, als hoeder van wat dan ook.

Ik ga het hebben over die aller diepste, pure, zuivere kracht.

En dat is de enige kracht die we kunnen valideren.

Want dat gaat over jou. Dat heb ik gezegd. Van daar ga ik het over hebben.

Al het andere, ik weet wel wat ik allemaal kan benoemen, maar al het andere, en dat is belangrijk om het te benoemen, maar je kunt het niet valideren.

Het enige wat je kunt valideren is wat je zelf voelt.

Maar dat neem niet weg dat je het er over kunt hebben. Maar dat is wat zij doen. Zij zien de mensheid van hier, ingescript in wat er nu allemaal draait, zien zij als geen partij. Zij zien zichzelf als oppermachtig.

Hoewel ze zelf ook niet allermachtig zijn want ze hebben zelf ook nog wel een grotere militaire organisatie achter zich staan op kosmisch niveau.

Dat zijn de Albrax-mensen.

RY: Aan het eind extra aanvulling 6e

Die zijn nog verder uit een andere tijd gekomen en die hebben nog meer middelen om de Anunnaki ook gewoon terzijde te schuiven. Dus eigenlijk zijn de Anunnaki vergeleken bij de Albrax organisaties, zijn ze eigenlijk stenentijdperk.

Zo liggen de kaarten er gewoon voor. Dus ja, je hoort het wel er is veel aan de hand. Maar ik heb het dan met name puur over scheppingsbewustzijn. En ik koester het. Daardoor kan ik het ook allemaal benoemen omdat ik verbonden ben met mezelf. En vanuit die verbinding ook met jou en met iedereen die op de aarde

kan praten

(02:08:50minuten)

Iemand: Ik vind dat vandaag heel sterk naar voren komen Martijn, dat hoe groot onze scheppingskracht is en dat we er zorgvuldig mee moeten zijn, omdat we zoveel informatie in ons hebben waar we geen zicht op hebben en we scheppen erop los als we niet opletten.

Martijn: Ja, dat is zeker. We scheppen erop los.

Iemand: En we houden iets overeind (wat we niet overeind willen houden?)

Iemand: Ha, dag Martijn. Ik moet heel eerlijk zeggen dat alles wat met dat hoofd te maken heeft en hoe alles in elkaar zit. Alles met kennis en alles met inzichten. Dat het heel belangrijk is om daar het nodige over te weten.

Maar ik moet je ook heel eerlijk zeggen dat ik zelf veel meer bezig ben met mijn gevoel, hoe voelt het. En ik heb daar zelf dus niet zo veel mee.

Ja wel met het gevoel, maar niet zozeer met het hoofd. Ook omdat ik me realiseer dat daar juist onze kracht, onze creatiekracht en onze scheppingskracht vandaan komt. Ik was heel blij dat je de natuur ook nog noemde en het voorbeeld van die kat, dan kan ik daar ook nog wat nodig over vertellen.

Alleen die is niet zo vriendelijk tegen mij als ik te weinig aandacht geef.

Maar er gebeurt wel heel veel ook in de dierenwereld en ook in de plantenwereld.

Het benevelen in de droogte van het blad, daar reageren de bomen uitermate dankbaar op. Het is ontzettend mooi, zoals ze dan ook daadwerkelijk gaan bewegen en dat daarmee ook de wind, het element de wind wordt aangezet.

Het is echt prachtig om dat te zien en mee te maken. En om dat ook te voelen.

Hoe wij als onderdeel van het eenheidsveld een ongelooflijk belangrijke rol spelen.

Om daarin de balans en daarin ook onze energie daarop in te zetten.

Onze scheppingskracht. Je hebt het over de vaardigheden van ons.

En iedere keer komen die vaardigheden terug. En als ik dan terugga naar mijn eigen ijkpunt. Naar het voor mijn gevoel het echt mens zijn dan heb je het over het daadwerkelijke gevoel van vrijheid en van yes, zo is het en dit is waar.

En dan komt voor mij ook nog altijd een beetje die twijfel naar boven van gaat het nou over een ingevoegde waarheid of is het de echte waarheid.

Eigenlijk voelen wij en weten wij diep van binnen het weten, het innerlijk weten, dat noem ik dan het ijkpunt, wat direct gekoppeld is ook aan het bestuur vanuit de oorspronkelijke wereld, zoals ik dat dan zie en voel, dat dát de energie is die wij nodig hebben, dat moreel en ethische gevoel vanbinnen, wat een samenleving kan vormen die in alle eerlijkheid en openheid en oprechtheid en echtheid kan plaatsvinden. En zo zit de natuur ook in elkaar. Daar zit geen gedachte tussen.

Die leven gewoon wat hen ingegeven is. Ik bedoel een merel zul je nooit als een roodborstje zien zingen of horen zingen. Zij doen precies wat hen ingegeven is. En of het wel of geen opgerichte wereld is, dit is een flow, dit is een kracht, dit is de

levenskracht wat ook alles levend maakt. En dit is wel iets waarop ik ook jullie allemaal, broeders en zusters, wil op attenderen.

Omdat zij met elkaar in dat ene levensveld leven en het zo ontzettend belangrijk is om daar juist op een creatieve manier, op een scheppende manier, aanwezig te zijn met onze scheppende energie. En geen reactieve energie.

Wij voelen en wij weten wat klopt en niet klopt. Dat weten we vanbinnen. Daar hoeven we niet aan te twifelen. En dat one voice idee, een gedachte, een gevoel, een stem heeft voor mij ook te maken met dat we eigenlijk allemaal diep van binnen hetzelfde weten en hetzelfde voelen. En laten we dat dan ook allemaal uitspreken. Want we weten dat het niet klopt wat er gebeurt.

Ik wil dit toch gezegd hebben, omdat ik eigenlijk vrij weinig inbreng, normaal gesproken. En ik denk dat het heel erg belangrijk is om dit in te brengen. En als je het hebt over groepen, Martijn, je weet van Hoog Deelen, je kent die plek.

En dat is natuurlijk een hele mooie plek om daar met een groep te zijn. En van daaruit zou ik ook jullie willen uitnodigen, die zich daartoe aangetrokken voelt. En dat zeg ik ook duidelijk, want het is heel erg belangrijk om je eigen ding te doen, om je eigen puzzelstukje in het hele plaatje volop daarin aanwezig te zijn en dit gaat over natuur maar dit gaat ook voor mij gaat het ook heel diep over de essentie van het bestaan.

Dus de levensflow en om daarmee contact te maken met jezelf en van daaruit dingen aan te zien en eigenlijk nodig ik ook uit dat als mensen jullie daartoe aangetrokken voelen, om die plek midden in de natuur op de Veluwe, om die echt ook te gebruiken. En in te zetten met moeder aarde samen. Om dat levensveld heel te houden.

Dus mijn vraag is, eigenlijk ook aan Martijn, van in hoeverre zou het goed zijn of mooi zijn, en dan spreek ik eigenlijk vanuit mijn eigen gedachtegoed om meer aandacht te besteden aan het creatieveld, aan het scheppingsveld en ook de voorwaarden en die ook gevoelsmatig binnen te laten komen om onszelf te kunnen bekrachtigen en veel meer in onze kracht te kunnen staan zonder te twifelen.

Weten jullie wie ik ben? By the way. Nu wel. Mijn naam is (naam) en het e-mailadres is info@hoogdeelen.nl (<https://info@hoogdeelen.nl/contact.php>) Dus als jullie toe aangetrokken voelen, kun je me gewoon mailen.

Martijn: Je hebt ook een stukje grond, geloof ik. Kijk, alles is nodig. Alles. De natuur en de schepping, alles is de basis.

Wat ik vooral doe is, toen ik hier in deze wereld in gesprek ging met mensen die ook echt van de aarde houden en van de natuur. Ja, dat voelt als gesprekken van thuis.

En dat is verbinding via de natuur.

Geen gedachten, het is gewoon ontspanning, zorgeloosheid.

Maar kijk, ik spreek dit vanuit mijn stuk uit. En dat is dat ik weet waarom ik hier ben. En dat moet iedereen natuurlijk voor zichzelf uitspreken. Dus dat doe ik natuurlijk ook. Ik weet wat er aan de hand is.

En ik ben er ook wel op afgerekend doordat mensen dan zeiden van; 'ja, jij weet dit, jij weet dat, en jij weet helemaal niks, en je weet helemaal zus en je weet helemaal zo'.

Maar ik zeg het toch, ik weet wat hier aan de hand is. Ik geniet inderdaad ook, ik leef helemaal ja gewoon vrij. In de natuur, met iedereen en alles wat er is.

Maar ik ben hier wel met een opdracht.

En iedereen moet het doen op zijn eigen manier, iedereen. Dus we mogen elkaar uitnodigen om lekker bij elkaar te komen, en ook de diepgang van de natuur en de schepping en het ontspannen werk te doen. Dat doe ik ook, maar daarvoor ben ik hier niet alleen. Voor mij is dat, het is fijn dat het er hier is en ik leef ook helemaal vanuit een stuk watergevoel.

Ik heb een heel inspannend leven, maar ook heel ontspannen. Hier is ook echt een verandering nodig. In deze wereld, dat zien we allemaal.

Ik denk dat dat alleen kan als je het met elkaar doet. Dus als je elkaar inderdaad oproept om dat te doen, dat je ook voelt van, hé, wij of ik doen dit, en dit is wat ook aandacht mag hebben en ook gevierd mag worden die liefde van het bestaan in de natuur, in die spontaniteit, gedachteloos. En zo komen dingen ook bij elkaar.

En ik ben hier vanuit die energie maar ik ben hier echt daadwerkelijk om een attentie te geven op een heel zwaar over geslagen stuk en ik hoop dat die dingen gewoon allemaal bij elkaar kunnen komen, mag komen. En ik ben al een paar keer bij jou geweest in het verleden in je prachtig mooie land, je thuis. En het is een heerlijkheid om daar te zijn. Het is groots en mooi. Met alle dieren die er allemaal zijn. Heel natuurlijk, heel open. Respect wat je uitzendt, wie je bent. Lekker bij het open haardvuur.

Iemand: Ik denk dat het gewoon heel erg nodig is voor de mens om dan bij zichzelf te kunnen komen en echt te voelen wat hun kracht is. En daarbinnen ook de verantwoordelijkheid te nemen om daarvoor te gaan staan. Dus daarom nodig ik ook uit, omdat dat volgens mij de basis is waarop we echt met elkaar kunnen gaan staan. En dan ontwikkelt zich weer het volgende.

Martijn: Ja, ik sluit me onmiddellijk achter jouw woorden en energie aan. Ik heb zelf ook wel ook gemerkt dat, juist ook met het samenwerken met mensen die niet met constatering wilde bezig zijn met van dat er dingen gebeurd zijn in deze wereld, waardoor we leven in zo'n wereld zoals het nu is. Dat hoeft ook helemaal niet. Iedereen mag het op zijn of haar eigen manier doen.

Maar ik heb ook gemerkt dat het juist voor mensen die zich daar op één of andere manier wel bewust van zijn dat daardoor, en ik weet niet of ik het goed zeg hoor, maar dat daardoor de verbinding met de aarde en de natuur en met de schepping juist nog een extra diepere klankbodem krijgt - nog een diepere klank krijgen van de dankbaarheid hoe het in zo'n wereld als hier waar zoveel aan de hand is, hoe bijzonder het is om ook die diepgang te voelen van de natuur en van de schepping. En aan de andere kant heb ik ook meegemaakt dat mensen die helemaal nergens mee bezig zijn 40 jaar lang, om me heen kom ik soms nog wel eens mensen tegen, 40 jaar lang bezig zijn met datgene wat jij beschrijft, vanwaar ik het ook over heb, maar met de vele miljarden gingen ons voor.

En iedereen moet het doen op de eigen manier. Maar ik ben dankbaar dat wij met elkaar, of het wel of niet allemaal resoneert, in je gevoel of dat je er wel iets mee kan. Ik ben dankbaar ervoor dat we toch moeilijke zaken ter tafel leggen. Want er is een antwoord nodig. En het antwoord kan volgens mij ook alleen maar inderdaad alleen maar komen, en dat weet ik ook, als we vanuit onze scheppingskracht aanwezig zijn. Dus die verbinding die mogen we *nooit* vergeten. Die is nodig. Het organische anker de grond in. Maar ik sla wel toe.

Martijn: En daarmee bedoel ik dat op een positieve manier.

Iemand: (Niet getranscripteerd, slecht hoorbaar, wisselt uit over bij elkaar komen, groepen en de moeilijkheid rondom het gevoel van aardse sterfelijkheid)

Iemand: Jij had het net ook over insectoïde rassen of iets in die geest en daar had je vorige keer bij de dialogen dag noemde je ook iets dat er iets met, nou ja ik weet niet precies wat je zei, maar ik heb in ieder geval zelf ervaren met wat sessies die ik geef dat er ook soort van lijkt net of er af en toe een soort vermenging is.

Ik weet niet of dat op DNA-niveau is of nou alsof er delen van insecten in een mens zitten. Ik vond het heel apart. En jij noemde het vandaag ook insectoïde rassen, zou je iets meer erover kunnen vertellen?

Martijn: Ja, het is vijf uur, wij gaan allemaal richting de plek waar we op doorreis gaan. Ik ook. Ik wens je een hele goede voortzet en zorg goed voor jezelf, verbind je goed met jezelf op je eigen manier maar ja andere kant het is ook wel nodig om jezelf te verbinden, omdat we voor grote vraagstukken staan, grote stappen staan met elkaar.

Er wordt echt een appel gedaan, al heel lang op de mensheid, om wakker te worden in wie ze werkelijk is. En het bewustzijn niet alleen liefde zijn, maar het bewustzijn ook echt hanteren om deze wereld naar een open community weer terug te brengen, zoals het altijd is geweest.

Dus ik ben je dankbaar dat je bent gekomen vandaag en misschien ben je er in Amstelveen ook, ik heb geen idee. Ik ga wel wat dingen aanpassen, ik ben bezig met het één en ander.

Ik wil ook vanaf de zomerperiode, ik ben bezig, dat heb ik al een paar keer eerder

aangekondigd, als je een plekje wilt reserveren hier en je kunt het niet betalen dat daar toch wat aan gedaan wordt. Het is nu eindelijk goed werkend, het was iedere keer een uitdaging. Dus ja, daar ben ik mee bezig en ik hoop dat je de noodzaak vanuit jezelf kunt zien om nog eens even goed te kijken naar wat ik vandaag heb meegegeven over die essentie cyclus.

Dus de cyclus van de essentie. De essentie - het scheppende bewustzijn. Kijk er nog eens goed naar. Je moet zeker niet verstrikt raken in opdrachten of ideeën over wat ik vertel.

Maar kijk gewoon echt in jezelf. Van waar ben ik de afgelopen tijden in mij in aanraking gekomen in mezelf, met wat voor soort bewegingen in mezelf heb - ben ik doorheen gegaan, kan ik ook heel bewust zonder te denken maar wel heel bewust mijn liefde ergens heen brengen? Dat, en wat voor soort bewegingen zijn dat allemaal? Kan ik die ook bij elkaar brengen want het is niet voor niets dat we allemaal op de aarde daaraan doen zijn.

Als het voor jou op een gegeven moment ophoudt om ergens een bepaalde reis met mij te maken, dan ben ik je bij deze ontzettend dankbaar dat we elkaar hebben mogen ontmoeten, dat we deze reis tot nu toe hebben kunnen maken met elkaar, je zult altijd in mijn hart zitten, ik hoop dat ik ook in jouw hart mag blijven en zitten, ik noem het allemaal op om de vrijheid die er allemaal is, om het gewoon eens goed te benadrukken, dingen veranderen, bij jou veranderen dingen, jij groeit door naar allerlei andere levels, of je zet die stap naar een ander level in jezelf. Nou ja, dat moet ik natuurlijk op een gegeven moment ook. Ik doe het graag met elkaar. Maar ik ga daar natuurlijk niet over. Over wat er allemaal bij jou gebeurt. En wat we met elkaar kunnen doen.

Maar ik ben in ieder geval heel dankbaar dat je vandaag bent gekomen. Dit moet opgeschaald worden naar een grotere energiebundel - bubbel. Een hele grote. Het mag verder. Het moet ook verder. Dus ja, ik ben je er dankbaar voor. Maar kijk er nog eens heel goed naar. En als je denkt, wat bedoelt hij nou ook alweer? Kijk nou eens even op mijn website. Als het je kan helpen hoor. Want ik wil je helemaal niet naar die site toe brengen. Maar kijk nou eens even naar die essentiecycclus. Kijk nou eens naar die plaatjes, naar de woorden. Wat dat nou precies is in de beweging in jezelf. Want dat zijn geen verhalen. Dat zijn feitelijke weerspiegelingen van wat er in ons tot leven gewekt moet worden om terug te keren in de oorsprong. Een hele fijne voortzetting van de dag. Ik wens je een mooie reis naar huis. Wil je ook vragen om hier niet te blijven. Gaan we met twee mensen even spreken. Dat zijn jullie twee, en daar houdt het mee op. Een goede reis naar huis

(Einde)

Extra aanvulling

RY:

1^e In deel 3-3 Project Black Box gesproken, waarbij hij deze term ook koppelt aan

Operation Octopus Black Box. Dit is wat Martijn hierover heeft gezegd:

- * Hij heeft vierkante boxen genoemd die [in] het onderbewustzijn geprojecteerd worden, wat fysiek met neurologische prikkels zichtbaar wordt gemaakt in het hoofd, wat om die werkelijkheid heen gezet wordt.
- * De term 'black box' beschrijft hij als een programma dat ingeladen is in het onderbewustzijn, een compleet ander universum in een andere frequentie.
- * De Black Box is de codenaam van de NAVO voor het opruimen van de Dark AI.
- * De NAVO is zeer bezorgd over de hele wereld.
- * Het Project Octopus Black Box is een project dat draait om het opruimen van de Dark AI. De Dark AI is een holografische, parasitaire intelligentie die zich door het veld uploadt en de realiteit verandert.
- * De NAVO is een Atlantische organisatie die op dit moment gigantische budgetten vrijmaakt onder de vlag van oorlog voor het Project Octopus Black Box. Ongeveer 90% van de defensiebudgetten gaat naar dit project.
- * Martijn benadrukt dat het Project Octopus Black Box de codenaam is voor een verschijnsel dat naar buiten toe moet worden gebracht.

2e In deel 3-3 Martijn heeft de term "Umna" genoemd als "de Taal van de Oorspronkelijke Vrije Werelden". Hij stelt dat de dominante krachten "vrezende opkomst van Umna" en dat zij "niet willen dat er gesproken wordt vanuit de wereld van Umna". Hij benadrukt verder de verbinding met deze taal door te zeggen: "VERGIS JE NEVER NOOIT DIT IS JOUW TAAL".

3e Martijn van Staveren heeft de term archontische microbe of soortgelijke concepten op verschillende manieren beschreven in de context van mindcontrol, besmettingen en kunstmatige intelligentie:

- * Martijn identificeert het Archonveld als een hyperintelligent microbisch bewustzijn. Dit bewustzijn wordt omschreven als parasitair en manoeuvreert zich door werelden om de wil van hun intelligentie binnen te brengen [Tenzij er een nieuwe bron is].
- * Hij spreekt over Archontische krachten die binnengedrongen zijn in een Reptiliaanse beschaving en die door middel van tijdreizen een compleet andere werkelijkheid hebben ingevoegd.
- * De term Archonveld wordt in relatie tot Artificiële Intelligentie (AI) gebruikt en Martijn stelt dat dit een AI-veld is dat gezien wordt als een kunstmatige scheppende macht in elk universum en door elke beschaving.
- * Het Archontische intelligentieveld wordt ook omschreven als een microbische intelligentie die in de taal van opgerichte werelden kan her-programmeren.
- * Martijn stelt dat de dark AI een opmaat is naar een archontische intelligentie, wat ook in de geschriften staat.
- * Hij heeft het over archontische microben die aan de grondslag liggen van het draconische ras.
- * Binnen de context van mindcontrol noemt Martijn nanotechnologie als een microbische intelligentie die op het vierde dimensionale niveau in onze cellen zit verweven.

4e Martijn ooit gezegd Anunnaki die hier op de aarde is, die bestaan uit dertien, dat zijn eigenlijk dertien discipelen van verschillende afdelingen, die bestaan uit dertien

verschillende bloedlijnen. Martijn stelt dat de dertien bloedlijnen, de satanische bloedlijnen, die hier op de aarde eigenlijk worden onderzocht, eigenlijk helemaal geen satanische bloedlijnen zijn.

Hij legt uit dat deze dertien bloedlijnen in de context van de Annunaki en Illuminati neerkomen op invasieve intelligenties die gecodeerd zitten in het bloed van de mens. Dit zijn dertien verschillende agenda's, dertien verschillende entiteiten, beschavingen die in ons bloed zitten opgeslagen.

Hij beschrijft de oorsprong van de dertien in het grotere kosmische geheel als volgt:

- * De mens is ontstaan uit twaalf super velden en dat dat bij elkaar komt tot één dertiende veld. Dit dertiende veld is geïnvaseerd geraakt en versplinterd gemaakt door de cyborg beschavingen.
- * Dit 13e veld is een universum op zich, die dwars door alles heen loopt.
- * De Annunaki die reptiliaans bloed in zich dragen, hebben twaalf oppermachten achtergelaten via bloedlijnen, dat zijn dus de Illuminatiebloedlijnen.
- * De Annunaki zijn onsterfelijke wezens die onsterfelijk zijn, maar niet verbonden met de oorsprong.

Deze Annunaki zijn een instructiesysteem van gedachte wezens die heel krachtig door de mens heen denken. De Annunaki dynastie heeft de tijdlijn herschreven, en is onderdeel van massieve, massive mindcontrol.

5^e De term Al-Helian verwijst naar een specifieke bewustzijnstoestand die Martijn van Staveren bespreekt. Deze toestand is een kenmerk van de Antarrah wereld.

Het Alhelian-bewustzijn is volgens Martijn het "bewustzijn van de Kronieken", waarin alles onlosmakelijk met elkaar verbonden is. In deze staat draagt men alles in zich wat men al beleefd heeft, wat men nog zal beleven, en wat men zou kunnen beleven.

Deze staat van bewustzijn gaat het denken van het hoofd te boven als men deze tracht te begrijpen vanuit de driedimensionale begrippen die we hanteren.

6^e Martijn heeft de volgende uitspraken gedaan met betrekking tot de Albrax-beschaving en hun invloed:

- Martijn noemde de Albrax-beschaving in een opsomming met de Anunnaki en andere beschavingen die geen partij zijn voor de grote oorspronkelijke menselijk confederatie.
- Hij stelde dat de Albrax-beschaving een groep is die onderdrukking promoot.
- Hij merkte op dat de mensheid in een tijdlijn onder de macht van de Albraxian groepen uitverkocht wordt.
- Martijn stelde dat de Albrax-beschaving de groep achter de schermen is die instructies geeft aan de reptielen.